

Til S. T. Rektor Theologis
ved Bergens lærde Skole
Herr John Johnsen,
som venskabelig Erindring
fra Udgiveren.

I den Gyldendalske Boghandling erholdes følgende Bøger (til Brug i Skoler og ved Underviisning) i raae Materie, for vedtegnede Priser i Rigsbankpenge Tegn.

Badens latinske Grammatik, 5te Udgave, ved Fogtmann, 1 Rbd. 48 ß.; Langes græske Grammatik efter Buttmann, 1 Rbd.; Buttmanns græske Grammatik, oversat af Salomonsen, 2 Rbd.; Bøghs dansk Sproglære, 40 ß.; Deichmanns fransk Grammatik, 4de Oplag ved Westengaard, 80 ß.; Lunds Analyse af første Mosebog, 3 Rbd.; Sporons eenstydige Ord, 2 Rbd. 16 ß.; Christianis franske og engelske Stiiløvelser, 40 ß.

Badens historia romana, 32 ß.; Arnesens græsk Læsebog, 80 ß; Malling om store og gode Handlinger, 1 Rbd. 84 ß.; Sanders Odeum (en Samling af udvalgte prosaiske og poetiske Stykker af de bedste Forfattere), 2 Dele, 3 Rbd. 12 ß.; Birchs Bibliothek for Ungdommen, 3 Dele, 3 Rbd. 72 ß.; Læsebog og Exempelsamling for Borger- og Almueskoler, efter Salzmann ved Riber (anden Deel af foregaaende), 4de Oplag, 1 Rbd. 24 ß.; Rochows Børneven, 72 ß.; Salzmanns Underholdninger for Børn, 8 Dele, 1 Rbd. 84 ß.; Riises tydsk Læsebog, 1 Rbd.

Badens latinsk-dansk og dansk-latinsk Ordbog, 3 Dele, 11 Rbd. 24 ß.; J. Baden Ordbog over fremmede Ord, 2 Rbd. 48 ß.; Grønberg tydsk og dansk Haandordbog, 3 Rbd. 48 ß.; Amberg dansk og tydsk Ordbog, 3 Rbd. 12 ß.; Bays fuldst. engelsk og dansk Ordbog, 2 Dele, Skrivp., 13 Rbd. 32 ß.; Sammes engelsk og dansk Haandlexicon, 3 Rbd. 32 ß.

Horatii opera, ed. *Dorph*, 1 Rbd. 24 ß.; *Livii* Historiarum, libri I-X., ed. Dr. *R. Möller*, 2 Partes, hver 2 Rbd. 8 ß.; *Sallustii* bellum catilinarium, cur. *A. W. Brorson*, 16 ß.; *Terentii* Comoediae, ed. *G. Magnaei*, 2 Tomi, 4 Rbd. 56 ß.; Ciceros fem Taler for det Manilske Lovforslag, Archias, Milo, Ligarius og Dejotarus, overs. med Anmærkn. af Dr. R. Møller, 1 Rbd. 4 ß; Sammes fire Taler imod Catilina, overs. af Samme, 60 ß.; Epictets Haandbog, overs. m. Anmærkn. af E. Boye, 40 ß.; Herodots første Bogs 70 første Kapitler, overs. af J. Boye, 40 ß.; Horatz's Satirer, overs. m. Anmærkn. af J. Smidth, 80 ß.; Sammes Epistler, af Samme, 88 ß.; Quinctilians 10, 11 og 12 Bog, overs. af Baden, Schouboe og Frimann, à 32 ß.; Tacitus, overs. af J. Ba-

den, 3 Dele, 3 Rbd. 12 ß.; Virgilius om Landbrug, overs. af Kampmann, 32 ß.

Bastholms græske og romerske Gudelære, 80 ß.; Rammlers Mythologie, 32 ß.; Franks romerske Antiquiteter, 60 ß.

Estrups Grundlinier af den gamle Geographie, 40 ß.; Brorsons dito, 60 ß.; Riises Haandbog i Geographien, 1ste Deel 1 Rbd. 24 ß., 2den Deel 2 Rbd. 24 ß.; Sammes Lærebog i Geographien, 2 Rbd. 8 ß.; Kalls Verdenshistorie, 4de Udgave, ved Werlauff, 1 Rbd. 56 ß. (disse tvende ere ved Resolution af den høikongelige Direction for Universitetet 2c. auctoriserede til Enebrug i de lærde Skoler.) Werlauffs Udtog af Kalls Verdenshistorie, 40 ß.; Suhms Danmarks Historie, 4de Udg., ved Werlauff, 1 Rbd. 24 ß.; Sneedorffs Fædrenelands-Historie, 2 Dele, 2 Rbd. 8 ß.

Fogtmans Religionsbog til Brug for de lærde Skoler, 1 Rbd. 12 ß.; Bastholms Religionsbog for Ungdommen, 12 ß.; Campes Sædelære for Børn, 20 ß.; Gellerts aandelige Oder og Sange, 12 ß.; Birchs bibelske Historie, 60 ß.

Kästners Mathematik, 1 Rbd. 16 ß.; Mønnichs Mathematik, 3 Bind, 3 Rbd. 12 ß.; Ursins Mathematik, 1 Rbd. 48 ß.; Logarithme briggiani numer. absolutorum ab unitate ad 10,000, 32 ß.

Raffs Naturhistorie, 4de Udgave, med 12 Kobbere, 3 Rbd. 12 ß.; med illuminerede Kobbere 5 Rbd.; med 20 nye Kobbere i 4to af Gebauer (indehold. omtr. 850 Figurer) 4 Rbd. 48 ß.; illuminerede 9 Rbd. 48 ß. Disse Kobbere særskilte, koste 3 Rbd., illuminerede 8 Rbd.

Indbundne koste Bøgerne efter Bindenes Størrelse og Beskaffenhed mere. Alle Boghandlere kunne levere disse Bøger uden Forhøielse; de Fraværende dog kun mod Erstatning af Transport-Omkostningerne.

Endskiønt Priserne paa ovenstaaende Bøger ere forholdsviis billige, tildeels endog yderst lavt ansatte, (hvorom Enhver vil kunne overbevise sig), saa tilstaaes dog gierne nogen Godtgiørelse, naar Partier heraf kiøbes.

Foruden de her nævnte, anbefaler Boghandlingen sig til at levere alle andre Skolebøger, indenlandske eller fremmede.

Gyldendalske Boghandling.

Græsk Læsebog

for

Begyndere,

samlet, ordnet og bearbeidet

af

Paul Arnesen,
Rector paa Vartpenge og Lærer ved Borgerdydsskolen
i Kiøbenhavn.

Πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
Grut. Gnom. Græc.

Kiøbenhavn.
Trykt paa den Gyldendalske Boghandlings Forlag,
i det Schultziske Officin.
1822.

Borgerdydsskolens,

af en talrig Ungdoms Underviisning og Dannelse

høiligen fortjente,

ved grundig Lærdom, sand Humanitet,

utrættelig Virksomhed

hæderværdige

Forstander,

Herr Michael Nielsen,

tilegnes

denne Læsebog,

med Høiagtelse, Erkjendtlighed, Venskab,

af

Udgiveren.

Forerindring.

Da jeg for nogle Maaneder siden blev anmodet *) om, at samle og udgive denne Græske Læsebog for Begyndere, hvilken herved indlemmes i vor Skoleliteratur; vedtoges følgende Bestemmelser:

1) Omfanget af Læsebogen skulde omtrent indskrænkes til Discipelens Tarv saaledes, at han, i Løbet af eet Aar eller lidet mere, kunde under dens Læsning indøve den Græske Formlære, og faae de Forkundskaber i Sproget, som satte ham i Stand til, ved Lærerens Veiledning at begynde paa en Autor, navnligen Herodot.

2) I Henseende til Formen skulde Læsebogen følge Grammatikens almindelige Orden, og efter Muelighed gaae fra det enkelte og lettere, til det mere sammensatte. Det fandtes tjenligt, i en Række af Citater at jævnføre Grammatiken, for at opmuntre og tilholde Discipelen til, stedse at anvende Grammatiken paa det læste: og for saavidt maatte en bestemt Grammatik lægges til Grund. Hertil valgtes: "Det Græske Sprogs Formlære efter Buttmann, udarbeidet ved F. Lange. Kh. paa den Gyldendalske

*) Den særdeles Anledning til denne Anmodning var: at der ikke havdes Exemplarer af den Danske Udgave af Jacobs Elementarbog, hvilken til den Tid var bleven brugt i Borgerdydsskolen.

Boghandlings Forlag. 1821.*)" — Videre erkjendtes det for hensigtsmæssigt, med Hensyn ei allene til Begyndere, men ogsaa til begyndende Lærere, i Noter at udpege nogle af den Græske Dictions mangfoldige skjønne Eiendommeligheder, og i al Korthed at oplyse samme med simple og fattelige Bemærkninger og Regler. Noget lignende har den lærde Jacobs villet opnaae, ved idelige Henviisninger til de Buttmannske Grammatiker**): men det er rimeligt, at Begynderen med noget mere Nytte kan fatte og lære hvad der umiddelbart forklarer det nyligen læste; medens dette ogsaa omvendt giver Regelen den muueligste Tydelighed. Nogle tilføiede Forklaringer af Textens vanskeligere Steder skulde gives paa Latin; besynderligen for at anbefale den høist gavnlige Maade: naar Stedet gjennem Modersmaalet tilstrækkeligen var forklaret og forstaaet, da at oversætte det paa Latin; hvortil ogsaa denne Deel af Noterne skulde yde en opmuntrende og veiledende Hjælp. Endeligen skulde en Græsk-Dansk Ordfortegnelse tilføies.

3) Med Hensyn til Læsebogens Indhold maatte det ingenlunde være nok: at et Exempel indeholdt de Ordformer, som det skulde fremstille; meget mere skulde Exemplet selv tillige indeholde en fattelig, fornuftig

*) Det ligger i Tingens Natur, at denne Læsebog ogsaa kan bruges ved Siden af enhver anden Græsk Grammatik; især da de for Grammatikens besynderlige Anvendelse bestemte Ord sædvanligen ere trykte med spærrede Lettrer: ihvorvel jeg formoder, at det altid vil have nogen Beqvemhed for den Lærende, om han bruger Læsebogen helst ved Siden af Hr. Langes Grammatik.

**) i hans Elementarbuch der griechischen Sprache. 6te Ausg. Jena 1817.

og, saavidt muligt, derhos lærerig Mening eller Sandhed. Thi lad end Kundskab om de enkelte Ord og disses Forandringer og Forbindelser, d. e. grammatikalsk Kundskab om Sproget, være denne Læsnings nærmeste Formaal: saa bliver dog en Sætning eller Periode, hvoraf, under Ordenes nøie Drøften, ikkun hin Ordkundskab, og intet videre kan læres, ei allene for Barnet, men ogsaa for Læreren dobbelt tør og trættende, fordi den for den indre Sands, for Hoved og Hjerte, er aldeles ufrugtbar. Hvi skulde ikke et lærerigt og interessant Indhold strax under den første Græske Læsning yde Opmuntring til dette ikke lette Arbeide? Hvi skulde ikke lysende Funker fra hint elskelige Old allerede her i den Unges Barm tænde glade Ahnelser om de ædle Skatte, som han nu ligesom indvies til at søge i Grækersprogets Mesterverker? Hertil syntes de Græske Gnomer (Sentenser, Tankesprog) fortrinligen at være skikkede. Disse skulde altsaa, enten ganske, eller for den største Deel, udgjøre Læsebogens Indhold. — Men ihvorvel de Græske Gnomer sædvanligen, i en tækkelig Dragt, med fyndig Korthed, paa en træffende, sindrig og undervisende Maade, fremstille almindelige Sandheder, hvilke endnu ofte fra den talende Person, Anledningen, o. s. v. vinde en forhøiet Interesse: saa blev dog med Hensyn til Bogens Bestemmelse et strængt Valg aldeles nødvendigt; saasom den allermindste Deel af de i forskjellige Samlinger opbevarede Sentenser var egentligen skikket for den barnlige Alder; medens omvendt ikke letteligen noget andet Slags for denne Alder var mere passende. Man sammenligne f. Ex. med Gnomerne de faa historiske Exempler, som, iføl-

ge en viis, maaſke utidig, Stræben efter Fuldſtændighed, have fundet Plads i denne Samling!

Med ſtadigt Henſyn til ovenanførte Beſtemmelſer har jeg ſamlet, ordnet og bearbeidet denne lille Bog. Hvor nær jeg maatte være kommen mit foreſatte Maal, tør jeg vel ikke afgjøre: men paa Flid er der visſeligen ikke ſparet. I vor Literatur er dette Forſøg det første i ſit Slags. Maatte det fortjene en velvillig Modtagelſe, og bidrage til at indbringe en bedre Aand i vor førſte Græſke Underviisning!

Hvad Bogens muelige Ufuldkommenhed angaaer: om det nemlig ſkulde ſynes, at nogle Exempler uden Skade kunde have været udeladte; at nogle Anmærkninger findes gjentagne (hvilket dog ofteſt er ſkeet med nogen til Diſcipelens Fremgang ſvarende nærmere Beſtemmelſe) eller andet lignende; ſaa bedes det bemærket: at tvingende Omſtændigheder nødte mig til, at lade de enkelte Ark trykke, inden det Hele var færdigt; hvorved jeg hindredes fra, ligeſom at lægge den ſidſte Haand paa Arbeidet. At de ſyntaktiſke Regler ei engang kunde være fuldſtændige eller ſtrængt ordnede, laae desuden i Arbeidets Form og Sagens Natur. Men er en Regel i ſig ſelv rigtig, og derhos opløſer ſin Text, ſaa vil den ogſaa af den flittige Lærer let kunne udvides, overføres, o. ſ. v. Ogſaa maatte det ofte blive Læreren overladt, overeensſtemmende med de givne Vink, at tilføie de forbigaaede Regler: dog anbefales ham heri en viis Sparſomhed.

Den græſke Text er for den ſtørſte Deel tagen af: *Orellii Opuscula Græcorum Veterum Sententiosa et Moralia.* Tom. I. Lips. 1819. Tom. II. ibid. 1821. Nogle faa og navnligen de hiſtoriſke Exempler ere laante

deels af Jacobs før ommeldte Elementarbog, deels af Gedikes ved Buttmann udgivne Græske Læsebog. Berlin. 1815.

I de grammatikalske Fremstillelser har jeg, hvor Tvivl kunde finde Sted, støttet mig paa Buttmanns og besynderligen paa den herlige Matthiæ's Autoriteter, som de paalideligste iblandt de mig bekjendte.

Ved Ordfortegnelsen troede jeg det tjenligst, at anføre allene Ordenes almindeligste Bemærkelser, men at overlade det til Discipelens Opmærksomhed paa Lærerens Foredrag, at overføre disse til hvert enkelt Sted.

Unge Lærere, som denne Læsebog maatte komme i Hænder, beder jeg venligst: at de ville nøie lægge Mærke til mine Bestræbelser, tidligen at vække Discipelens Sands for det Græske Udtryks Eiendommelighed. Thi skulde en studeret Mand, som bortlægger sin Græsk, naar den ei længer umiddelbart kræves til hans Embedssyssel, anføre den sande Aarsag hertil, da maatte han sikkert opgive denne: at hin Sprogets Eiendommelighed stedse var bleven ham fremmed; hvilket atter maatte forklares deraf, at hans første Underviisning omtrent var indskrænket til de døde Ord og Ordformer. Hvad jeg med hint Hensyn her har leveret, indskrænker sig vistnok til enkelte Vink: men den flittige og talentfulde Lærer henviser jeg til den ogsaa for anden solid Sprogkundskab høist lærerige Syntaxis i August Matthiæ's ausführliche Griechische Grammatik. Dog tabe Læreren aldrig af Sigte det for den Unges Fatteevne saa nødvendige Maadehold.

Sikkerligen var det overflødigt, hvis jeg vilde paalægge Læreren, at sammenligne et afledet Ord med dets Stamme, eller det sammensatte Ord med dets Bestand-

dele, forsaavidt disse maatte findes i Sproget: thi denne sin Pligt kan ingen brav Lærer miskjende. Uvedkommende den første Underviisning ere derimod saadanne opdigtede Ordstammer, som ikke ere, eller ikke beviisligen have været til i Sproget. Saaledes er der vist ligesaa liden Grund til at antage en særskilt Stamform for hver enkelt Omlyd i de Græske Verber (τράπω for ἔτραπον af τρέπω, πόνω for πέπονα af πένω, 2c.) — besynderligen hvor Verberne følge bestemte Analogier — som om man vilde opstille en i Modersmaalet tabt Stamform til bad af beder, til tog af tager o. s. v. Sandeligen er Analogien her den rette ledende Stjerne, men den vilkaarlige Hypothese ikkun en vildførende Lygtemand.

Findes iøvrigt dette mit Forsøg nogenledes at svare til sin Bestemmelse, saa tør jeg haabe, Tid efter anden, at fremtræde med flere Arbeider til vor studerende Ungdoms Tarv. Det nærmeste vil blive: en latinsk Læsebog for Begyndere; hvilken rimeligen endnu inden dette Skoleaars Udgang vil udkomme paa samme Forlag.

Kiøbenhavn, d. 25de Febr. 1822.

(Salutaria hæcce præcepta ambitiose laudare aut extollere liberaliter natis, liberaliter educatis, species fuerit injuriæ: quum sint ultra omnem aleam commendationis, neqve hactenus inveniri potuerit tam aversus a genio humanitatis ac Musarum sacris, quin ad hujusmodi genus exsiliret, qvasi ad qvendam totum, arbitrareturque, non tam verba se admittere auribus, qvam sacrosanctas qvasdam vitæ leges. — *Ita fere Jan. Gruterus in præfat. ad Florileg. Ethico-pol. et Gnom. Græc. Francof.* 1610).

I.

Første Declination.

1. Ἡ παιδεία ἐν μὲν[1]) ταῖς εὐτυχίαις κόσμος ἐστίν[2]), ἐν δὲ[1]) ταῖς ἀτυχίαις καταφυγή. — Φίλει[3]) παιδείαν, σωφροσύνην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, οἰκονομίαν, τέχνην, εὐσέβειαν. — Κλεάνθης ἔφη[4]), τοὺς ἀπαιδεύτους μονῇ τῇ μορφῇ τῶν θηρίων διαφέρειν[5]). — Ἡδονὴν φεῦγε, αὕτη[6]) γὰρ λύπην τίκτει. — Σοφίᾳ χρῶ[7]). — Ἔχθραν διάλυε. — Πιστὸν[8]) γῆ· ἄπιστον[8]) θάλασσα[9]).

1) μὲν - δὲ — tum - tum — baade - og — saavel - som. 2) εἰμί. Gr. §. 41. I. 3) φιλέω. 4) φημί. Gr. §. 41. VI. 5) differre ab... Verba, som betegne Forskjel, Adskillelse, o. s. v. styre Genitivus. 6) οὗτος, αὕτη, τοῦτο. 7) χράομαι. 8) Adjectivet, som Prædicat, sættes ofte i Neutr. sing. uden Hensyn til Substantivets Genus og Numerus. 9) sc. ἐστίν.

2. Ἡδοναὶ ἄκαιροι τίκτουσιν ἀηδίας. — Αἱ μὲν ἡδοναὶ θνηταὶ, αἱ δ' ἀρεταὶ[1])

ἀθάνατοι. — Αἱ κτήσεις[2]) τῆς ἀρετῆς μόναι βέβαιαί εἰσιν[3]). — Πασῶν[4]) τῶν ἀρετῶν ἡγεμών ἐστιν ἡ εὐσέβεια. — Ὁ δειλὸς τῆς πατρίδος[5]) προδότης ἐστίν. — Προσήκει[6]) τοῖς ἀθληταῖς τὸ σῶμα ἀεὶ γυμνάζειν. — Ἱκέτας ἐλέει[7]). — Οἰκέτας αἰδοῦ[8]).

1) ɔ: αἱ δὲ ἀρεταί. Gr. §. 14. c. 2) ἡ κτῆσις. 3) εἰμί. 4) πᾶς, πᾶσα, πᾶν. 5) ἡ πατρίς. 6) convenit, decet. 7) ἐλεέω. 8) αἰδέομαι.

II.

Anden Declination.

1. Ὁ πλοῦτος βάσανός ἐστι τῶν[1]) τοῦ ἀνθρώπου τρόπων[1]). — Τὸν λιβανωτὸν τοῖς θεοῖς, τὸν δὲ ἔπαινον τοῖς ἀγαθοῖς ἀπονέμειν δεῖ[2]). — Οὔτε ἵππῳ χωρὶς[3]) χαλινοῦ, οὔτε πλούτῳ χωρὶς λογισμοῦ δυνατὸν ἀσφαλῶς χρήσασθαι[4]). — Μέτρον ἄριστον, ἔφη τις τῶν σοφῶν. — Ὁ λόγος τῆς ψυχῆς εἴδωλόν ἐστιν. — Τὸ λαμπρὸν[5]) οὐκ ἔστιν ἄνευ[3]) κινδύνων. — Ἡ εἰρήνη τὸν γεωργὸν καὶ[6]) ἐν πέτραις καλῶς τρέφει, ὁ δὲ πόλεμος καὶ[6]) ἐν πεδίῳ κακῶς.

1) τῶν — τρ. Artiklen adskilles hyppigen fra sit Substantiv, f. Ex. her ved et Genitiv; III. 3. 2. ved en Præposition med sin Casus ꝛc. 2) oportet. junge: δεῖ ἀπον. τ. θ. τ. λ. 3) χωρ. χαλ. χ. λ. — ἀν. κινδ. Tids og Steds Adverbia styre sædvanligen Genitivus. 4) χράομαι. 5) Neutrum adject. sing. bruges ofte saaledes for Subst. til at udtrykke et almindeligt Begreb. τὸ λαμπρόν, det Glimrende, splendor, Høihed. 6) καί, etiam, endog.

2. Χαλεπὸν[1]) πολλὰς[2]) ὁδοὺς ἅμα τοῦ βίου βαδίζειν. — Οἱ μὲν κατ' ἐνιαυτὸν[3]) καρποὶ ἐκ τῆς γῆς, οἱ δὲ ἐκ τῆς φιλίας κατὰ πάντα καιρὸν φύονται[4]). — Ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀσυνεσία, δύω μεγίστω κάκω, πολλοὺς ἀπώλεσαν[5]). — Τὰ τῶν φίλων κοινά. — Πεῖραν ἀνθρώπου ἐκ τῶν ἔργων μᾶλλον[6]) λάμβανε, ἢ[6]) ἐκ τῶν λόγων; πολλοὶ γὰρ βίῳ μὲν εἰσι κακοὶ, λέγειν δὲ πιθανώτατοι[7]).

1) sc. ἐστί. 2) πολύς, πολλή, πολύ. 3) junge: φύονται κατὰ ἐνιαυτὸν, aarligen, singulis annis. 4) φύω. 5) ἀπόλλυμι. 6) μᾶλλον - ἤ, potiusqvam. 7) Superlativus af πιθανός — κακὸς βίῳ, qvi male vivit, lastefuld; πιθανὸς λέγειν, qvi bene loquitur, som taler vel for sig. Græsken forbinder Nomet umiddelbart med Infinitivus, hvor Latinen bruger ad med Gerundium, Sup. ꝛc.

III.

Tredie Declination.

1. Ἡ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα[1]) ἐστίν. — Τὸ μὲν πῦρ ὁ ἄνεμος, τὸν δὲ ἔρωτα[2]) ἡ συνήθεια ἐκκαίει. — Παιδὸς, οὐκ ἀνδρὸς[3]), τὸ ἀμέτρως ἐπιθυμεῖν. — Ἀνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς ὁ σύμπας κόσμος. — Βέλτιόν[4]) ἐστι νοσεῖν τὸ σῶμα[5]), ἢ τὴν ψυχήν. — Ἀνδριάντα μὲν τὸ σχῆμα, ἄνδρα δὲ ἡ πρᾶξις κοσμεῖ. — Κρεῖττόν ἐστι τῷ ποδὶ[6]) ὀλισθαίνειν, ἢ τῇ γλώσσῃ.

1) Comparativ. af ἀσφαλής. 2) ἔρως. 3) sc. ἔργον ἐστί. 4) ἀγαθός. 5) νοσ. τ. σ Dette Accusativ svarer til Lat. Abl. i Udtrykkene: æger corpore, valere animo. Man forklarer det mindre rigtigen ved: κατὰ τὸ σῶμα, med Hensyn paa Legemet; bedre: det fjernere Objects Accusativ. 6) πούς, Gr. §. 23. 4.

2. Οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες θεῶν εἰκόνες[1]) εἰσίν. — Σταγόνες ὕδατος[2]) πέτρας κοιλαίνουσιν. — Αἱ πονηραὶ ἐλπίδες[3]), ὥσπερ οἱ κακοὶ ὁδηγοὶ, ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα ἄγουσιν. — Τοῖς ἄφροσιν[4]), ὥσπερ τοῖς παιδίοις, μικρὰ πρόφασις εἰς τὸ κλαίειν[5]) ἱκανή. — Οὐχ οὕτως τοῖς ὀρφανοῖς παισὶν,

ὡς τοῖς ἀνοήτοις ἀνδράσιν[6]), ἐπιτρόπων ἐστὶ χρεία. — Οὔτε σώμασιν[7]), οὔτε χρήμασιν εὐδαιμονοῦσιν ἄνθρωποι, ἀλλ' ὀρθοσύνῃ καὶ πολυφροσύνῃ.

1) ἡ εἰκών, όνος Gr. §. 18. Pag. 24. I. 2. 2) τὸ ὕδωρ, Gr. §. 23. 4. 3) ἡ ἐλπίς. 4) ἄφρων, Personens Dativ til ἱκανή. 5) τὸ κλαίειν staaer som Accusativ til εἰς. Man kan nemlig ved Hjælp af Artiklen declinere Infinitivet, saavel allene, som i dets Forbindelse med andre Ord. 6) ὁ ἀνήρ. Gr. §. 19. Anm. 7) Gr. §. 18. Pag. 26. 4. Dette Dativ, ligesom de følgende, svare til Aarsagens, Maadens, Middelets Ablativ i Latinen. ὀρθοσύνη καὶ πολυφροσύνη, animus rectus et solers, Retsind og Kløgt.

3. Ἰσχὺς καὶ τεῖχος καὶ ὅπλον σοφοῦ ἡ φρόνησις. — Ἡ φύσις ἄνευ μαθήσεως τυφλόν[1]), ἡ δὲ μάθησις ἄνευ φύσεως ἐλλιπές[1]). — Ταῖς μὲν πόλεσι τὰ τείχη, ταῖς δὲ ψυχαῖς ὁ ἐκ παιδείας νοῦς[2]) κόσμον καὶ ἀσφάλειαν παρέχεται.[3]) — Τὰς μὲν πόλεις ἀναθήμασι, τὰς δὲ ψυχὰς μαθήμασι δεῖ κοσμεῖν. — Αἱ περί τι σφοδραὶ ὀρέξεις[4]) τυφλοῦσιν εἰς τἄλλα[5]) τὴν ψυχήν. — Μὴ ἔριζε γονεῦσι, κἂν[5]) δίκαια λέγῃς. — Γονεῖς[6]) αἰδοῦ. — Βότρυς[7]) τρεῖς ἡ ἄμπελος φύει, τὸν μὲν πρῶτον[8]) ἡδονῆς, τὸν δεύτερον μέθης, τὸν δὲ τρί-

τον, ὕβρεως[9]). — Ἀνδριὰς μὲν ἐπὶ βάσεως, σπουδαῖος δὲ ἀνὴρ ἐπὶ καλῆς προαιρέσεως ἑστὼς[10]) ἀμετακίνητος ὀφείλει εἶναι[11]).

1) I. 1. 8. eller man kan tænke sig: χρῆμα, som udeladt. 2) II. 1. 1. ὁ ἐκ π. ν. mens per disciplinam exculta, en ved Undervüsning uddannet Aand. IV. 2. 6. 3) præstat, præbet. παρέχω. 4) ἡ περί τι σφοδρὰ ὄρεξις, vehemens rei alicujus appetitus. 5) ɔ: τὰ ἄλλα — καὶ ἐν ved Crasis, Gr. §. 14. b. 6) γονεύς som βασιλεύς, Gr. §. 21. 3. 7) βότρυς Accus. pl. for βοτρύας, Gr. §. 20. 3. 8) sc. βότρυν. 9) ὕβρις som πόλις, Gr. §. 21. 2. 10) ἵστημι, ἐπὶ καλ προαιρ. ἑστ. instituto innixus honesto. ἐπὶ med Gen. Gr. første Tillæg, Anm. 5. 1. a. 11) εἰμί.

4. Ἐλπὶς κακοῦ κέρδεος[1]) ἀρχὴ ζημίης[2]). — Ξίφους πλήγη κουφοτέρα γλώσσης[3]) τὸ μὲν) γὰρ σῶμα, ἡ δὲ[4]) τὴν ψυχὴν τιτρώσκει. — Κακὰ κέρδεα[1]) ζημίαν ἀρετῆς φέρει. — Θέλε μᾶλλον τοὺς συνόντας[5]) αἰδεῖσθαί σε, ἢ φοβεῖσθαι· αἰδοῖ[6]) γὰρ πρόσεστι σέβας, φόβῳ δὲ μίσος. — Ἐπισκοτεῖ[7]) τῷ μὲν ἡλίῳ πολλάκις τὰ νέφη, τῷ δὲ λογισμῷ τὰ πάθη. — Ἐλεύθερον ἀδύνατον εἶναι πάθεσι δουλεύοντα[8]).

1) τὸ κέρδος som τὸ τεῖχος, Gr. §. 20. 2. Jonerne contrahere oftest ikke, Gr. andet Till. 2. 2) for ζημίας, nemlig for α purum satte Jonerne gjerne η,

Gr. And. Till. 3. 3) IV. 4. 7. 4) τὸ μὲν sc. ξίφος, ἡ δὲ sc. γλῶσσα. Istedetfor Demonstrativerne: οὗτος og ἐκεῖνος Gr. §. 32. 4. bruges ved Inddelinger, først, ὁ μὲν, og derefter, ὁ δὲ. 5) συνών, σύνειμι. 6) αἰδώς, Gr. §. 20. 2. 7) Subjectets Neutrum plurale, her: νέφη — πάθη, har sædvanligen Verbum i Singularis. 8) Junge: ἀδ. sc. ἐστί, δουλ. παϑ. εἶναι ἐλευϑ. Accus. c. Inf.

IV.

Til Ovelse i de tre Declinationer.

1. Ἔοικεν[1]) ἡ κολακεία γραπτῇ πανοπλίᾳ· διὸ[2]) τέρψιν μὲν ἔχει, χρείαν δὲ μηδεμίαν[3]) παρέχεται. — Οἱ ἀδολέσχαι, ὥσπερ αἱ χελιδόνες, τῷ συνεχεῖ[4]) τῆς λαλιᾶς τὴν ἡδονὴν τῆς ὁμιλίας ἀποβάλλουσιν. — Φίλιππος γενόμενος[5]) κριτὴς δυεῖν[6]) πονηροῖν, ἐκέλευσε[7]), τὸν μὲν[8]) φεύγειν ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ[8]) ἕτερον διώκειν. — Ἡ νέα Καρχηδὼν κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούβα[9]), τοῦ δεξαμένου[10]) Βάρκαν, τὸν Ἀννίβα[9]) πατέρα.

1) similis est. εἴκω. 2) διό, ideoque, eg. δι' ὅ, propter quod. 3) μηδείς, μηδεμία, μηδέν. 4) τὸ συνεχὲς τῆς λαλίας, continua loqvacitas. τὸ συν. Neutr. af ὁ, ἡ συνεχής. For at give Adjectivet Eftertryk, lader man det styre sit Substantiv i Genitiv.

See: V. 3. 8. Man kan hermed sammenligne Lat. magnitudo ingenii, for: magnum ingenium. 5) quum fuisset; γίνομαι. 6) δυεῖν, et attisk Genit. af δύο, ogsaa δυοῖν og δύο, Gr. §. 31. 1. 7) κελεύω. 8) τὸν μὲν — τὸν δὲ, III. 4. 3. 9) Gr. §. 16. 3. Anm. 10) qui successit — δέχομαι.

2. Διαιρεῖται[1]) ὁ Πυθαγόρας τὸν τοῦ ἀνθρώπου βίον οὕτως· παῖς εἴκοσι ἔτεα[2]), νεηνίσκος[3]) εἴκοσι, νεηνίης[2]) εἴκοσι, γέρων εἴκοσιν. — Αἱ ἡλικίαι πρὸς τὰς ὥρας[3]) ὧδε σύμμετροι· παῖς ἔαρ[4]), νεηνίσκος θέρος, νεηνίης φθινόπωρον, γέρων χειμών· ἔστι δὲ αὐτῷ[5]) ὁ μὲν νεηνίσκος μειράκιον, ὁ δὲ νεηνίης ἀνήρ. — Ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ[6]), αἱρεῖσθαι χρεών[7]). — Οὔτε συμπόσιον χωρὶς ὁμιλίας, οὔτε πλοῦτος χωρὶς ἀρετῆς ἡδονὴν ἔχει.

1) distingvit. διαιρέω og διαιρέομαι. 2) ἔτος. III. 4. 1. verte: puer implet XX annos.. νεην. jon. for νεανίσκος, νεανίας, adolescens, juvenis. 3) ὧραι, tempora anni. 4) ἔαρ, contr. ἦρ, ver. Gr. §. 18. 4. 1. 5) for ham, neml. Pyth. d. e. Pyth. bruger νεάν for μειρ. puber; mandbar, voxen. 6) τὴν ἐπὶ τ. κ. quæ cum honestate conjuncta est. τὸ καλόν, det sædelig Skjønne, honestum. ἐπί med Dat., Gr. første Til Anm. 5. 2. c, udtrykker den nærmeste Hensigt, en nær Forbindelse. I øvrigt kan man ved dette Slags Forbindelser tænke sig et

passende Particip, f. Ex. III. 3. 3, ὁ ἐκ παιδείας νοῦς sc. γινόμενος. ἡδ. τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ sc. παρεσκευασμένην *). 7) χρεών sc. ἐστίν.

3. Ὁ τύφος, ὥσπερ ποιμὴν, οἷ[1]) θέλει, τοὺς πολλοὺς[2]) ἄγει. — Ὅσον[3]) ἐν πολέμῳ δύναται σίδηρος, τοσοῦτον[3]) ἐν πολιτείᾳ ὁ λόγος εὖ ἔχων[4]) ἰσχύει. — Ὁ τῶν σοφῶν νοῦς, ὥσπερ χρυσὸς, βάρος ἔχει μέγιστον[5]). — Νόμῳ, καὶ ἄρχοντι, καὶ τῷ σοφωτέρῳ εἴκειν κόσμιον. — Δεῖ τοὺς νέους κοσμιότητι χρῆσθαι[6]) ἐν πορείᾳ, καὶ σχήματι, καὶ περιβολῇ. — Νηπίοισι[7]) οὐ λόγος, ἀλλὰ συμφορὴ[7]) γίνεται διδάσκαλος.

1) qvo, hvorhen. 2) οἱ πολλοί, vulgus. πολύς, πολλή, πολύ. 3) ὅσ — τοσ. qvantum — tantum. 4) λ. εὖ ἔχων, ratio bene-se-habens ↄ: recta ratio. 5) Superl. af μέγας, μεγάλη, μέγα. 6) χράομαι. 7) joniske Former, for: νηπίοις, Gr. And. Till. 3. συμφορά.

4. Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ κατεσκεύαζε[1]) Ὁμήρῳ νεών. — Αἱροῦνται οἱ λαγῳ[2]) ὑπὸ ἀλωπέκων[3]) τοτὲ μὲν δρόμῳ,

*) Det er ikke min Mening, at denne Ordføining allevegne skal suppleres med et bestemt Participium: meget mere maa den Unge vænnes til at føle Græskens lykkelige Korthed og Kraft: men eengang at give Udtrykket den muueligste Tydelighed, kunde vel være passende.

τοτὲ δὲ τέχνη. — Καλὸν ἐπὶ παντὶ τὸ ἴσον[4]· ὑπερβολὴ δὲ καὶ ἔλλειψις οὔ μοι δοκέει[5]. — Ἀνδρεῖος οὐχ ὁ τῶν πολεμίων κρατῶν[6] μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν ἡδονῶν κρείσσων[7]. — Πενίη, πλοῦτος, ὀνόματα ἐνδείης καὶ κόρου, οὔτε οὖν πλούσιος ὁ ἐνδέων, οὔτε πένης ὁ μὴ ἐνδέων. — Τόπων μεταβολαὶ οὔτε φρόνησιν διδάσκουσιν, οὔτε ἀφροσύνην ἀφαιροῦνται.

1) κατασκευάζω. 2) Gr. §. 17. 2. 3) Gr. §. 18, Pag. 24. 3. Anm. 1. 4) ἐπὶ παντί, ad omnia, ubiqve. τὸ ἴσον, æqvalitas. 5) ὑπερβολή — ἔλλειψις, qvod est ultra vel citra modum. δόκ. sc. καλόν. 6) Verba: at beherske, overgaae, styre Genitiv. 7) κρείττων s. κρείσσων, Comparativ af ἀγαθός. Comparativet styrer Genitiv, naar ἢ, qvam, er udeladt. Undertiden styrer Comparativet et fjernere Nomen saaledes i Genitiv, f. Ex. III. 4. 3. κουφ. γλώσσης for: κουφ. ἢ ἡ πλήγη τῆς γλ.

5. Ἀνάχαρσις ὀνειδιζόμενος, ὅτι Σκύθης ἦν[1], εἶπε[2], τῷ γένει, ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ. — Συγγενεῖ καὶ ἄρχοντι, πλὴν ἐλευθερίας[3], πάντα εἶκε. — Ὁ βίος, ὥσπερ ὄργανον, ἀνέσει καὶ ἐπιτάσει ἁρμοζόμενος[4], ἡδίων[5] γίνεται. — Θηρεύουσι τοῖς μὲν κυσὶ[6] τοὺς λαγωοὺς οἱ κυνηγοί, τοῖς δὲ ἐπαίνοις τοὺς ἀνοήτους οἱ πολλοί.[7] — Χαλε-

πόν ἐστι λέγειν πρὸς γαστέρα, ὦτα[6]) οὐκ ἔχουσαν[8]). — Γνῶμη κρεῖσσων ἐστὶν, ἢ ῥώμη χερῶν[6]). — Ἥφαιστος τὼ πόδε[6]) χωλὸς[9]) ἦν.

1) εἰμί. [2]) respondit, inqvit. εἰπεῖν. 2) πλήν, præter, styrer som Præpos. Genit. 4) vita remissione et intentione temperata. 5) Compar. af ἡδύς. 6) κύων, οὖς, χείρ, ποῦς, Gr. §. 23. 4. 7) IV. 3. 2. 8) som ikke har, fordi den ikke har. 9) χωλὸς τὼ πόδε. Om dette Accusativ see: III. 1. 5.

6. Τοσούτῳ διαφέρει[1]) ἡ Φρόνησις τῶν ἀρετῶν, ὅσῳ[1]) ὅρασις τῶν ἄλλων αἰσθήσεων. — Τάχος καὶ ἔπειξις ἀπέστω[2]) τοῦ ἐσθίειν· κυνῶδες γαρ τοῦτο, καὶ θηρίῳ μᾶλλον, ἢ ἀνθρώπῳ, πρέπον. — Φειδὼ καὶ λιμὸς χρηστὴ[3]), ἐν καιρῷ[4]) δὲ καὶ δαπάνη γινώσκειν δὲ[5]) ἀγαθοῦ. — Θεὸς ἑκάστῳ ὅπλον τι ἔνειμε[6]), λέουσιν ἀλκὴν καὶ ταχυτῆτα, ταύροις κέρατα, μελίσσαις κέντρα, ἀνδρὶ λόγον καὶ σοφίαν. — Ὦ Ζεῦ[7]), καὶ Ἀθηνᾶ[8]), καὶ Ἀπόλλον[9]), δότε[10]) μοί[11]) ἀρετὴν ψυχῆς, και ἡσυχίαν βίου, καὶ ζωὴν ἄμεμπτον, καὶ εὔελπιν[12]) θάνατον.

1) tantum præstat. 2c. τοσούτῳ — ὅσῳ, Maadens eller Maalets Dativ. jfr. III. 2. 7. 2) absit a comedendo. Om dette Infinitivets Genitiv see: I. 1. 5. og III. 2. 5. 3) λιμός, er undertiden Fem.

men oftest Masc. 4) suo tempore, til rette Tid. 5) sc. καιρὸν. 6) νέμω. 7) Gr. §. 23. 5. 8) Gr. §. 16. 1. 9) Gr. 18. 3. 3 Undt. 10) δίδωμι. 11) ἐγώ. 12) Gr. 18. Pag. 25. 2. 3.

7. Οἱ ἀγαθοὶ οἰκέται ἐλεύθεροι, οἱ δὲ πονηροὶ ἐλεύθεροι δοῦλοι πολλῶν ἐπιθυμιῶν[1]). — Βίων σοφιστὴς τὴν φιλαργυρίαν μητρόπολιν ἔλεγεν[2]) πάσης κακίας εἶναι. — Οἰνοπίδης, ὁρῶν[3]) μειράκιον πολλὰ βιβλία κτώμενον[4]), ἔφη, μὴ τῷ κιβωτῷ[5]), ἀλλὰ τῷ στήθει. — Διογένης, τὴν παιδείαν, εἶπε, τοῖς μὲν νέοις σωφροσύνην, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις παραμυθίαν, τοῖς δὲ πένησι πλοῦτον, τοῖς δὲ πλουσίοις κόσμον εἶναι[6]). — Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία[7]), σώματι δὲ κάλλος, ψυχῇ δὲ δικαιοσύνη. Τὰ δ' ἐναντία τούτων[8]) ἀκοσμία. Ἄνδρα δὲ καὶ γυναῖκα[9]), καὶ λόγον καὶ ἔργον, καὶ πόλιν καὶ πρᾶγμα χρὴ τὸ μὲν[10]) ἄξιον ἐπαίνου ἐπαίνῳ τιμᾶν[11])· τῷ δὲ[10]) ἀναξίῳ μῶμον ἐπιθεῖναι[12])· ἴση γὰρ ἁμαρτία καὶ ἀμαθία μέμφεσθαί τε τὰ ἐπαινετὰ, καὶ ἐπαινεῖν τὰ μωμητά.

1) ἐπιθυμία. 2) λέγω. 3) ὁράω. 4) κτάομαι. 5) κιβ. arca. Om Genus Gr. §. 17. Anm. 3. 6) τὴν παιδείαν — εἶναι, svarer til det lat. Accus.

sum Infinit. 7) fortitudo virorum. 8) his contraria. 9) γυνή, Gr. §. 23. 4. 10) τὸ μὲν — τῷ δὲ, ſr. III. 3. 3. τὸ μὲν.. si sit digna laude sc. res. 11) τιμάω. 12) μωμ. ἐπιθ. vituperare. ἐπιτίθημι. 13) μέμφομαι. 14) ἐπαινέω.

V.

Adjectiva.

1. Ὁ πλοῦτος θνητός· ἡ δόξα ἀθάνατος[1]). — Ἡ αὐτάρκεια, καθάπερ ὁδὸς βραχεῖα[2]) καὶ ἐπιτερπής, χάριν μὲν ἔχει μεγάλην[3]), κόπον δὲ μικρόν. — Πολλάκις βραχεῖα ἡδονὴ μακρὰν τίκτει λυπήν. — Τύχη μεγαλόδωρος[1]), ἀλλ' ἀβέβαιος[1]), φύσις δὲ αὐτάρκης. — Μὴ ὕποπτος πρὸς ἅπαντας, ἀλλ' εὐλαβὴς γίνου[4]), καὶ ἀσφαλής. — Παῖς ὤν,[5]) κόσμιος ἴσθι[5]), ἡβῶν ἐγκρατής, μέσος δίκαιος, πρεσβύτερος εὔλογος, τελεύτα[6]) ἀλύπως. — Οἱ ἑκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφροτέραν παρασκευάζουσιν. — Ἄλογοι[1]) τῶν ἀξυνέτων αἱ ἐλπίδες. — Γλῶσσα βλάσφημος[1]) διανοίας κακῆς ἔλεγχος.

1) Gr. §. 26. Anm. 1. 2) βραχύς, εῖα, ύ. Gr. §. 25. 2. 3) μέγας, μεγάλη, μέγα. Gr. §. 28. 1. 4) esto, vær Du. γίνομαι. 5) εἰμί, ἡβῶν, adolescens, af ἡβάω, pubesco, μέσος, medius. h. l. vir. 6) τελευτάω. ἀλύπως, sine ægritudine.

2. Ἡ παιδεία ὁμοία ἐστὶ χρυσῷ[1]) στεφάνῳ· καὶ γὰρ τιμὴν ἔχει, καὶ τὸ λυσιτελές[2]). — Οὔτε τὸν ἄῤῥωστον ἡ χρυσῆ[1]) ὠφελεῖ κλίνη, οὔτε τὸν ἀνόητον ἐπίσημος εὐτυχία. — Οἱ μὲν ἀκρατεῖς[2]) ἐν ταῖς ἀῤῥωστίαις, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ταῖς ἀτυχίαις εἰσὶ δυσθεράπευτοι. — Οἱ μὲν τραχεῖς[3]) ἵπποι τοῖς χαλινοῖς, οἱ δ' ὀξεῖς[3]) θυμοὶ τοῖς λογισμοῖς μετάγονται[4]). — Αἱ μὲν ποδήρεις ἐσθῆτες[5]) τὰ σώματα, αἱ δὲ ὑπέρμετροι οὐσίαι τὰς ψυχὰς ἐμποδίζουσιν. — Τὸ φιλεῖν[6]) ἀκαίρως ἴσον ἐστὶ τῷ μισεῖν[6]).

1) Gr. §. 25. 1. Anm. 2. b. 2) som ἀληθής, Gr. §. 26. 2. Deres Declination: Gr. §. 20. 2. jfr. §. 18, Pag. 24. I. 1. 3) τραχύς, ὀξύς, som γλυκύς, Gr. §. 25. 2. γλυκέος Gr. §. 21. 2. γλυκεῖ. Pl. γλυκεῖς, γλυκέα, uden Contraction. 4) ducuntur. 5) ἐσθὴς ποδήρης, vestis talaris. 6) III. 2. 5.

3. Πάντα[1]) ἐκ[2]) τῆς ἐπιμελείας, καὶ τῆς διαρκοῦς φροντίδος, καὶ τῆς σπουδῆς τῆς ἀνελλιποῦς κρείττονα γίγνεσθαι δύ-

ναται[1]). — Οἱ φιλομεμφέες εἰς φιλίην μὴ εὐφυέες. — Τὰ ἀφανῆ τοῖς φανεροῖς τεκμαίρου[3]). — Ταῖς τῶν καιρῶν μεταβολαῖς καὶ οἱ σφόδρα δυνατοὶ[4]) τῶν ἀσθενεστέρων ἐνδεεῖς[5]) γίνονται. — Ἐπισφαλὲς[6]) προπέτεια. — Ἡράκλειτος, φήσαντος τινὸς, λίαν με ἐπισκώπτεις, ἔφη· καὶ γὰρ τοῖς σπληνικοῖς τὰ μὲν δριμέα[7]) καὶ πικρὰ ὠφέλιμα· τὰ δὲ γλυκέα[7]) βλαβερά. — Δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ συνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήματα. — Αἱ ἐπιφανεῖς τύχαι, καθάπερ οἱ σφοδροὶ τῶν ἀνέμων[8]), μεγάλα ποιοῦσι ναυάγια. — Ἀριστοτέλης ἔφη[10]), τῆς παιδείας τὰς μὲν ῥίζας εἶναι πικράς, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς.

1) πάντα-δύναται III. 4. 6. δύναμαι. 2) ἐκ, udaf, ved Hjælp af. 3) conjice, slut. 4) σφ. δυνατός valde potens. 5) ἐνδεής. Alle Ord, som tilkjendegive Overflødighed og Mangel, Værd og Ringhed, styre Genitiv. 6) I. 1. 8. 7) δριμύς V. 2. 3. 8) IV. 1. 4. 10) φημί, Gr. §. 41. VI.

4. Καὶ ὑπόδημα καὶ βίος ἁρμόζων) ὁ ἀλυπότερος[2]). — Δουλεύειν πάθεσι χαλεπώτερον[2]), ἢ τυράννοις. — Αἱρετώτερόν[2]) σοι[3]) ἔστω, λίθον εἰκῇ[4]) βάλλειν, ἢ

λόγον ἀργόν[5]). — Ἱδρὼς[6]) μὲν ὁ ἐκ τῶν γυμνασίων εὐσχημονέστερος[7]), πλοῦτος δὲ ἐκ τῶν ἰδίων πόνων. — Ὁ ἀδικῶν τοῦ ἀδικουμένου κακοδαιμονέστερος.[7]) — Πόνος συνεχὴς ἐλαφρότερος[2]) ἑαυτοῦ τῇ συνηθείᾳ γίγνεται. — Μοῦσαι Σειρήνων ἡδίους[8]). — Καὶ ἰατρὸν καὶ φίλον οὐ τὸν ἡδίω[8]), ἀλλὰ τὸν ὠφελιμώτερον[2]) δεῖ ἐκλέγεσθαι. — Πλοῦτος ἀσθενὴς ἄγκυρα; δόξα ἔτι ἀσθενεστέρα[9]), τὸ σῶμα ὁμοίως, αἱ ἀρχαὶ, αἱ τιμαὶ, πάντα ταῦτα ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατα. Τίνες οὖν ἄγκυραι δυναταί, φρόνησις, μεγαλοψυχία, ἀνδρεία· ταύτας οὐδεὶς χειμὼν σαλεύει.

1) βίος ἀρμ. fortunæ modus bene qvadrans, en passende, middelmaadig Velstand. 2) ὁ ἀλυπ. sc. ἐστίν, minus habet molestiæ. Om Comparativformen see: Gr. §. 29. 1. a. 3) σύ — Om Tonens Tilbagekastning see: Gr. §. 11. I. 2. og 2. 4) Om denne Adverbialform see: Gr. §. 43. a. 5) λόγος ἀργός — ἀ - εργος — sermo otiosus, inutilis. 6) Gr. §. 23, 3. c. 7) Gr. §. 29. 1. e. 8) Gr. §. 29. 2. og §. 22. 3. 9) Gr. §. 29. 1. d.

5. Ἐν μὲν πολέμῳ πρὸς ἀσφάλειαν σίδηρος χρυσοῦ κρείττων, ἐν δὲ τῷ ζῆν[1]) ὁ λόγος τοῦ πλούτου. — Δῶρον ἄλλο μεῖζον

ἀρετῆς οὐκ ἔστι παρὰ θεοῦ λαβεῖν [2]). — Ὁ χρημάτων παντελῶς ἥσσων [3]) οὐκ ἄν ποτε εἴη [4]) δίκαιος. — Κρέσσον [3]) τὰ οἰκεῖα ἐλέγχειν ἁμαρτήματα, ἢ τὰ ὀθνεῖα. — Χρήματα μὲν οὐκ ἀχρεῖον, ἐξ ἀδικίης δὲ πάντων κάκιον [3]). — Βέλτερον ὑφ' [5]) ἑτέρου, ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐπαινέεσθαι. — Ἑνὸς φιλία ξυνετοῦ κρέσσων [3]) ἀξυνέτων ἁπάντων [6]). — Ἀληθομυθεύειν χρεὼν, ὅπου λῷϊον [3]).

Παλαιὸς αἶνος [7]) Ἔργα μὲν νεωτέρων,
Βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων [8])
κράτος.

1) ζάω. III. 2. 5. 2) junge: οὐκ ἔστι, non est, non licet. λαβεῖν, λαμβάνω, δ. ἀ. μεῖζον, Gr. §. 30. 1. ἀρετῆς, IV. 4. 7. 3) Gr. § 30. 1. ἥσσων χρημάτων, qui pecuniis facile vincitur. 4) οὐκ ἄν ποτε εἴη, neqvaqvam est. . vide VII. c. 3. 2. κρέσσων, jonisk Form for: κρείσσων, κρείττων. Sammenl. Gr. And. Till. 2. 5. Anm. βέλτερον, i. q. βέλτιον af ἀγαθός. 5) Gr. § 13. c. 6) ɔ: ἢ ἡ φιλ. ἀξυν. ἁπ. IV. 4. 7. 7) vetus dictum. 8) junge: βουλαὶ δὲ γερ. Gr. § 29. Anm. 2. ἔχ. κρ. præstant.

6. Ἐν τῷ βίῳ, καθάπερ ἐν δράματι, χρὴ [1]) τὰ πρῶτα λέγειν [2]) οὐ τὸν πλουσιώτατον [3]), ἀλλὰ τὸν φρονιμώτατον [3]). — Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον,

τὰ ἐπιτερπέστατα[4]) ἀτερπέστατα[4]) ἂν γίγνοιτο[5]) — Συμβουλεύου μὴ τὰ ἥδιστα[6]), ἀλλὰ τὰ βέλτιστα[7]) τοῖς πολίταις. — Μικραὶ χάριτες ἐν καιρῷ μέγισται[7]) τοῖς λαμβάνουσιν[8]). — Περίανδρος, ἐρωτηθεὶς[9]), τί μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ[7]), εἶπε· Φρένες ἀγαθαὶ ἐν σώματι ἀνθρώπου. — Πρεσβύτατον τῶν ὄντων θεὸς, ἀγέννητον γάρ· κάλλιστον[7]) κόσμος, ποίημα γὰρ θεοῦ· μέγιστον τόπος, ἅπαντα γὰρ χωρεῖ· τάχιστον[7]) νοῦς, διὰ παντὸς[10]) γὰρ τρέχει· ἰσχυρότατον ἀνάγκη, κρατεῖ γὰρ πάντων[11])· σοφώτατον χρόνος, εὑρίσκει γὰρ πάντα. — Οὔτε σῖτον ἄριστον[7]) ἐκ τοῦ καλλίστου πεδίου[12]) κρίνομεν, ἀλλὰ τὸν εὔθετον πρὸς τὴν τροφήν[13])· οὔτε ἄνδρα σπουδαῖον, ἢ φίλον εὔνουν, τὸν ἐξ ἐπιφανοῦς ὄντα γένους, ἀλλὰ τὸν ὑπάρχοντα τῷ τρόπῳ κρείττονα[14]).

1) oportet. 2) τὰ πρ. λεγ. primas dicendi partes obtinere. 3) Gr. § 29. 1. a. 4) Gr. § 29. 1. d. 5) εἴ τις ὑπερβ. τ. μ. si quis modum excedit. ἂν γιγν. fient, vid. VII. c. 3. 2. og III. 4. 5. 6) Gr. § 29. 2. 7) Gr. § 30. 1. 8) τ. λαμβ. for dem, som modtage.. 9) ἐρωτάω. 10) διὰ παντ. per omnia. 11) IV. 4. 6. 12) ἐκ καλ. πεδ. qvod in agro pulcherrimo natum fuerit.

13) εὐθ. πρ. τ. τροφ. quod commode nutrit. 14) ὑπ. τ. τρ. κρ. qui moribus est egregiis.

7. Ἀνάχαρσις κρεῖττον ἔλεγεν[1]), ἕνα[2]) φίλον ἔχειν πολλοῦ ἄξιον[3]), ἢ πολλοὺς μηδενὸς[4]) ἀξίους[3]).

Εἷς ὁ πατὴρ, παῖδες δὲ δυώδεκα, τῶν δὲ γ᾽ ἑκάστῳ
Κοῦραι[5]) ἑξήκοντα, διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι[6])·
Αἱ μὲν[7]) λευκαὶ ἔασιν[1]) ἰδεῖν[2]), αἱ δ᾽[7]) αὖτε μέλαιναι·
Ἀθάναται δὲ τ᾽ ἐοῦσαι[8]) ἀποφθινύθουσι ἅπασαι.

Ὁ Πλάτων ἐτελεύτησεν[9]) τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης[10]) καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιοὺς[11]) ἔτος ἓν πρὸς[12]) τοῖς ὀγδοήκοντα. — Ἀνθρωπίνου βίου ἔτη ἑβδομήκοντα. — Σιλουίου ἑνὸς δέοντα τριάκοντα[13]) ἔτη βασιλεύσαντος[14]), Αἰνείας, υἱὸς αὐτοῦ, ἐνὶ πλείω τριάκοντα ἐτῶν τὴν δυναστείαν εἶχεν[15]). — Ἡ Φωκίωνος γυνὴ πρὸς τὴν ἐπιδεικνυμένην[16]) αὐτῇ τὸν κόσμον, χρυσοῦν ὄντα καὶ διάλιθον, Ἐμοὶ[17]) δὲ, ἔφη, κόσμος ὑπέρλαμπρός ἐστι Φωκίων, πέ-

νης ὢν, καὶ εἰκοστὸν ἤδη τοῦτο ἔτος Ἀθηναίων στρατηγῶν[18]).

1) λέγω. 2) εἷς, μία, ἕν. Gr. §. 31. 3) V. 3. 5. 4) μηδεὶς ɔ: μηδὲ εἷς, som: εἷς, Gr. § 32. 8. 5) κοῦραι, jonisk Form for: κόραι, Gr. and. Till. 2. 1. 6) διάνδιχα, bifariam. δ. εἶδ. ἔχ. duplici s. varia facie. 7) αἱ μὲν - αἱ δὲ. III. 4. 4. hine - Dagene, disse - Nætterne. 8) ἐοῦσαι, jonisk. for: οὖσαι, af ὤν, εἰμί. Gr. and. Till. 2. 3. 9) τελευτάω. 10) ὄγδοος, ὀγδόη, Gr. § 25. 1. Anm. 1. Undt. 11) βιούς, quum vixisset. βιόω. 12) πρός med Dat. Gr. første Till. Anm. 9. 2. 13) ἓν δεον. τριηκ. undetriginta. jf. V. 3. 5. 14) quum S. regnasset. 15) ἔχω. 16) ἐπιδείκνυμι. 17) ἐγώ. 18) στρατηγέω, er στρατηγός, imperator.

VI.

Pronomen.

1. Ἀνάχαρσις, ὀνειδιζόμενος ὑπὸ Ἀττικοῦ, ὅτι Σκύθης ἐστὶν, ἔφη· ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν ὄνειδος ἡ πατρὶς, σὺ δὲ τῇ πατρίδι. — Ἡ γλῶσσά σου[1]) μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ[2]). — Ὁ ἐκ φιλοσοφίας νοῦς[3]) ἔοικεν ἡνιόχῳ· περίεστι γὰρ τῶν ἐν ἡμῖν ἐπιθυμιῶν[2]), ἀεὶ μετάγων αὐτὰς[4]) εἰς τὸ καλόν. — Τὰ μὲν ξύλα, τὸ πῦρ αὔξοντα, ὑπ᾽ αὐτοῦ[4]) καταναλίσκεται· ὁ δὲ πλοῦτος, ἐκτρέφων τοὺς κόλακας, ὑπ᾽ αὐτῶν τούτων διαφθείρεται.

— Ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντός· ἀπόφθεγμά ἐστι Πυθαγόρου αὐτοῦ[5]). — Τὸ νικᾷν αὐτὸν ἑαυτὸν πασῶν νικῶν πρώτη καὶ ἀρίστη[6]). τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ αἴσχιστόν[7]) τε καὶ κάκιστον.

1) Istedet for de posseſſive Pronomer, Gr. § 32. 2, ſættes de perſonlige, ibid. 1. i Genitiv, dog allene enclitiſk, Gr. § 11. 1. 2, og naar Pronomen er uden Eftertryk. 2) IV. 4. 6. 3) jf. IV. 2. 6. 4) Gr. § 32. b. 2. 5) ibid. b. 1. 6) Den accuſative Sætning: αὐτ. νικ. ἑαυτ. er ved Hjælp af Artiklen Subject til det underforſtaaede ἐστίν. jf. III. 2. 5. 7) Gr. § 30. 3. Anm.

2. Ὁ μὲν δειλὸς καθ' ἑαυτοῦ[1]) τὰ ὅπλα, ὁ δὲ ἀνόητος τὰ χρήματα ἔχει — Φίλοις ἀτυχοῦσιν[2]) ὁ αὐτὸς[3]) ἴσθι. — Οὐδεὶς ἐλεύθερος ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν. — Ταυτόν[4]) ἐστιν, ἐπ' εὐτυχίᾳ μέγα φρονεῖν, καὶ ἐπὶ ὀλισθηρᾶς ὁδοῦ σταδιοδρομεῖν. — Μακάριος, ὃς οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει· χρῆται γὰρ εἰς ἃ[5]) δεῖ καλῶς. — Ἔστι ῥᾴδιον μὲν ἐπαινεῖν, ἃ[5]) μὴ χρή, καὶ ψέγειν· ἑκάτερον δὲ πονηροῦ τινος ἤθους. — Ἅπερ[6]) αὐτὸς τοῖς γονεῦσι δράσεις, τὰ αὐτὰ προσδέχου[7]) παθεῖν[8]) καὶ αὐτός. — Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης, ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, τί ἐστι πολέμιον ἀνθρώποις; αὐτοί, ἔφη, ἑαυτοῖς.

1) Καθ' ἑαυτοῦ, contra se ipsum. Gr. første Till. Anm. 2. 1. b. 2) som ere ulyk. ἀτυχέω. 3) Gr. § 32. 1. b. 3. 4) for τὸ αὐτὸ siges: ταὐτὸ og ταὐτὸν; ogsaa med Udeladelse af Coronis': jf. Gr. § 14. b. 3. 5) Foran Relativet udelades Demonstrativet, ligesom ofte i Latinen. Fuldstændige vilde disse Sætninger hede: χρῆται γὰρ εἰς ταῦτα, εἰς ἃ δεῖ sc. χρῆσθαι, jf. VI. 3. 6. ἐπαινεῖν ταῦτα, ἃ μὴ χρὴ ἐπαινεῖν. 6) Gr. § 32. 3. Anm. 7) προσδέχομαι. 8) sc. ὑπὸ τῶν τέκνων, eadem a liberis exspecta. πάσχω.

3. Ὅσα[1]) πάθη ψυχῆς, τοσοῦτοι[1]) οἱ ὠμοὶ δεσπόται. — Ὅσοι τινὲς[2]) πρὸς[3]) τὰς συμφορὰς γνώμῃ μὲν ἥκιστα λυποῦνται, ἔργῳ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν, οὗτοι[2]) καὶ τῶν πόλεων καὶ ἰδιωτῶν κράτιστοι εἰσίν. — Σοφὸς ἄνθρωπος καὶ θεόφιλης, ὅς, ὅσα[1]) οἱ ἄλλοι[4]) μοχθοῦσι τοῦ σώματος ἕνεκα, τοσαῦτα[1]) σπουδάζει αὐτὸς ὑπὲρ ψυχῆς πονεῖν. — Ζῆν οὐκ ἄξιος, ὅτῳ[5]) μηδείς ἐστι χρηστὸς φίλος. — Εὐγνώμων ὁ μὴ λυπούμενος ἐφ' οἷσιν[6]) οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷσιν[6]) ἔχει. — Δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος οὐκ ἐξ ὧν[6]) πράσσει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν[6]) βούλεται. — Γοργόνη Λακε δαιμονία, Λεωνίδου γυνή, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐπὶ στρατείαν πορευομένου, τὴν ἀσπίδα ἐπιδιδοῦσα, εἶπε· ἢ ταύταν[7]) ἢ ἐπὶ ταύτᾳ[7]).

1) qvot-tot. Gr. §. 33. 1. 2. 2) Ogsaa ὅσοι τινὲς, quicunque, og οὗτοι, hi, ere Correlata. 3) πρὸς, ob, propter, Gr. f. Till. Anm. 9. 3. b. 4) οἱ ἄλλοι, cæteri. 5) Gr. §. 32. 6. Anm. 2. 6) Naar Relativum skulde af sit Verbum styres i Accusativ, saa lader Græsken det svare til det foregaaende Nomen ei allene i Genus og Numerus, men ogsaa i Casus. Dersom det foregaaende Nomen er et Demonstrativ, da udelades dette, og Relativet sættes i Demonstrativets Casus; altsaa staaer: ἐφ' οἷσιν-jonice f. οἷς-ἔχει for ἐπὶ τούτοις, ἃ ἔχει; ligeledes: ἐξ ὧν πρ. for ἐκ τούτων, ἃ πρ. 7) Dorisk for: ταύτην og ταύτῃ. Enten bring Skjoldet tilbage, eller kom, baaren derpaa, neml. som falden.

VII.

Regelmæssige Verber paa ω.

a. Activum.

1. Πᾶσα δύναμις καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπείκει τῇ ἀρετῇ. — Ὅστις μὴ κολάζει τὰ πάθη, αὐτὸς ὑπ' αὐτῶν κολάζεται. — Μύρῳ τὴν αὐτὴν[1]) δύναμιν ἔχει ὁ λόγος· κάμνοντας[2]) μὲν ἡμᾶς ὠφελεῖ, καλῶς δὲ πράσσοντας[3]) εὐφραίνει. — Σχεδὸν ταῖς ἀνωγαῖς διαφέρουσιν οἱ μὲν ἄνθρωποι τῶν θηρίων, οἱ δὲ Ἕλληνες τῶν Βαρβάρων, οἱ δὲ ἐλεύθεροι τῶν οἰκετῶν, οἱ δὲ φιλόσοφοι τῶν

τυχόντων[4]). — Ἄνθρωποι τὸν θάνατον φεύγοντες διώκουσι.

1) ὁ αὐτός med Dativ, den samme, som. De Ord, som betegne Lighed, styre Dativ. 2) οἱ κάμνοντες, male affecti. κάμνω, Gr. verb. anom. 3) Καλῶς πράσσειν s. πράττειν, bene se habere. 4) οἱ τύχοντες, vulgus, plebeii; ὁ τύχων, Particip. af τυγχάνω, Gr. Verb. anom.

2. Οὐδὲν τῆς εὐμορφίας ὄφελος[1]), ὅταν[2]) τις μὴ φρένας ἔχῃ. — Ἢν[3]) πιστεύῃ[3]) τις, θεοὺς ἐπισκοπεῖν πάντα, οὔτε λάθρῃ[3]), οὔτε φανερῶς ἁμαρτήσεται[4]). — Οἱ ἀληθινοὶ φίλοι καὶ τὰς φιλίας ἡδείας, καὶ τὰς συμφορὰς ἐλαφροτέρας ποιοῦσι, ὧν μὲν[5]) συναπολαύοντες, ὧν δὲ[5]) μεταλαμβάνοντες[5]). — Μὴ σπεῦδε λαλῶν[6])· τὴν ὑπόνοιαν ἄπεχε· εὐποιίας[7]), ἧς ἔτυχες[8]), μνημόνευε· αἰσχρὰ φεῦγε. — Ἐν ἀλλοτρίοις παραδείγμασι παίδευε σεαυτόν, καὶ ἀλλότριος τῶν κακῶν ἔσῃ[9]). — Μήτε ἀρχέτω ὁ σφόδρα νέος, μήτε συμβουλευέτω. — Κόλαζε κρίνων, ἀλλὰ μὴ θυμούμενος[10]). — Ἡμερήσιοι ὕπνοι σώματος ὄχλησιν, ἢ ψυχῆς ἀδημοσύνην, ἢ ἀργίην, ἢ ἀπαιδευσίην σημαίνουσιν.

1) Gr. § 24. 3. 2) ὅταν f. ὅτ' ἄν. 3) Naar Efterſætningen udtrykker et betinget Factum, som en nødvendig Følge af det Foregaaende, saa gives

Forsætningen ved Betingelses-Conjunctionen: ἐάν, ἤν, ἄν med Conjunctiv: undertiden ogsaa ved εἰ med Indicativ, naar nemlig en endnu høiere Grad af Bestemthed finder Sted. εἰ εἰσὶ βωμοί, εἰσὶ καὶ θεοί.. see ogsaa nedenfor: No. 4. 3. 4) ἁμαρτάνω, Gr. V. anom. 5) ὧν μέν - ὧν δέ. Ligesom Artiklen ὁ μέν - ὁ δέ. III. 3. 3. saaledes bruges ogsaa Relativet ὃς μέν - ὃς δέ, skjøndt sjældnere, for Demonstrativum. μετά-λαμβάνω, Gr. Verb. anom. Græsken sætter Genitiv, naar der tales allene om en Deel af det Hele; saaledes: ἀπολαύειν, μεταλαμβάνειν, τυγχάνειν τινός, at nyde, deeltage i, erholde noget, neml. af et Heelt. 6) Ved Verba, som udtrykke en Omstændighed ved Handlingen, sættes denne i Participium, hvilket staaer i Nominativus, naar det har Subject tilfælleds med det foregaaende Verbum. 7) Verba: at erindre, forglemme ꝛc. styre i Gr. Genitiv. 8) τυγχάνω. Om Genitivet see oven, Anm. 5. 9) εἰμί. 10) θυμέομαι.

3. Ζήνων πρὸς τὸ Φλυαροῦν[1]) μειράκιον, διὰ τοῦτο, εἶπε, δύο ὦτα ἔχομεν, στόμα δὲ ἕν, ἵνα πλείω[2]) μὲν ἀκούωμεν[3]), ἥττονα δὲ λέγωμεν[3]). — Ἀριστοτέλης ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν προκόπτοιεν[4]) οἱ μαθηταί, ἔφη, ἐὰν τοὺς προέχοντας διώκοντες, τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμένωσιν[5]). — Πυθαγόρας, ἐρωτηθεὶς τί ποιοῦσιν[6]) ἄνθρωποι θεῷ ὅμοιον[7]); ἔφη· ἐὰν ἀληθεύωσι[8]). — Διογένης ἔφασκε[9]), θεῶν μὲν ἴδιον εἶναι, μηδενὸς δεῖσθαι[10]), τῶν δὲ θεοῖς ὁμοίων,

τὸ ὀλίγων χρῄζειν. — Ἀρίστιππος, Κυρηναῖος Φιλόσοφος, θεασάμενος[11]) τινὰ ὀργιζόμενον, καὶ διὰ τῶν λόγων[12]) χαλεπαίνοντα, ἔφη· μὴ τοὺς λόγους δι' ὀργῆς ἄγωμεν[13]), ἀλλὰ τὴν ὀργὴν διὰ λόγων καταπαύωμεν[15]).

1) φλυαρέω, nugor. 2) Gr. §' 22. 3. 3) Efter ἵνα og andre Hensigts-Conjunctioner følger Conjunctiv, naar Præsens eller Futurum gaaer foran; f. Ex. πάρειμι, ἵνα ἴδω; derimod følger Optativ efter Præterita; f. Ex. παρῆν, ἵνα ἴδοιμι. 4) Den afhængige Spørgsmaals-Sætning udtrykkes almindeligen efter Præterita ved Optativ; (Undtagelse herfra see nedenfor, Anm. 6.) men efter Præsens og Futurum udtrykkes den ved Conjunctiv. Regel om Brugen af Conjunctiv og Optativ: Ligesom Conjunctivet i alle dets Tempora antager Udgangene af Indicativets Hoved-Tempora, Gr. § 37. A. β. jf. § 34. 1. Anm. og Optativet derimod antager Udgangene af Indicativets historiske Tempora, Gr. § 37. A. γ; saaledes udtrykker ogsaa det græske Conjunctiv det latinske Conjunctivs Præsens, Perfect. &c. det græske Optativ derimod det lat. Conjunctivs Imperfect. &c. Heraf følger, at hvad der i Latinen er Consecutio Temporum, Bad. Gram. § 162. bliver i Græsken Consecutio Modorum. 5) Om Conjunctivet see ovenfor 2. 3. 6) Den afhængige Spørgsmaals-Sætning og andre afhængige Sætninger, som Latinen udtrykker ved Conjunctiv, giver Græsken ofte ved Indicativ, i det den ligesom overseer deres Afhængighed af andre. 7) VII. a. 1. 1. 8) VII. a. 2. 3. 9) Om Augm.

Gr. § 36. 1. b. 10) V. 3. 5. δέω, δέομαι, Gr. Verb. anom. 11) quum vidisset, θεάομαι. 12) Gr. f. Till. Anm. 1. 1. b. διὰ λογ. χαλεπαίνειν, verbis indignari. λογ. δ. ὀργ. ἄγειν, verba per iram proferre. ὀργ. δ. λ. καταπαύειν, verbis iram compescere. 13) Ved Opmuntringer bruges første Person Pluralis af Conjunctiv; derimod anden og tredie Person af Optativ. μή svarer til Latinens ne prohibitivum. jf. neden: 6. 2.

Βίων τοὺς τὰ ὦτα κολακεύουσι παραδιδόντας[1]) ἀπείκαζε[2]) τοῖς ἀμφορεῦσι, ὑπὸ τῶν ὤτων ῥᾳδίως μεταφερομένοις. — Οὐκ ἂν ἐκώλυον[3]) οἱ νόμοι ζῆν[4]) ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην, εἰ μὴ ἕτερος ἕτερον ἐλυμαίνετο[5]). — Ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὑποτέταχε[5]) τῷ διοικοῦντι τὰ ὅλα, καθάπερ οἱ ἀγαθοὶ πολῖται τῷ νόμῳ τῆς πόλεως. — Ποίει[6]), ἃ κρίνεις εἶναι καλὰ, κἂν ποιῶν μέλλῃς ἀδοξήσειν[7]). Φαῦλος γὰρ κριτὴς καλοῦ πράγματος ὄχλος.

1) παραδίδωμι. 2) ο: ἀπο-εἰκ. Om Augmentets Udeblivelse: Gr. §. 36. 2. Anm. 1. Undt. 3) Tvende forbigangne Handlinger, af hvilke den ene ikke vilde have fundet Sted uden den anden, udtrykkes ved to Indicativer i Imperfect eller Aorist, Betingelsen med εἰ, og Følgen med ἄν. Latinen bruger her altid Conjunctiv. Med dette Sted kan sammenlignes det Danske: Lovene forbøde ikke., d. e. skulde ikke forbyde.. 4) ζῆν κατ' ἰδ. ἐξ., vivere pro arbitrio, ζῆν af ζάω. Gr. §. 38. Undt. 1.

5) ὑπο-τάσσω. Dm Augm. Gr. § 36. 1. a. og 3. Dm Charakteren χ. § 37. B. d. 6) for: ποίεε, v. ποιέω. 7) Dm Futuri Dannelse i Verba pura: Gr. § 37. B. a. b.

5. Ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ἂν[1]) ἀδίκως ἔπραξας[2]), δὶς ἀδικήσεις. — Καλῶς Ἀντισθένης, ἀκούσας, ὅτι σπουδαῖός ἐστιν αὐλητὴς ὁ Ἰσμηνίας, ἀλλ' ἄνθρωπος, ἔφη, μοχθηρὸς, οὐ γὰρ ἂν[3]) οὕτω σπουδαῖος ἦν αὐλητής. — Ἀρετὴν μὲν ἔχων, πάντα ἕξεις[4])· κακίαν δὲ, οὐδὲ σεαυτόν. — Κλεάνθης ἐρωτώμενος[5]), διὰ τί παρὰ τοῖς ἀρχαίοις[6]) οὐ πολλῶν φιλοσοφησάντων[7]), ὅμως πλείους διέλαμψαν[8]) ἢ νῦν; ὅτι, εἶπε, τότε μὲν ἔργον ἠσκεῖτο[9]), νῦν δὲ ὁ λόγος. — Μὴ νουθέτει γέροντα ἁμαρτάνοντα, δένδρον γὰρ παλαιὸν μεταφυτεῦσαι δύσκολόν ἐστι. — Ἀρίστιππος ἐρωτηθείς ποτε, τίνι διαφέρει ὁ σοφὸς τοῦ μὴ σοφοῦ; ἔφη· εἰς ἀγνῶτας[10]) τοὺς δύο γυμνοὺς ἀπόστειλον[11]), καὶ εἴσῃ[12]). Ἡ Λάκαινα πρός τινα Ἰωνικὴν, δείξασαν αὐτῇ τὸν κόσμον, ἀνταπέδειξε τὰ τέκνα, εἰποῦσα· Ὁ ἐμὸς κόσμος τοιοῦτος. — Κράτης οὐ τῷ πλούτῳ εἶπεν ἑαυτὸν ηὐδοξηκέναι[13]) μεγάλα, ἀλλὰ τῇ πενίᾳ.

1) VI. 3. 6. 2) πράσσω. Om Aor. Augm. Gr. § 36. 1. b. Om Charakteren ξ. Gr. § 37. B. 1 Aor. 1. 3) οὐ γὰρ ἂν . . alioqui non . . σπουδ. αὐλ . . insignis tibicen. 4) ἔχω, ἕξω. Om Fut. 1. Charakter σ. Gr. § 37. B. 1. a. a. Om Spiritus jf. Gr. § 13. c. Undt. 2. Anm. 1. 5) ἐρωτάω. 6) Første Till. Anm. 7. 2. 7) φιλοσοφέω. I Græsken svare duo Genitivi til Latinens duo Ablativi. 8) δια-λάμπω. see oven; Anm. 2. og Gr. § 36. 3. 9) f. ἠσκέετο, V. ἀσκέω. Om Augm. temp. Gr. § 36. 2. 10) εἰς ἀγν. ad eos, quibus ignoti sunt. ἄγνως Gr. § 27. 2. 11) ὑπο-στέλλω, Gr. §. 37. B. Aor. 1. verba liqv. 12) Gr. § 41. VIII. οἶδα. 13) ἑαυτ. ηὐδοξ. μεγ. gloriam sibi partam. εὐδοξέω.

6. Φαῦλον, κἂν μόνος ᾖς[1]), μήτε λέξῃς[2]), μήτε ἐργάσῃ[2]). — Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς[2])· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον. — Αἰδοῦς παρὰ πᾶσιν ἄξιος[3]) ἔσῃ, ἐὰν πρῶτον ἄρξῃς[1]) σαυτὸν αἰδεῖσθαι. — Δεῖ[4]) τῶν ἑτέρων μέλλοντα ἄρξειν[5]) αὐτὸν ἑαυτοῦ πρῶτον ἄρχειν[5]). — Βίων, ὁ σοφὸς, ἰδών[6]) τινα φθονερὸν σφόδρα κεκυφότα[7]), εἶπεν[8])· ἢ τούτῳ μέγα κακὸν συμβέβηκεν[9]), ἢ ἄλλῳ μέγα ἀγαθόν. — Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥᾴδιον. — Διογένης, ἡμέρας[10]) ποτὲ λύχνον ἅψας, περιῄει[11])· πυνθανομένων δέ τινων[12])· πρὸς τί τοῦτο; ἔλεγεν ἄνθρωπον ζητεῖν[13]).

1) Κἄν ſ. Καὶ ἄν med Conj. VII. a. 2. 2. εἰμί. 2) ἄρχω, λέγω, ἐργάζομαι, ὀνειδίζω. Til at fraraade, forbyde, ꝛc. bruger Gr. μή og dets Sammenſætninger, enten med Præs. Imper. eller, ligeſom her, med Aor. I. Conj. 3) V. 3. 4. 4) δεῖ oportet, V. anom. δέω. 5) IV. 4. 6. 6) εἴδω, V. an. 7) κύπτω. Om Perfecti Formation: Gr. § 37. B. 1.d. 8) εἴπω V. an. 9) accidit, συμ- for: συν- Gr. § 13. c. 5. βαίνω. V. an. 10) Tiden ſætter Gr. paa Spørgsmaalet: naar? i Genit., ligeſom Lat. i Ablat. Derfra ogſaa Græſkens duo Genitivi. 11) περί-ειμι, Gr. § 41. 11. εἶμι 12) VII. a. 5. 7. πυνθάνομαι. 13) Det lat. Subjects-Accuſ. se falder ſædvanligen bort i Græſken.

7. Ἀφροσύνης[1]) ἐστὶ, τὸ κρῖναι[2]) κακῶς τὰ πράγματα. — Τὸ καλῶς ἀποθανεῖν[3]) ἴδιον τοῖς ἀγαθοῖς ἡ Φύσις ἀπένειμε[2]). — Οὔτε πῦρ ἱματίῳ περιστεῖλαι[2]) δυνατόν, οὔτε αἰσχρὸν ἁμάρτημα χρόνῳ. — Θεὸν μὲν νοῆσαι χαλεπόν, φράσαι[4]) δὲ ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἀσώματον σώματι σημῆναι[2]) ἀδύνατον. — Μυστήριον ἐν Φιλίᾳ ἀκούσας, ὕστερον ἐχθρὸς γενόμενος[5]) μὴ ἐκφάνῃς[6])· ἀδικεῖς γὰρ οὐ τὸν ἐχθρὸν, ἀλλὰ τὴν Φιλίαν.

1) Egenſkabens Genitiv, ligeſom i Lat. 2) κρίνω, ἀπονέμω-περι-στέλλω, σημαίνω, Gr. §. 37. B. 1. Aor. 1. Verba liqv. 3) ἀπο-θνήσκω. V. anom. πῦρ ἱμ. περιστ ignem vestimento occulere. 4) φράζω. 5) γίνομαι, V. anom. 6) ἐκφαίνω, Gr. §. 37. B. 1. c. Aor. II. verba liqv.

b. Medium.*]

1. Οὐ τὸ πένεσθαι[1]) αἰσχρόν, ἀλλὰ τὸ διὰ αἰσχρὰν αἰτίαν πένεσθαι, ὄνειδος. — Προβουλεύεσθαι κρέσσον[2]) πρὸ τῶν πράξεων, ἢ μετανοεῖν. — Γεράσκω δ' ἀεὶ πολλὰ διδασκόμενος[3]). — Μὴ διὰ φόβον, ἀλλὰ διὰ τὸ δέον ἀπέχεσθαι ἁμαρτήματων[4]) δεῖ. — Ἐν μὲν τῷ πλεῖν[5]), πείθεσθαι δεῖ τῷ κυβερνήτῃ, ἐν δὲ τῷ ζῆν, τῷ λογίζεσθαι δυναμένῳ[6]) βέλτιον. — Ὁ Πυθαγόρας τοῖς βουλομένοις συνδιατρίβειν αὐτῷ ἔφη, δεῖν τὰς οὐσίας κοινὰς εἶναι τῶν ἐντυγχανόντων[7]) αὐτῷ. — Κράτιστον, μὴ μᾶλλον ὑπ' ἀγχινοίας[8]), ἢ ἀρετῆς ἐγκαλλωπίζεσθαι[9]).

*] Medium har stedse reflexiv Betydning; men denne kan tænkes paa 3 Maader: 1) Enten er Subjectet tillige Handlingens nærmeste Object. παύω τινά τινος, avoco aliquem... παύομαι ɔ: παύω ἐμαυτόν, avoco me... cesso. saaledes delector f. delecto me. Dette Medium kan derhos efter dets Bemærkelse ofte forbindes med et Accusativ. φοβέω, terreo, φοβέομαί τινα, timeo mihi ab aliquo. 2) Eller Subjectet handler med Hensyn paa sig selv, og er tillige Handlingens fjernere Object; hvilket Forhold andre Sprog ofte ville have underforstaaet, uden at udtrykke det: ἀφαιρεῖν, at borttage, ἀφαιρεῖσθαι... til eget Brug; ligesom: ἀφαιρεῖν

ἑαυτῷ; (Dat. commodi); ſaaledes: θεῖναι s. γράφειν νόμους, at give andre Love; θέσθαι s. γράψασθαι ν. at give ſig ſelv L. 3) Eller Subjectet lader noget gjøre. ποιήσασθαι ὅπλα, at lade gjøre Vaaben; γράφεσθαί τινα. at lade nogens Navn ſkrive ɔ: at ſtævne nogen. Endnu maa det anmærkes: at Medium og Passivum i Bemærkelſen ikke altid ſtrængt kunne adſkilles, f. Ex. φαίνομαι; at begge have flere Former tilfælleds. Gr. § 37. III; at Tempora, ſom efter Paradigma allene henhøre til Medium, undertiden bruges passive, og omvendt, ſee: VII. c. 2. 10; og endeligen, at Medium bedſt bevarer ſin eiendommelige Bemærkelſe i Aoristi.

1) πένομαι, er πένης, egeo. 2) κρέσσον, jon. f. κρεῖσσον. Gr. Und. Till. 5. Anm. 3) διδάσκω, Verb. anom. 4) Verba: at afholde, bortfjerne, befrie fra, ɔc. ſtyre Genitiv. 5) πλέω, om Sammentrækningen: Gr. §. 38 Undt. 2. Om Futur. Gr. § 37. Pág. 60. Undt. 3. 6) junge: ἐν δὲ τὸ ζ. (sc. δεῖ πείθ) τῷ δυναμ. λογ. βελτ. δύναμαι, V. anom. δυν, λογ. βελτ. qui ratione plus valet. 7) junge: τὰς οὐσ. τῶν ἐντ. αὐτ. δεῖν εἶν. κοιν. ἐντυγχάνω τινί, familiaris sum alicui. V. anom. 8) ἀγχίνοια, ingenii solertia. 9) ἐγκαλ. ɔ: ἐν-καλλωπίζομαι, Gr. § 13. c. 6. glorior, jacto me.

2. Ἐρωτήσαντός τινος τὸν Ἀνταλκίδαν, πῶς ἄν τις μάλιστα ἀρέσκοι[1]) τοῖς ἀνθρώποις; εἰ ἥδιστα[2]) μὲν, ἔφη, αὐτοῖς διαλέγοιτο, ὠφελιμώτατα[2]) δὲ προσφέροιτο. — Πέπεισο[3]), μὴ εἶναι σὸν κτῆμα, ὅπερ μὴ ἐντὸς[4]) διανοίας ἔχεις. — Ἄνθρωπος ὤν, μέμνησο[5]) τῆς κοινῆς τύχης. — Ἄνθρωποι

τύχης εἴδωλον ἐπλάσαντο[6]), πρόφασιν ἰδίης ἀβουλίας. Βαιὰ γὰρ φρονήσει τύχη μάχεται, τὰ δὲ πλεῖστα ἐν βίῳ ψυχὴ εὐσύνετος ὀξυδερκέειν[7]) κατιθύνει. — Λόγισαι πρὸ ἔργου. — Τοιοῦτος γίγνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἵους ἂν εὔξαιο[8]) περὶ σεαυτὸν γένεσθαι τοὺς σεαυτοῦ παῖδας. — Κυβερνήτου μὲν ἀγαθοῦ εἰς τὰς τῶν πνευμάτων μεταβολὰς ἁρμόσασθαι[9]), ἀνδρὸς δὲ σοφοῦ πρὸς τὰς τῆς τύχης. — Ἀρίστιππος παρεκελεύσατο[10]) τοῖς νέοις τοιαῦτα ἐφόδια κτᾶσθαι, ἅτινα αὐτοῖς[11]) καὶ ναυαγήσασι συγκολυμβήσει.

1) VII. a. 3. 3. 2) Om Adverbiets Superlativ Form ligesom Adjectivets Neutr. Plur. see Gr. § 43. 2. 3) πείθω. 4) Tids= og Steds=Adverbier styre sædvanligen Genitiv. 5) μιμνήσκω. V. anom. med Gen. VII. a. 2. 7. 6) πλάσσω, (ττ), Fut. πλάσω. Naar σσ, (ττ) kan ansees, som blot Forlængelse af Verbum purum, dannes Fut. paa σω, ellers paa ξω. jf. Gr. § 35. I. Anm. c. 7) ψυχ. εὐσ. ὀξυδ. prudens futuri animus. 8) εὔχομαι. 9) ἁρμόζω el. ἁρμόττω. see oven: Anm. 6. 10) παρα-κελεύομαι. Verba: at befale, formane, styre sædvanligst Dativ; nogle derimod Accusativ, som: νουθετεῖν. 11) Dativet: αὐτοῖς styres af Præpos. σύν, hvormed Verbet er sammensat.

3. Θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω[1]), πόνῳ δὲ, καὶ γενναιότητι, καὶ ἐπιεικείᾳ[2]) τὴν ἀρετὴν ἐκτήσατο[3]). — Ζωὴν ἀμείψασθαι[4]) χειρίστης[5]) τὴν κρατίστην, ἐπιπονώτερον. — Πιττακὸς, Κροίσου διδόντος[6]) χρήματα, οὐκ ἐδέξατο, εἰπὼν, ἔχειν[7]) ὧν[8]) ἐβούλετο[9]) διπλάσια· ἄπαιδος γὰρ τἀδελφοῦ[10]) τελευτήσαντος κεκληρονομηκέναι[7]). — Σολὼν, ἐρομένου[11]) τινὸς αὐτὸν, τί νομίζεις[12]) τὸ γῆρας; ἀπεκρίνατο[13])· τοῦ ζῆν χειμῶνα. — Διογένης, ἐρωτηθεὶς, ὅπως ἂν τις ἀμύναιτο[14]) τὸν ἐχθρὸν, αὐτὸς, ἔφη, καλὸς κἀγαθὸς γενόμενος[15]). — Διογένης πρὸς τὸν ἐντινάξαντα αὐτῷ τὴν δοκὸν, εἶτα εἰπόντα, φύλαξαι· πάλιν γάρ με, ἔφη, παίειν μέλλεις.

1) οὐδ. οὐδεπ. nemo unqvam. I nægtende Sætninger tilføies almindelige Bestemmelser ved Negationer, hvilke allene forstærke den første. 2) ἐπιεικ. modestia. 3) κτάομαι. 4) ἀμείβω og ἀμείβομαι. 5) χείρ. sc. ζωῆς, Værdiens Genitiv, som kan forklares af det udeladte ἀντί. 6) duo Genit. δίδωμι. 7) Infinitivets Subject udelades, naar det allerede indeholdes i det foregaaende Verbum. 8) VI. 3. 6. 9) βούλομαι, V. an. Augm. ἐβουλ. og ἠβουλ. Gr. § 36. 1. Anm. 3. 10) ɔ: τοῦ ἀδελφ. ved Crasis. Gr. § 14. c. 11) ἔρομαι, V. anom. 12) VII. a. 3. 6. 13) ἀποκρίνομαι.

Om Augm. Gr. § 36. 3. 14) VII. a. 3. 4. 15) *αὐτὸς γενομ.* si ipse fiat.. *καλ. κἀγ.* ɔ: *καὶ ἀγαθ.* gvam optimus. 16) *πάλιν γὰρ... μέλλεις.* scilicet in eo es, ut.. *μέλλω.* V. anom.

c. Passivum.

1. Ἡ μὲν τροφὴ τοῖς γυμναζομένοις, ἡ δὲ ἀρετὴ τοῖς πεπαιδευμένοις[1]) ἡδεῖα φαίνεται. — Οὐκ ἄμισθον τὸ εὖ ποιεῖν, κἂν μὴ παραχρῆμα τῆς εὐεργεσίας ἡ ἀντίδοσις φαίνηται[2]). — Εἰς κάτοπτρον ἐμβλέψας θεώρει, καὶ εἰ μὲν καλὸς φαίνῃ[3]), ἄξια τούτου πρᾶττε, εἰ δὲ αἰσχρὸς, τὸ τῆς ὄψεως ἐλλιπὲς[4]) ὡραΐζε καλοκἀγαθίαις. — Ἐπὶ τῆς κολακείας, ὥσπερ ἐπὶ μνήματος, αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα τῆς φιλίας ἐπιγέγραπται[5]). — Τὸν πεπαιδευμένον, ὥσπερ ἐκ συμποσίου, ἐκ τοῦ βίου εὐσχημονοῦντα δεῖ ἀναλύειν[6]). — Τὸν ἄρχοντα δεῖ ἔχειν πρὸς μὲν τοὺς καιροὺς λογισμόν, πρὸς δὲ τοὺς ἐναντίους τόλμαν, πρὸς δὲ τοὺς ὑποτεταγμένους[7]) εὔνοιαν. — Οἱ Πυθαγορικοὶ ἔλεγον, ἐνδεδέσθαι[8]) τῷ σώματι τὰς ἀνθρώπων ψυχὰς τιμωρίας χάριν.

1) *παιδεύω,* Gr. § 37. B. II. a. 1. 2) *κἂν - φαίνηται,* jf. VII. a. 3. 3. 3) *φαίνῃ,* contr. af *φαίνησαι,*

Gr. § 37. A. β. Anm. Om Contractionen: ηα til η Gr. § 14. a. 4. 4) τὸ τῆς ὀψ. ἐλλ. qvod in facie minus est. 5) ἐπι-γράφω, Gr. § 37. B. II. a. 2. 6) εὐσχημ. ἀναλ. modeste discedere. 7) ὑπο-τάσσω. Gr. § 37. B. II. a. 2. 8) ἐν-δέω-δέσω s. δήσω. Gr. § 37. B. I. Undt. 1.

2. Πυθαγόρας πρῶτον ἑαυτὸν φιλόσοφον ὠνόμασεν· οἱ δὲ παλαιότεροι σοφοὶ ὠνομάσθησαν[1]. — Τὰ καλὰ, κἂν φθόνῳ πρὸς ὀλίγον ἐπισκιασθῇ[2]) χρόνον[3]), ἐπὶ καιρῷ λυθέντα αὖθις ἀναλάμπει. — Τῆς τῶν παίδων τελευτῆς προσαγγελθείσης Ἀναξαγόρᾳ, εἶπεν, ᾔδειν[4]) αὐτοὺς θνητοὺς γεννήσας[5]). — Πόνου μεταλλαχθέντος, οἱ πόνοι γλυκεῖς. — Πιττακὸς, παρακαλούμενος υἱῷ καὶ πατρὶ διαιτῆσαι[6]), εἶπε πρὸς τὸν υἱόν· εἰ μὲν ἀδικώτερα μέλλεις λέγειν τοῦ πατρὸς[7]), καταχριθήσῃ· εἰ δὲ δικαιότερα, διὰ τοῦτο αὐτὸ ἄξιος εἶ καταχριθῆναι. — Σπάνιον εἴσαγε σὸν πόδα πρὸς τὸν φίλον, ἵνα μὴ σοῦ πλησθεὶς[8]) μισήσῃ σέ. — Αἰδοῦ[9]) σαυτὸν, καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ[10]).

1) ὀνομάζω, Gr. § 37. II. d. 1. jf. II. a. 2. b. og § 13. c. 2. 2) ἂν hos Partiklerne foran Aor. Conjunct. udtrykker Lat. Fut. exact. jf. c. 3. 17. 3) πρ. ὀλ. χρ. ad tempus aliqvod — ἐπὶ καιρῷ

suo tempore. 4) οἶδα. 5) γεννάω. Efter Verba sensuum sætter Grækken Particip. for Lat. Accus. c. Inf. jf. VII. a. 2. 6. 6) παρακ. δικιτῆσαι, quum arbiter caperetur. 7) junge: εἰ μὲν μελλ. λεγ. ἀδικ. πατρ. si iniquior erit causa tua, qvam patris. 8) see oven Anm. 1. 9) αἰδέομαι. 10) αἰσχύνομαι. jf. oven VII. b. Med.*

3. Παρὰ τῷ τύφῳ, καθάπερ παρὰ τῷ κακῷ πλάστῃ, διεστραμμένας[1]) τὰς τῶν πραγμάτων εἰκόνας ἰδεῖν ἐστιν. — Οὔτε ἵππος εὐγενὴς κρίνοιτ' ἂν[2]) πολυτελῆ σκευὴν ἔχων, ἀλλ' ὁ τῇ φύσει λαμπρός, οὔτε ἀνὴρ σπουδαῖος ὁ πολύτιμον οὐσίαν κεκτημένος[3]), ἀλλ' ὁ τὴν ψυχὴν γενναῖος[4]). — Οἷσιν τρόπος ἐστὶν εὔτακτος[5]), τουτέοισι καὶ ὁ βίος συντέτακται[6]). — Ἀντίσθενης ἀκούσας ποτὲ πονηροῦ[7]) τὸν τρόπον[8]), κακῶς λέγοντος Πλάτωνα[9]), παῦσαι, ἔφη οὔτε γὰρ κακῶς λέγων αὐτὸν πιστευθήσῃ[10]), οὔτε ἐκεῖνος σὲ ἐπαινῶν. — Ἐπαινούμενος ὑπὸ πονηρῶν ἀνθρώπων· ἀγωνιῶ[11]), ἔφη, μὴ τὶ κακὸν εἴργασταί μοι[12]), ὅτι τοιούτοις ἀρέσκω. — Ἀρίστιππος ὀργισθεὶς[13]) πρὸς Αἰσχίνην μετ' οὐ πολὺ, οὐ διαλλαχθησόμεθα[14]), οὐ παυσόμεθα[15]), εἶπε, ληροῦντες[16]), ἀλλ' ἀναμένεις,

ἕως ἄν τις ἡμᾶς ἐπὶ τῆς κύλικος φλυαρῶν διαλλάξῃ[17]; καὶ ὅς[18], ἀσμένως, ἔφη. Μνημόνευε τοίνυν, εἶπεν Ἀρίστιππος, ὅτι σοι πρότερος, πρεσβύτερος ὤν, προσῆλθον[19]. Καὶ ὁ Αἰσχίνης, εὖγε νὴ τὴν Ἥραν, εὐλόγως εἶπας· ἐπεὶ πολλῷ μου βελτίων ὑπάρχεις· ἐγὼ μέν γαρ ἔχθρας, σὺ δὲ φιλίας ἄρχεις.

1) Gr. § 37. B. II. a. 2. og ibid. Anm. 2. 2) Optativ med ἄν giver Sætningen a) en blot Muelighed; b) en fuldkommen Bestemthed, men paa en blid og beskeden Maade. Nærmest synes at komme vort: Man kunde jo ikke ... junge: ἵππος ἐχ. σπ. πολοτ. — κρ. εὐγ. 5) κτάομαι, Gr. § 37. II. a. Anm. 5. 4) III. 1. 5. 5) τρόπος εὐτ. mores bene compositi. 6) συν-τάσσω. Græsken bruger ofte Perfect. Pass. med Dat. for Perf. Act. med Nom. καλῶς λέλεκταί σοι. see neden 12. 7) ἀκούω og nogle andre Verba sensuum, πυνθάνομαι, αἰσθάνομαι, συνίημι &c. styre undertiden Genit. for Accus. 8) πονηρὸς τ. τροπόν, homo perversis moribus. 9) κακῶς λέγειν τινὰ, Maledictis incessere aliquem. 10) πιστεύειν τινὶ τί, fidem addere alicui de aliqua re. Men ved en besynderlig Græcisme bliver Personens Dativ hos Activum til Subjects Nominat. hos Passivum, hvorimod Accusativet bliver uforandret. Hermed kan sammenlignes vort: Man berøver mig noget. Jeg berøves noget. 11) ἀγωνίζω, Gr. §. 37. B: 1. a. Anm. 12) see oven: Anm. 6. 13) see oven VII b. Med. * 14) διαλλάσσω, reconcilio — ομαι, in gratiam redeo. 15) παύομαι, cesso,

desino. 16) VII. a. 2. 6. 17) VII. c. 2. 2. 18) καὶ ὅς sædvanl. i Dialogen for: καὶ οὗτος. 19) προσ-έρχομαι, Verb. anom.

VIII.

Verba contracta.

a. Activum.

1. Οἱ ἀξύνετοι [1]) δυστυχέοντες [2]) σωφρονέουσι. — Ἡ τῶν ἀγαθῶν ἔρις [3]) ὠφελεῖ τὸν ζηλοῦντα, μὴ βλάπτουσα τὸν ζηλούμενον [4]). — Ἡ τύχη ἔοικε φαύλῳ ἀγωνοθέτῃ [5])· πολλάκις τὸν μηδὲν πράξαντα στεφανοῖ [6]). — Τὸ ἀεὶ μέλλον [7]) ἀτελέας ποιέει τὰς πρήξιας [8]). — Πολλοὶ, δοκέοντες [9]) ἑαυτοὺς φιλέειν, οὐκ ἀληθῶς [10]) φιλέουσιν. — Σωφροσύνη τὰ τερπνὰ αὔξει, καὶ ἡδονὴν ἐπιμείζονα ποιεῖ. — Ἀνάξιον [11]) ἄνδρα μὴ ἐπαινῇς [12]) διὰ πλοῦτον. — Ἀργὸς [13]) μὴ ἴσθι, μηδ᾽ ἂν πλουτῇς. — Μάλιστα ἂν εὐδαιμονοίης [14]), εἰ φαίνοιο [15]) ταῦτα μὴ πράττων, ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν ἐπιτιμῴης [16]). — Ὁ τῶν περισσῶν ζῆλος εὐθὺς ἀκολουθεῖ καὶ συνοικίζεται τῇ χρείᾳ τῶν ἀναγκαίων.

1) ἀ-ξιων for συν. 2) Participium udtrykker den Handling eller Tilstand, med Hensyn paa hvilken Verbum finitum finder Sted. δυστυχεῖν, adversis rebus conflictari. Jonerne bruge de opløste Former. 3) ἡ τ. ἀγαθ. ἔρις, bonorum contentio. Den dobbelte Accus. Form af ἔρις see Gr. Pag. 15. 2. 3. 4) ὁ ζηλούμενος, cui æmuleris. Om Verba contracta see: Gr. §. 38. 5) ἀγωνοθέτης, munerarius. 6) στεφανόω, Gr. § 28. Undt. 3. 7) τὸ ἀεὶ μέλλον, assidua cunctatio. 8) jon. for: πράξεις. 9) δοκέω, videor mihi. Gr. Verb. anom. 10) Adverbiets Dannelse ved at lægge ως til Adjectivets Stamme see: Gr. § 43. 1. 11) ἀναξ. indignus. ἀ privativum tiltager sædvanligen ν foran Ord, som begynde med en Vocal. 12) μή bruges forbydende med Imperat. og Conj. VII. a. 6. 2. 13) ἀργός ɔ: ἀ-εργος, deses. 14) εὐδαιμονέω, οίης, en attisk Form Gr. Paradigm. Pag. 90. og § 37. A. γ. Anm. 2. μαλ. ἂν εὐδ. verte: maximi fies... VII. c. 3. 2. 15) Den brugelige Form for: φαινοιτο, Gr. § 37. A. γ. Anm. 1. φαίνω. 16) ἃ — ἐπιτιμώης — quæ in alio reprehendas. Om Formen see oven: Anm. 14.

2. Μὴ κακοῖς ὁμίλει· Θεοὺς τίμα· τὰ σπουδαῖα [1]) μελέτα. — Βραδέως ἐγχείρει· ὃ δ' ἂν ἄρξῃ [2]), διαβεβαιοῦ. — Νόει, καὶ τότε πρᾶττε. — Γλώσσης κράτει. — Μοῦναι [3]) Θεοφιλέες [4]), ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικέειν. — Μέγα τὸ ἐν συμφορῇσι [5]) φρονεῖν ἃ δεῖ. — Χρὴ σιγᾶν, ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν. — Ἔργα καὶ πρῆξιν

ἀρετῆς, οὐ λόγους ζηλοῦν χρεών[6]. — Σαρκὸς φωνή· μὴ πεινῆν[7], μὴ διψῆν[7], μὴ ῥιγοῦν. — Φύσεως μὲν ἀρετὴν διαφθείρει ῥᾳθυμία, φαυλότητα δὲ ἐπανορθοῖ[8] διδαχή· καὶ τὰ μὲν ῥᾴδια τοὺς ἀμελοῦντας φεύγει, τὰ δὲ χαλεπὰ ταῖς ἐπιμελείαις ἁλίσκεται[9]. — Θεῷ ὅμοιον ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὸ εὖ ποιεῖν, ὅταν τὸ εὖ ποιεῖν μὴ καπηλεύηται[10], καὶ τὸ εὐεργετεῖν, καὶ ἀληθεύειν.

1) τὰ σπουδαῖα, honesta et egregia. 2) ἄρχομαι, incipio, coepi, ἄρχω, præëo, præsum — styre oftest Gen. Ogsaa kan ὧ forklares ved Relativets Attraction til det udeladte Objects Demonstrativ. VI. 3. 6. Dog findes de ogsaa med Accusativ. Aor. 1. Conj. for Lat. Fut. exactum. VII. c. 2. 2. 3) jon. f. μόνοι. Gr. and. Till. 2. 1. Dog skeer dette allene i Nomer, som ikke komme af Verber; ikke i πόνος, στόλος, ꝛc. 4) deo cari. 5) jon. f. συμφοραῖς, Gr. and. Till. 3. 6) sc. ἐστίν. χρεών, egentl. attisk f. χρεόν af χρή, Gr. Verb. anom. ligesom ἀνώγεων f. ἀνωγαῖον. ζηλοῦν, ɔ: ζηλόειν, Gr. § 38. Undt. 3. 7) πεινάω, διψάω, Gr. § 38. Undt. 1. 8) Contr. f. ἐπανορθόει, Gr. § 38. Undt. 3. 9) ἁλίσκομαι, Verb. anom. fanges, ɔ: læres. 10) καπηλεύω, er κάπηλος, Kræmmer, Høker - εύομαι, jeg søger min Fordeel, cauponor. εὖ ποιεῖν, recte agere. εὐεργετεῖν, beneficia præstare.

3. Πατρὸς ἐπιτίμησις ἡδὺ φάρμακον, πλεῖον[1]) γὰρ ἔχει τὸ ὠφελοῦν τοῦ δάκνοντος. — Ὥσπερ οἱ ἐν εὐδίᾳ πλέοντες[2]) καὶ τὰ πρὸς[3]) τὸν χειμῶνα ἔχουσιν ἕτοιμα· οὕτως οἱ ἐν εὐτυχίαις φρονοῦντες καὶ τὰ πρὸς τὴν ἀτυχίαν ἑτοιμάζουσι βοηθήματα. — Λυποῦντα τὸν πλησίον οὐ ῥᾴδιον αὐτὸν ἄλυπον εἶναι. — Οἱ ἀδελφοὺς παριέντες[4]), καὶ ἄλλους φίλους ζητοῦντες, παραπλήσιοι εἰσὶ τοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν ἐῶσι[5]), τὴν δὲ ἀλλοτρίαν γεωργοῦσιν. — Μακάριός ἐστιν ὁ πλουτῶν καὶ ὧν ἐπιθυμεῖ ἀπολαύων, ὁ δὲ μὴ ἐπιθυμῶν μακαριώτερος. — Διογένης, ἰδών[6]) ποτε μειράκιον ἐρυθριῶν, θάῤῥει, ἔφη, τοιοῦτόν ἐστι τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα. — Φιλονεικία πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δυσμενοῦς βλαβερὸν[7]) θεωρεῦσα[8]), τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει. — Δημόκριτος, ἰδὼν νεανίαν φιλοπονοῦντα, ἔφη· κάλλιστον ὄψον τῷ γήρατι ἀρτύεις[9]).

1) πλεῖον-τὸ ὠφελοῦν; plus, qvod juvet. ſædv. πλέον-πολύς, Gr. § 30. 1. 2) Gr. 38. Undt. 2. Verb. anom. 3) πρός med Accus. imod; Gr. f. Till. Anm. 9. 3. b. 4) παρ-ίημι, Gr. § 41. III. 5) ἐάω. 6) εἴδω, Verb. anom. 7) τὸ κατὰ τοῦ δυσμενοῦς βλαβερόν, qvod hostem lædat. κατά

med Gen. imod, Gr. f. Till. Anm. 2. 1. b. 8) f. θεωροῦσα, θεωρέω. 9) ὄψ, ἀρτύειν, obsonium condire.

4. Μηδέποτε φρονήσῃς[1]) ἐπὶ σεαυτῷ[2]) μέγα, ἀλλὰ μηδὲ καταφρονήσῃς σεαυτοῦ[3]). — Ἐπίκουρος, ἐρωτηθεὶς, πῶς ἄν τις πλουτήσειεν[4]; οὐ τοῖς οὖσι[5]) προστιθείς[6]), ἔφη, τῆς δὲ χρείας τὰ πολλὰ[7]) περιτέμνων[8]). — Εἰς μὲν τὸ εὐπλοῆσαι[9]) κυβερνήτου καὶ πνεύματος χρεία· εἰς δὲ τὸ εὐδαιμονῆσαι[9]) λογισμοῦ καὶ τύχης. — Τὸ μὲν ἐγκαλέσαι[9]) καὶ ἐπιτιμῆσαι[9]) ῥᾴδιον· τὸ δὲ, ὅπως τὰ παρόντα βελτίω[10]) γένηται, συμβουλεῦσαι[9]), τοῦτ' ἔμφρονος συμβούλου ἔργον. — Σιμωνίδης ἔλεγεν, ὅτι λαλήσας[11]) μὲν πολλάκις μετενόησεν, σιωπήσας[11]) δὲ οὐδέποτε. — Ἀντισθένης πρὸς τὸν ἐπαινοῦντα τρυφὴν, ἐχθρῶν παῖδες, ἔφη, τρυφήσειαν[12]).

1) I nægtende Sætninger staaer ofte efter μή og de med μή sammensatte Adject. og Adverb. Aor. Conjunct. ikke Præsens, for Imperativ. 2) ἐπί med Dat. udtrykker Hensigten, Betingelsen, Aarsagen. 3) Verba composita styre Præpositionens Genitiv, naar den kan affondres fra Verbum og sættes umiddelbar foran dens Casus. κατηγορεῖν τινός τι o: κατά τινος, imod, til Skade for . . . 4) VII. a. 3. 3. 5) τὰ ὄντα, facultates, elle-

6) προστίθημι. 7) τὰ πολλά, plurima, superflua. 8) περι-τέμνω, Gr. Verb. anom. 9) Aoristi Bemærkelse udenfor Indicat. lader sig ikke altid let adskille fra Præsentis. Det første forestiller Handlingen som afbrudt, uden Hensyn til dens Varighed og Følger; det sidste som vedvarende, eller dog ikke bestemt ophørt. Dog synes dette Aorist for det meste at kunne omskrives ved det danske Fut. exact. jf. VIII. b. 2. 5. 10) Gr. § 22. 3. 11) Verba, som udtrykke en Gemytsbevægelse, tage den virkende Aarsag til sig i Particip. jf. ogsaa VII. c. 2. 5. 12) τρυφάω, delicate vivo, f. τρύφήσαιεν, Gr. § 37. A. γ. Anm. 3.

b. Medium.

1. Ὅρκους, οὓς ποιέονται ἐν ἀνάγκαισιν[1]) ἐόντες, οὐ τηρέουσι οἱ φλαῦροι, ἐπὴν διαφύγωσιν[2]). — Οἱ μὲν ξένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐν τοῖς πράγμασιν διαπλανῶνται. — Ποθητὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ φοβερὸς κατὰ τὸν βίον[3]) προαιροῦ· ὃν γὰρ πάντες φοβοῦνται, πάντας φοβεῖται. — Ἡγοῦ παντὸς ἀνοήτου καὶ τὸν ἔπαινον καὶ τὸν ψόγον καταγέλαστον. — Τὰ ἁμαρτήματά σου πειρῶ μὴ λόγοις ἐπικαλύπτειν, ἀλλὰ θεραπεύειν ἐλέγχοις. — Ἃ μὴ δεῖ ποιεῖν, μηδὲ ὑπονοοῦ ποιεῖν. — Ἰσχύειν τῇ ψυχῇ αἱροῦ μᾶλλον, ἢ τῷ σώματι. — Ἐπὶ προγόνων εὐγενείᾳ[4]) μηδεὶς

ἐγκαυχάσθω[5])· πηλὸν γὰρ ἔχουσι πάντες τοῦ γένους προπάτορα, καὶ οἱ ἐν πορφύρᾳ τρεφόμενοι, καὶ οἱ ἐν πενίας ἀβύσσῳ δαπανώμενοι[6]). — Οὐκ ἀντιλέγοντα[7]) δεῖ τὸν ἀντιλέγοντα παύειν, ἀλλὰ διδάσκειν οὐδὲ γὰρ τὸν μαινόμενον ἀντιμαινόμενός[7]) τις ἰᾶται.

1) ἀνάγκαισιν, et gammelt attisk Dativ, f. ἀνάγκαις, jon. κῃσι og κῃς, Gr. and. Till. 3. 2) διαφεύγω, Gr. § 37. B. c. Aor. II. 3) in vita, Gr. f. Till. Anm. 2. 2. a. 4) ἐπί med Dat. VIII. a. 4. 2. 5) μηδ. ἐγκαυχ ɔ: ἐν-καυχ.. nemo gloriari debet. 6) δαπανώμενοι, som have tilsat deres Eiendom, opibus suis evoluti. 7) Maadens Particip, som svarer til Lat. Gerund. Abl. og dets Omskrivninger.

2. Τραχὺς[1]) ὢν, ἥσυχον σεαυτὸν πάρεχε, ὅπως σε αἰσχύνωνται μᾶλλον, ἢ φοβῶνται. — Εὐλαβοῦ τὰς διαβολάς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν. Οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι. — Εὐποροῦντα μὴ ὑπερήφανον εἶναι, ἀποροῦντα μὴ ταπεινοῦσθαι[2]) — Χαριστικὸς[3]) οὐχ ὁ βλέπων πρὸς τὴν ἀμοιβήν, ἀλλ' ὁ εὖ δρᾶν προῃρημένος[4]) — Βουλευσάμενος[5]) πολλά, ἧκε ἐπὶ τὸ λέγειν ἢ πραττειν· οὐ γὰρ ἕξεις ἐξουσίαν ἀνακα-

λέσασθαι[5]) τὰ πραχθέντα ἢ λεχθέντα. — Ἃ κτησάμενος οὐ καθέξεις[6]) μὴ αἰτοῦ παρὰ θεοῦ· δῶρον γὰρ θεοῦ ἀναφαίρετον[7])· ὥστε οὐ δώσει, ἃ μὴ καθέξεις. — Οὕτως πειρῶ ζῆν, ὡς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον[8]) βιωσόμενος[9]).

1) robustus. 2) sc. δεῖ. Dette Accus. cum Infin. kan ombyttes med 1. Pers. Conj. Plur. f. Ex. γυμνὸν σπείρειν, γύμνὸν δὲ βοωτεῖν. Naar derimod Infinit. staaer for Imperat. staaer Subjectet i Nominativ. 3) beneficus. 4) προαιρέω. Om Augm. Gr. § 36. 3. ὁ εὖ δρ. προαιρ. qui sponte beneficia præstat. 5) VIII. a. 4. 9. 6) κατέχω, καθέξω. 7) ἀναφαιρ. qvod eripi non potest, af ἀ priv. VIII. a. I. 11. ἀπό, foran Sp. asp. ἀφ' Gr. § 13. c. 1. og αἱρέω. 8) Tidens Accus. paa det Spørgsm. hvorlænge? 9) βιόω, Gr. Verb. anom.

3. Τίς ἂν ἧττον φοβοῖτό τι, ἢ θρασοίη[1]) μάλιστα[2]), ἢ ὅστις αὑτῷ[3]) μηδὲν συνειδείη[4]) κακόν; — Διογένης ἐνεκάλει[5]) τοῖς ἀνθρώποις περὶ τῆς εὐχῆς, αἰτεῖσθαι λέγων αὐτοὺς ἀγαθὰ τὰ αὐτοῖς δοκοῦντα[6]), καὶ οὐ τὰ κατὰ ἀλήθειαν[7]). — Πρὸς τοὺς περὶ τὰ ὀνείρατα[8]) ἐπτοημένους[9]) ἔλεγεν, ὡς ὑπὲρ ὧν[10]) μὲν πράττουσιν ὕπαρ[11]), οὐκ ἐπιστρέφονται· ὑπὲρ ὧν[10]) δὲ καθεύδοντες φαντασιοῦνται, πολυπραγμονοῦσιν. —

Βίων ἔλεγεν, ὥσπερ τὰ φαῦλα τῶν βαλαντίων[12]), κἂν μηδενὸς ᾖ ἄξια, τοσούτου ἐστὶν ἄξια, ὅσον ἐν ἑαυτοῖς νόμισμα ἔχουσιν· οὕτω καὶ τῶν πλουσίων τοὺς οὐδενὸς ἀξίους καρποῦσθαι[13]) τὰς ἀξίας, ὧν κέκτηνται.

1) θρασέω, i. q. θρασύνομαι, ex θρασύς, animosus, Gr. § 37. A. γ. Anm. 3. 2) Gr. § 43. 3. 3) αὑτῷ ɔ: ἑαυτῷ, Gr. § 32. 1. b. 4) § 41. VIII. οἶδα. 5) ἐγκαλέω. 6) τὰ αὑτοῖς δοκ. quæ ipsis viderentur v. δοκέω, Gr. V. anom. 7) οὐ τὰ κατὰ ἀληθ. sc. ἀγαθά, non, quæ revera bona essent. 8) ὄνειρον, τὸ, danner Genitiv. ὀνείρατος. Plur. ὀνείρατα, ligesom af ὄνειραρ. 9) πτοέω. Om Augm. Gr. § 36. 1. Anm. 1. 10) ὑπὲρ ὧν, f. ὑπὲρ τούτων, ἃ... VI. 3. 6. ὑπέρ τινος, i. q. περί τινος ἐπιστρέφεσθαι, de re aliqva esse sollicitus; Gr. f. Till. Anm. 1. c. 11) ὕπαρ ɔ: κατὰ ὕπαρ. Gr. § 24. 3. 12) τὰ φαῦλ. τ. βαλ. vilia marsupia. 13) frui æstimatione divitiarum, qvas possident.

c. Passivum.

1. Ἐκείνη ἄριστα[1]) ἡ πόλις οἰκεῖται, ἐν ᾗ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας συμβαίνει τιμᾶσθαι[2]), καὶ τὸ ἐναντίον[3]) ἐν ᾗ τοὺς κακοὺς ἀμύνεσθαι. — Ἄριστος κριτὴς ὑπονοείσθω ὁ ταχέως μὲν συνιεὶς[4]), βραδέως δὲ κρίνων· θάτερον[5]) μὲν οὖν εὐνοίας[6]), θάτερον δὲ ἀκριβείας[6]). — Σόλων, ἐρωτηθεὶς, πῶς τε ἥκιστα ἀδικοῖεν[7]) οἱ ἄνθρωποι, εἰ

ὁμοίως, ἔφη, ἄχθοιντο[8]) τοῖς ἀδικουμένοις οἱ μὴ ἀδικούμενοι. — Ἐρωτηθεὶς, πῶς ἄριστα αἱ πόλεις οἰκοῖντο[7]), εἶπεν, ἐὰν μὲν οἱ πολῖται τοῖς ἄρχουσι[9]) πείθωνται, οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις. — Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθούς — Διογένης πρὸς τὸν εἰπόντα, πολλοί σου καταγελῶσιν[10]), ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, οὐ καταγελῶμαι[11]).

1) optime. Gr. 43. 2. 2) ἄνδρ. συμβ. τιμ. viri solent honore affici. συμβαίνω, V. anom. 3) τὸ ἐναντ. ogsaa ved Crasis: τοὐναντ. et Accusat. som staaer adverbialiter. 4) συν-ἵημι, Gr. 41. III. 5) θάτερον f. τὸ ἕτερον, af det gamle: ἅτερος. 6) sc. ἐστίν VII. a. 7. 1. 7) VII. a. 3. 4 8) εἰ med Optativ udtrykker en blot Mulighed. 9) οἱ ἄρχοντες, magistratus. 10) Genitivet styres af Verbets Præposition. VIII. a. 4. 3. 11) det Nomen, som hos Activet var Genit. eller Dat. kan hos Passivet blive Nominativ. jf. VII. c. 3. 10.

2. Ὅπερ ἂν σιωπᾶσθαι βούλῃ, μηδενὶ εἴπῃς[1])· ἢ πῶς παρά τινος ἀπαιτήσεις τὸ πιστὸν τῆς σιωπῆς[2]), ὃ μὴ παρέσχες[3]) σεαυτῷ. — Ὁ κατὰ φύσιν πλοῦτος[4]) ἄρτῳ καὶ ὕδατι καὶ τῇ τυχούσῃ τοῦ σώματος σκέπῃ[5]) συμπεπλήρωται. — Βλάπτει θεὸς οὐ χολωθεὶς[6]), ἀλλ' ἀγνοηθείς· ὀργὴ γὰρ θεοῦ ἀλλότριον· ἐπ' ἀβουλήτοις[7])

γὰρ ἡ ὀργή· Θεῷ δὲ οὐδὲν ἀβούλητον. — Ἄριστον ἀνθρώπῳ τὸν βίον διάγειν ὡς πλεῖστα[8]) εὐθυμηθέντι[6]), καὶ ἐλάχιστα ἀνιηθέντι[6])· τοῦτο δ' ἂν εἴη[9]), εἴ τις μὴ ἐπὶ τοῖς θνητοῖς τὰς ἡδονὰς ποιοῖτο[10]). — Φασὶ[11]) δέ τινες, ὅτι κοσμήσας ἑαυτὸν ὁ Κροῖσος παντοδαπῶς, καὶ καθίσας[12]) εἰς τὸν θρόνον, ἤρετο τὸν Σόλονα, εἴ τι θέαμα κάλλιον τεθέαται[13])· ὁ δὲ ἀλεκτρυόνας, εἶπε, φασιανοὺς, καὶ ταώς[14])· φυσικῷ γὰρ ἄνθει κεκόσμηνται, καὶ μυρίῳ καλλίονι[15]).

1) VIII. a. 4. 1. 2) τὸ πιστ. τῆς σιωπ. fides silentii. 3) παρ-έχω. Verb. an. 4) ὁ κατὰ φυσ. πλουτ. divitiæ naturales. 5) σκέπη τύχουσα, tegumentum parabile, let at erholde. 6) Aor. Pass. har ofte Bemærkelsen af Medium. 7) ἐπ' ἀβουλ.... in rebus, quæ contra voluntatem accidunt, ira locum habet. Vi vredes paa de Ting, som gaae imod vore Ønsker og Planer. 8) ὡς ved superlativus, ligel. ὅπως, ὅτι, ἢ forstærke, ligesom Lat. ut og qvam. 9) verte: quod fieri poterit. VII. c. 3. 2. 10) VIII. c. 1. 8. ἐπὶ τ. θνητ. τὰς ἡδ. ποιεῖσθαι, in rebus perituris voluptates locare. 11) φημί. 12) καθίζω, see: ἵζω. Gr. V. an. 13) θεάομαι. Afhængige Sætninger gives ofte tvertimod Latinens Brug i Indicativ, besynderligen, naar en forbigangen Handlings Følger tænkes som vedvarende. 14) ὁ ταώς, Gen. ταῶ. ogsaa ταών, ταῶνος. 15) Comp. af καλός, Gr. § 30. 1. μυρίῳ, Maalets Dativ ved Comparativ.

3. Δεῖ, ὥσπερ εὐνομουμένης[1]) τῆς πόλεως φυγαδεύειν[2]) στασιαστὴν ἄνθρωπον[3]), οὕτως ἐκ τῆς σωθησομένης[4]) ψυχῆς τὸν πρὸς τὰ φαῦλα κεκλικότα[5]) νοῦν. — Τῆς ἀλαζονείας, καθάπερ τῶν κεχρυσωμένων ὅπλων, οὐχ ὅμοιά ἐστιν τὰ ἐντὸς[6]) τοῖς ἐκτός. — Καὶ ὁδοῦ καὶ ἀληθείας[7]) χαλεπὸν ἀποπλανηθῆναι[8]). — Βασιλεὺς ὢν, σκόπει, ὅπως οἱ βέλτιστοι μὲν τὰς τιμὰς ἕξουσιν[9]), οἱ δὲ ἄλλοι μηδὲν ἀδικηθήσονται[9]). — Διογένης εἰς Ὀλυμπίαν ἐλθὼν[10]), καὶ θεασάμενος ἐν τῇ πανηγύρει Ῥοδιακούς τινας νεανίσκους, πολυτελῶς ἠσθημένους[11]), γελάσας[12]) ἔφη, τῦφος τοῦτό ἐστιν. Εἶτα περιτυχὼν[13]) Λακεδαιμονίοις ἐν ἐξωμίσι[14]) φαύλαις καὶ ῥυπώσαις, ἄλλος, εἶπεν, οὗτος τῦφος.

1) πόλις εὐνομουμένη, civitas, quæ bonis administratur legibus. 2) φυγαδεύω, h. l. gjør til φυγάς, in exilium ejicio; ogsaa: er φυγάς, exulo. 3) στασιαστὴς ἄνθρωπος, civis seditiosus, en sædvanlig Omskrivning for: στ. 4) σώζω danner Aor. 1. Pass. af den ældre Form σαόω. 5) κλίνω, Gr. § 37. B. d. Undt. 1. 6) τὰ ἐντός, interna; Artiklen giver Adverbier og Præpos. med deres Casus Betydning af Adjectiver. 7) Genitivet styres af Verbets Præpos. VIII. a. 4. 3. 8) VIII. c. 2, 6. 9) VIII. c. 2. 13. 10) ἔρχο-

μαι. V. an. 11) ἐσθέω, vestio, af ἕω, ἕννυμι, Gr. § 41. V. 12) γελάω, Gr. § 37. B. 1. a. b. 13) περι-τυγχάνω, med Dativ, formedelst Præpositionen. 14) ἐξωμίς, tunica brevior. ὦμος, humerus.

IX.

Nogle verbale Adjectiver.

Οὔτε χρυσοῦ[1]) νομιστέον[2]) ἰὸν, οὔτε ἀρετῆς αἶσχος ἅπτεσθαι. — Οὔτε ναῦν ἐξ ἑνὸς ἀγκυρίου, οὔτε βίον ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ὁρμιστέον[3]). — Οὔτε ἐξ ἱεροῦ βωμὸν, οὔτε ἐξ ἀνθρωπίνης φύσεως ἀφαιρετέον[4]) τὸν ἔλεον. — Λαγῷ μὲν κύνα, φίλῳ δὲ κόλακα φύσει πολέμιον ἡγητέον. — Κοσμητέον ἱερὸν μὲν ἀναθήμασι, τὴν δὲ ψυχὴν μαθήμασι. — Φαύλων ἔργων καὶ τοὺς λόγους παραιτητέον[5]). — Ἔλεγον οἱ Πυθαγορεῖοι, μὴ εἶναι πρὸς πάντας πάντα ῥητα. — Οὔτε ἐκ τοῦ κόσμου τὸν ἥλιον, οὔτε ἐκ τῆς παιδείας ἀρτέον[6]) τὴν παῤῥησίαν. — Κρεῖττον μετὰ πενίας ἀρετὴν ὑποληπτέον[7]), ἢ πλοῦτον μετὰ κακίας, ὀλιγοσιτίαν μετὰ ὑγιείας, ἢ πολυφαγίαν μετὰ νόσου. — Ἡδονὰς τὰς μετὰ τοὺς πόνους διωκτέον, ἀλλ'

οὐχὶ τὰς πρὸ τῶν πόνων. — Εἰ εὐκτὸν[8]) ἡ εὐαισθησία[9]), μᾶλλον σπουδαστὸν[9]) ἡ Φρόνησις.

1) χρυσοῦ — ἅπτεσθαι, auro adhærescere. Verba, som udtrykke Deeltagelse, Andeel, o. s. v. især deles hed saadanne Media styre Genit. jf. VII. a. 2. 5. 2) Om de verbale Adjectiver see Gr. Pag. 70, 71. De dannes lettest af 3 Pers. Perfect. Pass. dog, hvor Aor. 1. Pass. i Stammen afviger derfra, see: Gr. Pag. 68. Anm. 1. og 2. og Verb. anom. αἱρέω, der retter Verbalet sig efter Aoristus. 3) οὔτε ναῦν — ὁρμιστέον — neqve navem — fultam esse oportet. Iøvrigt maa det bemærkes, at ligesom Neutr. verbale svarer til Latinens Gerundium, kan det ogsaa construeres ligesom Lat. Fut. Partic. Pass. f. Ex. ὠφελητέα σοι ἡ πόλις ἐστίν. 4) see oven: Anm. 2. 5) καὶ τοὺς λογ. παραιτ. sermones qvoqve vitandi sunt. 6) af αἴρω. 7) af ὑπολαμβάνω. 8) af εὔχομαι, som Prædicat sættes Adjectivet i Neutr. 9) sensuum integritas.

X.

Verber paa μι.

a. Activum.

1. Ὁ λόγος, ὥσπερ πλάστης ἀγαθὸς, καλὸν τῇ ψυχῇ περιτίθησι[1]) σχῆμα. — Τράπεζαν πολυτελέα[2]) μὲν τύχη παρατίθησι[1]), αὐταρκέα[2]) δὲ σωφροσύνη. — Τοὺς μὲν κενοὺς ἀσκοὺς τὸ πνεῦμα διίστη-

σι[1]), τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀνθρώπους τὸ οἴημα.[3]) — Ὃν τρόπον[4]) ἐπὶ τῶν φυτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν νέων ἡ πρώτη φυὴ[5]) προδείκνυσι[1]) τὸν μέλλοντα καρπὸν τῆς ἀρετῆς. — Χίλων ἐρωτηθείς, τί χαλεπώτατον; τὸ γιγνώσκειν ἑαυτόν, ἔφη· πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας[6]) ἕκαστον ἑαυτῷ προστιθέναι[1]). — Μικρὰ διδόναι[1]) βούλου μᾶλλον, ἢ μεγάλα ἐγγυᾷν[7])· ὅ τε γὰρ κίνδυνος[8]) ἄπεστι, καὶ ὁ λαβὼν[9]) ἔργων οὐ λόγου χρείαν ἔχει. — Ἐν λιθίναις ἀκόναις[10]) ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται, διδοὺς[1]) βάσανον φανεράν, ἐν δὲ χρυσῷ ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε[11]) κακῶν τε[11]) νοῦς ἔδωκ'[12]) ἔλεγχον.

1) Om Verber paa μι Gr. §§ 39. 40. τίθησι, Paradigma, Pag. 99. ff. og § 39. 2. A. 2. 2) πολυτελής, αὐταρκής, som ἀληθής. 3) τὸ οἴημα sc. διΐστησι, opinio distendit, inflat. 4) ɔ: καθ' ὃν τρ. et adverbialsk Accusativ, ut, qvemadmodum, ligesom. 5) πρ. φ. prima indoles. 6) ὑπὸ φιλαυτ. præ sui amore. 7) egentl. at forpligte ved Pant, Caution, her: at tilsige, love. 8) Faren, neml. at Løftet skal blive uopfyldt. 9) λαμβάνω. V. an. 10) ἀκόνη λιθίνη, coticula. 11) τέ-τέ, det latinske qve-qve, ogsaa τέ-καί. 12) ἔδωκ' ἔλεγχον, exploratur. — δίδωμι, τίθημι og ἵημι danne Aor. 1. paa κα, ἔδωκα, ἔθηκα, ἧκα; men som mangle de øvrige Modi. Dog haves Aor. 1. Med. ἐδωκάμην ꝛc, med Participia. jf. Gr. Pag. 105. Anm.

Hertil kan endnu føies det under V. an. φέρω anførte A. 1. ἔνεγκα.

2. Τοῦτον τὸν νόμον ὁ θεὸς τέθεικεν· εἴ τι ἀγαθὸν θέλεις[1]), παρὰ σεαυτοῦ λαβέ. — Μὴ ὀνειδίσῃς[2]) τῷ φίλῳ σου χάριτας· ἔσῃ γὰρ, ὡς οὐ δεδωκώς. — Πᾶν, ὃ τιμῆς[3]) τε καὶ τιμωρίας[3]) κατὰ τὸ ἴσον[4]) ἀφέστηκεν[5]), οὔπω ἀρετή. — Παρακαταθήκας ἀπόδος[6]). — Χάριτας δέχεσθαι χρεὼν[7]) προσκοπευόμενον[8]), κρέσσονας αὐτῶν ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι[9]). — Μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι πρὸς τοὺς διδάσκειν τὶ χρήσιμον ἐπαγγελλομένους· αἰσχρὸν γὰρ, τοὺς μὲν ἐμπόρους τηλικαῦτα πελάγη διαπερᾶν ἕνεκα τοῦ πλείω ποιῆσαι τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν[10]), τοὺς δὲ νεωτέρους μηδὲ τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν, ἐπὶ τὸ βελτίω καταστῆσαι τὴν ἑαυτῶν διάνοιαν[11]). — Περίανδρος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί τυραννεῖ[12]), ἔφη, ὅτι καὶ τὸ ἑκουσίως ἀποστῆναι[13]), καὶ τὸ ἀφαιρεθῆναι, κίνδυνον φέρει.

1) θέλω og ἐθέλω, Gr. V. anom. 2) VII. a. 6. 2. 3) VIII. a. 4. 3. τε καὶ, X. a. 1. 11. 4) κατὰ τὸ ἴσον, eodem intervallo. 5) ἀφ·ίστημι, see neden Anm. 13. 6) παρακαταθήκη, depositum. ἀπο·δίδωμι. δὸς f. δοθι. Gr. Paradigm. Pag. 103.

7) χαρ. δεχ. beneficia admittere. χρεὼν, VII. a. 2. 6. verte: beneficia ita sunt admittenda, ut... 8) προσκοπέω it.. εὐω. dispicio. 9) qvomodo reponas. 10) τὴν ὑπαρχ. οὐσ. πλείω ποιεῖν, rem familiarem augere. 11) βελτίω καθιστάναι τὴν διάνοιαν, ingenium excolere. 12) VII., a. 3. 6. 13) Af Verbum ἵστημι have Perfect., Plusqvpf. og Aor. 2. Act. den intransitive Betydning: stare; de øvrige Tempora derimod have den transitive Betydning: statuere. Desuden har Perf. Bemærkelse af Præsens, see Anm. 5. ἑκουσ. ἀποστῆναι, sponte desistere. ἀφαιρεθῆναι, vi removeri, sc. a tyrannide.

b. Medium.

1. Δημόκριτος καὶ Πλάτων κοινῶς ἐν τῇ ψυχῇ τὴν εὐδαιμονίαν τίθενται. — Δυνάμενος[1]) χαρίζεσθαι, μὴ βράδυνε, ἀλλὰ δίδου, ἐπιστάμενος[2]), μὴ εἶναι τὰ πράγματα μόνιμα. — Ξένοις μεταδίδου καὶ τοῖς δεομένοις ἐκ τῶν ἐόντων· ὁ γὰρ μὴ διδοὺς[3]) δεομένῳ, οὐδὲ αὐτὸς λήψεται[4]) δεόμενος. — Χίλων πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσφοροῦντα, ὅτι μὴ ἔφορος ἐγένετο[5]), αὐτοῦ ὄντος, ἔφη· ἐπίσταμαι[2]) ἀδικεῖσθαι, σὺ δὲ οὔ. — Πεττείᾳ τινὶ ἔοικεν[6]) ὁ βίος· καὶ δεῖ ὥσπερ ψῆφόν τινα τίθεσθαι τὸ συμβαῖνον· οὐ γάρ ἐστιν ἄνωθεν βαλεῖν[7]), οὐδὲ ἀναθέσθαι τὴν ψῆφον.[8]) — Ἀσε-

βὴς, ὃς οὐκ ἐπῃσχύνθη πρόσωπον ἐντίμου, οὐδὲ εἶδε[9]) τιμὴν θέσθαι[10]) τούτῳ.

1) δυνάμενος, si potes.. δύναμαι V. an. 2) ἐπίσταμαι synes at være et jonisk Medium af ἐφίστημι, ligesom ἐφίστημι τὸν νοῦν, animadverto, intelligo. 3) ὁ-διδοὺς... Particip. med Artiklen oplöses ved: is, qui... 4) λαμβάνω, V. an. 5) γίνομαι, V. an. 6) εἴκω, V. an. 7) βάλλω, V. an. 8) ἀναθ. τ. ψηφ. tesseram aliter ponere. 9) εἴδω. ubr. V. an. 10) τιμὴν θέσθαι, honorem, habere.

2. Χρὴ τὴν μὲν εὐσέβειαν φανερῶς ἐνδείκνυσθαι[1]), τῆς δὲ ἀληθείας θαῤῥούντως προΐστασθαι[2]). — Ἃ μὴ ἔθου, μὴ ἀνέλου[3]). — Χίλων ἐρωτηθεὶς, τί δύσκολον, ἔφη· τὸ τὰ ἀποῤῥητα[4]) σιωπῆσαι, καὶ σχολὴν εὖ διαθέσθαι, καὶ ἀδικούμενον δύνασθαι φέρειν. — Ταὐτόν[5]) ἐστιν ἀῤῥωστοῦντι φορτίον ἀναθέσθαι, καὶ ἀπαιδεύτοις εὐτυχίαν. — Ξενοφῶντι θύοντι ἧκέ τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, λέγων, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν Γρύλλον, τεθνάναι[6])· κἀκεῖνος ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων[7])· ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον. — Ἄρχεσθαι μαθὼν[8]) ἄρχειν ἐπιστήσῃ[9]).

1) φαν. ἐνδείκν. aperte declarare. 2) θαῤῥ. προΐστ. constanter defendere. jf. VIII. a. 4. 3. θαῤῥούντως, Adv. dannet af Genit. Particip. Præs. af θαῤῥέω. 3) ἀν-αιρέω, Gr. V. anom. 4) ἀποῤῥ. arcana. 5) ταὐτό og ταὐτόν, af ὁ αὐτός, den samme. 6) θνήσκω, Verb. anom. Om Perfectets Syncope: Gr. § 42. II. 3. 7) Om Participiet, VIII. a. 1. 2. 8) μανθάνω. V. an. 9) ἐπίσταμαι.

c. Passivum.

Ἡγοῦ μάλιστα ἀγαθὸν εἶναι, ὅ, καὶ ἑτέρῳ μεταδιδόμενον, σοὶ μᾶλλον αὔξεται[1]. — Ἀρχή ἐστιν ἡ περὶ τὸν οἶκον δικαία διάθεσις[2]) τῆς ὅλης ἐν ταῖς πόλεσιν εὐταξίας· ἀπὸ γὰρ τῶν οἴκων αἱ πόλεις συνίστανται[3]). — Πυθαγόρας ἔλεγε, δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν[4]) τοῖς ἀνθρώποις δεδόσθαι κάλλιστα, τό τε ἀληθεύειν, καὶ τὸ εὐεργετεῖν. — Ταῖς Μούσαις λέγουσι παρὰ Διὸς[5]) τὴν γραμμάτων εὕρεσιν δοθῆναι. — Εἰς ἀρχὴν[6]) κατασταθεὶς, μηδενὶ χρῶ πονηρῷ πρὸς τὰς διοικήσεις· ὧν γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἁμάρτῃ[7]), σοὶ τὰς αἰτίας, τῷ ἄρχοντι[8]), ἐπιθήσουσιν.

1) αὔξομαι, V. an. 2) junge: ἡ-διάθεσίς ἐστιν ἀρχὴ τῆς — εὐταξίας. 3) συνίστ. constituuntur, ἀπὸ, Materiens Præpos. i. q. ἐκ. 4) ἐκ τ. θ. ἐκ bruges undertiden for ὑπὸ, som nærmest svarer til Lat. a, ab, Gram. f. Till. Anm. 10, c. 5) Gr.

f. Till. Anm. 7. 1. 6) ἀρχή, magistratus. 7) ἁμαρτάνω, V. an. 8) τῷ ἀρχ. Naar et Particip. eller Adjectiv tilføies som nærmere Bestemmelse af et foregaaende Nomen, saa har det sædvanligen Artiklen.

XI.

Nogle defective og anomale Verber paa μι.

1. Ὅσα[1]) μὲν ἐπὶ τῇ φύσει[2]), πάντες ἐσμὲν[3]) πλούσιοι· ὅσα[1]) δὲ ἐφ' ἡμῖν[2]), πάντες ἐσμὲν πένητες. — Ἐὰν ᾖς[3]) φιλομαθής[4]), ἔσῃ[3]) πολυμαθής[4]). — Ἄλυπος ἴσθι[3]), μὴ τὴν ἀπάθειαν[5]), ὡς τὰ ἄλογα τῶν ζώων, μηδὲ τὴν ἀλογίαν[5]), ὡς οἱ ἄφρονες, ἀλλ', ὡς ἐνάρετος[6]), τὸν λόγον τῆς λύπης ἔχων παραμύθιον[7]). — Σώματος κάλλος ζῶδες[8]), εἰ μὴ νοῦς ὑπείη. — Πολλοὶ δοκέοντες φίλοι εἶναι οὐκ εἰσί, καὶ οὐ δοκέοντες εἰσί. — Τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς γενναίως πειρῶ φέρειν, καὶ μήτε εὐτυχῶν ὑπερήφανος ἔσο[3]), μήτε ἀπορῶν ταπεινός· ἀλλὰ γίνου μέτριος ἐφ' ἑκατέρας τῆς τύχης[9]) — Ὁ ἀργὸς ὑπεύθυνος ἔστω[3]) παντὶ τῷ βουλομένῳ γράφεσθαι[10]) — Ἡ μὲν ὄντως ἐν-

των [3]) κτῆσις διὰ ῥαστώνης οὐ περιγίνεται [11]). — Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνητο [2]).

1) ὅσα... kan vel forklares ved et accusativisk Adverbium, eller ved en Ellipse af ἐσμέν s. ἔχομεν — quantum sumus s. habemus; dog, see neden Anm. 5. 2) Gr. f. Till. Anm. 5. 2. e. 3) εἰμί Gr. § 41. 4) φιλομ. discendi cupidus — πολυμ. qvi multa discit s. novit. 5) Naar et Verbum eller Adjectivum i Græsken nøiere bestemmes ved et Substantivum, saaledes at man i Dansken kan indskyde: "i Henseende til" da sættes et saadant bestemmende Substantivum i Accusativus. Man kan her supplere κατά. jf. III. 1. 5. saaledes: πόδας ὠκύς, κάμνειν τοὺς ὀφθαλμούς, ꝛc. (Hvorledes Latinen efterligner denne Forbindelse, see: Badens lat. Gr. § 156. Rg. 1. Mærk 4.) ἄλυπος τὴν ἀπάθειαν i. q. ἀναισθησίαν, qui dolore vacat, ut omnino affectionibus careat — τὴν ἀλογίαν, ut insipiens. 6) ἐνάρετος, af ἀρετή, virtutis cultor. 7) τὸν λογ. τῆς λυπ. ἔχειν παρχμ. rationem pro remedio doloris habere. 8) ζωώδες (ζῶον, εἶδος) dyrisk, animantium proprium. 9) ἐφ' ἑκατερ. τύχης, in utraqve fortuna. Gr. f. Till. Anm. 5. 1. a. 10) ὑπεύθυνος βουλομ. γραφ. accusare volenti obstrictus. 11) περι-γίνεσθαι, acquiri, parari. διὰ ῥαστώνης, otio et ignavia. 12) μέμνησο, memento. μιμνήσκω, Gr. Verb. anom.

2. Ὅταν τις ἐξίῃ [1]) τῆς οἰκίας, ζητείτω πρότερον, τί μέλλει [2]) πράσσειν· καὶ ὅταν εἰσέλθῃ [3]) πάλιν, τί ἔπραξε [2]). — Πυθαγόρας εἶπεν [4]), εἰσιέναι [1]) εἰς τὰς πόλεις πρῶ-

τον τρυφὴν, ἔπειτα κόρον, εἶτα ὕβριν, μετὰ δὲ ταῦτα ὄλεθρον. — Πιττακὸς, ἀδικηθεὶς ὑπό τινος, καὶ ἔχων ἐξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν [5]), εἰπών [4])· συγγνώμη τιμωρίας ἀμείνων· τὸ μὲν [6]) γὰρ ἡμέρου φύσεως ἐστί, τὸ δὲ [6]) θηριώδους. — Ἀδικουμένοισι τιμωρεῖν [7]) κατὰ δύναμιν χρὴ, καὶ μὴ παριέναι [8])· τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον [9]) δίκαιον καὶ ἀγαθὸν, τὸ δὲ μὴ τοιοῦτον [9]) ἄδικον καὶ κακόν. — Τιμαὶ παρὰ τοῖς εὐφρονέουσι μέγα δύνανται, οἱ ξυνίασι [10]) τιμώμενοι [11]).

1) εἶμι, Gr. § 41. II. 2) VII. a. 3. 6. μέλλω, V. an. bruges med Infinitiv periphrastisk, og svarer til det lat. Fut. paa rus med sum. 3) εἰσ-έρχομαι. V. an. 4) εἴπω, V. an. 5) ἀφ ίημι, Gr. § 41. III. Om Aor. 1. see: X. a. 1. 12. 6) τὸ μέν sc. συγγινώσκειν s. συγγνῶναι, veniam dare, som ligger i συγγνώμη; τὸ δέ, sc. τιμωρεῖσθαι, poenam repetere, som ligger i τιμωρία. 7) τιμωρεῖν τινι, aliqvem defendere. 8) sc. τὸ τιμωρεῖν. παρ ίημι. 9) τὸ μὲν τ... τὸ δὲ μὴ τ... Paa begge Steder maa underforstaaes: τὸ ἀδικουμένοις τιμωρεῖν. 10) ξυν-συν-ίημι sc. τὸν νοῦν, ligesom attendo sc. mentem, intelligo. 11) jf. VII. c. 2. 5. og VII. a. 2. 6.

3. Ἀπραγοῦντα μὴ ὀνείδιζε [1])· ἐπὶ γὰρ τούτοις νέμεσις θεῶν κάθηται [2]). — Τοῖς μὲν σταδιοδρομοῦσι ἐπὶ τῷ τέρματι τὸ βρα-

βεῖον τῆς νίκης, τοῖς δὲ φιλοπονήσασιν ἐπὶ τοῦ γέρους[3]) τὸ πρωτεῖον τῆς φρονήσεως[4]) ἀπόκειται[5]). — Ζῆν κρεῖττόν ἐστιν ἐπὶ στιβάδος κατακείμενον, καὶ θαῤῥεῖν, ἢ ταράττεσθαι χρυσῆν ἔχοντα κλίνην. — Βλαβερὰ μάλιστα τροφῆς μὲν ἀφθονία τῷ σώματι, κτήσεων δὲ τῷ τὴν ψυχὴν διακειμένῳ κακῶς[6]). — Ὑγιείην εὐχαῖς παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι, τὴν δὲ ταύτης δύναμιν παρ' ἑαυτοῖς ἔχοντες οὐκ ἴσασι[7])· ἀκρασίῃ δὲ τἀναντία πρήσσοντες αὐτοὶ προδόται τῆς ὑγιείης τῇσι ἐπιθυμίῃσι γίγνονται.

1) ἀπραγ. ὀνειδίζειν, fortunam adversam alicui exprobrare. 2) Gr. § 41. IV. ἧμαι, κάθημαι. νεμ. καθ. vindicta imminet. 3) τὸ γῆρος ſædv. γῆρας. 4) τὸ πρωτεῖον τῆς φρον. prodentiæ palma. 5) ἀπόκειμαι, Gr. § 41. VII. 6) τὴν ψυχ. διακείμενος κακῶς, homo improbis moribus. XI. 1. 5. 7) οἶδα, Gr. § 41. VIII. Dette Verbum er egentligen et joniſk Perfect. af εἴδω, Gr. V. an. for ἔοιδα, ligeſom οἶκα for ἔοικα af εἴκω, Gr. Verb. an. Dets Dual., Plural. og Imperat. ἴσθι kan afledes af det doriſke ἴσημι, men ogſaa ved syncope af οἶδα, da δ og σ ofte omvexle, f. Ex. ὀδμή og ὀσμή; ogſaa haves ἴδμεν for ἴσμεν.

4. Ἴσθι[1]), ὡς[2]) οὐδεμία προσποίησις πολλῷ χρόνῳ λανθάνει[3]). — Ἀρίστιππος ἐρωτηθείς ποτε, τινί διαφέρει ὁ σοφὸς τοῦ μὴ

σοφοῦ, ἔφη· εἰς ἀγνῶτας τοὺς δύο[4]) γυμνοὺς ἀπόστειλον[5]), καὶ εἴσῃ[6]). — Δημοσθένης πρὸς κλέπτην εἰπόντα, οὐκ ᾔδειν[7]), ὅτι σόν ἐστιν, ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν οὐκ ἔστιν, ᾔδεις[7]). — Ἀντισθένης ἐρωτηθεὶς, τί δή ποτε οὐχ οἱ πλούσιοι πρὸς τοὺς σοφοὺς ἀπίασι[8]), ἀλλ' ἀνάπαλιν; εἶπεν· ὅτι οἱ σοφοὶ μὲν ἴσασι, ὧν ἐστιν αὐτοῖς χρεία πρὸς τὸν βίον· οἱ δὲ οὐκ ἴσασιν· ἐπεὶ μᾶλλον σοφίας ἢ χρημάτων ἐπεμελοῦντο[9]).

1) οἶδα, see foregaaende Anm. 2) ὡς bruges for ὅτι efter Verba εἰδέναι, νοεῖν ꝛc. med Verb. finit. og Partic. for Lat. Accus. cum Inf. 3) Gr. V. an. 4) εἰς ἀγν. τοὺς δύο, ad eos, quibus ignoti sunt, ambos... dem begge... 5) ἀποστέλλω, Gr. Pag. 61. Aor. 1. 6) οἶδα. 7) dette Plusqpf. ᾔδειν og ligeledes Participium εἰδώς forudsætte et Perf. Ind. εἶδα, ligesom man for ἔοικα finder εἶκα. 8) ἄπ-ειμι, Gr. § 41. II. 9) ἐπεὶ μᾶλλον — Aliter enim magis... ἐπιμελεῖσθαί τινος curam gerere rei alicujus. Verba, som betegne Omsorg ꝛc. styre Genitiv. Imperfectum betegner en Handling, som vedvarende.

XII.

Anomale og defective Verber.

1. Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν[1]). — Ἑλοῦ βίον ἄριστον[2])· ἰδὼν

δ' αὐτὸν ἡ συνήθεια ποιήσει. — Ὧν ἡ τύχη κυρία[3]) δοῦναι καὶ ἀφελέσθαι[4]) οὐ δεήσῃ[5]) οὐδενός. — Ἐκ μὲν τοῦ ποδὸς τὴν ἄκανθαν, ἐκ δὲ τῆς ἀλόγου ψυχῆς τὴν ἄγνοιαν ὑπεξελέσθαι δεῖ[5]). — Βίας, συμπλέων[6]) ποτὲ ἀσεβέσι, χειμαζομένης τῆς νεὼς[7]), κἀκείνων τοὺς θεοὺς ἐπικαλουμένων, σιγᾶτε, ἔφη, μὴ αἴσθωνται[8]) ὑμᾶς ἐνθάδε πλέοντας. — Λόγῳ ἡγεμόνι ἐν παντὶ χρώμενος οὐχ ἁμαρτήσεις. — Οἶδα καὶ Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην ἐν συμποσίῳ, γελωτοποιῶν εἰσαχθέντων[9]), ἀγέλαστον διαμείναντα[10])· πιθήκου δὲ ἐπεισαχθέντος, γελάσαντα φάναι, ὡς οὗτος μὲν φύσει γελοῖός ἐστιν, ὁ δ' ἄνθρωπος ἐπιτηδεύσει. — Τοσοῦτον εἰς ἀρετὴν προσθήσεις, ὅσον ἂν ὑφέλῃς τῶν ἡδονῶν[11]).

1) ἄγω, Gr. V. an. jf. § 36. 1. Anm. 4. 2) β. ἀρ. genus vitæ optimum. αἱρέω, Gr. V. an. 3) κύριος εἰμί... penes me est. 4) ἀφ-αιρέω. 5) δέω, Gr. V. an. Om Genit. see: V. 3. 5. 6) συμ-συν-πλέω, V. an. med Dat. VII. b. 2. 11. 7) ναῦς, Gr. § 23. 4. χειμ. τ. νεώς, quum navis adversa tempestate jactaretur. 8) αἰσθάνομαι, Gr. V. anom. Verba paa ανω og αινω, med tre eller flere Stavelser, udgaae fra en Grundform paa ω, hvoraf dannes Aor. 2. Andre Tempora dannes ved at udvide denne Grundform til εω,

saaledes af det ubr. αἴσθομαι, et Aor. 2. ᾐσθόμην, af det ubr. αἰσθέομαι, et Fut. αἰσθήσομαι. 9) εἰσ-άγω. 10) δια-μένω. 11) VIII. a. 4. 3.

2. Ἔξεστι, οὐ πολλὰ τῶν σφετέρων ἀναλώσαντας[1]), παιδεῦσαί τε τοὺς παῖδας, καὶ τεῖχός τε καὶ σωτηρίην περιβαλέσθαι[2]) τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασι αὐτῶν. — Εἰ βούλει[3]) ἄλυπον βίον ζῆν, τὰ μέλλοντα συμβαίνειν[4]), ὡς ἤδη συμβεβηκότα[5]) λογίζου. — Ὅτι πλῷ ἔοικε τῷ[6]) παρὰ γῆν ὁ τῶν πενήτων βίος, ὁ δὲ τῶν πλουσίων τῷ[6]) διὰ πελάγους· τοῖς μὲν γὰρ ῥάδιόν ἐστι καὶ πεῖσμα βαλεῖν[7]), καὶ προσχεῖν[8]) καὶ νεωλκῆσαι[9]), τοῖς δ' οὔ. — Τὸ μὴ δύνασθαι, βοηθεῖν τοῖς φίλοις, ἀπορίας, τὸ δὲ μὴ βούλεσθαι κακίας τεκμήριον. — Ψίθυρον ἄνδρα ἔκβαλε τῆς οἰκίας. — Διογένης ἀφυῆ παλαιστὴν θεασάμενος ἰατρεύοντα, ἔφη· τί τοῦτο; ἢ ἵνα τοὺς ποτέ σε νικήσαντας νῦν καταβάλῃς. — Ὁ διαβαλὼν φίλον μὴ εὐδοκιμείτω, κἂν ἀληθῆ λέγῃ.

1) ἀναλίσκω, Gr. V. an. οὐ πολλ. — ἀναλ. nón magno sumtu, 2) περι-βάλλω, Gr. V. an. 3) f. βούλῃ Gr. § 37. A. a. Anm. 3. Undt. βούλομαι, Gr. V. an. 4) τὰ μελλ. συμβ. qvæ futura sunt. 5)

συμ-βαίνω, Gr. V. an. 6) Artiklen foran Præposit. med Subst. og foran Adverbier giver dem omtrent Betydning af Adjectiver. 7) πεῖσμα βαλ. funem ejicere. 8) προσχεῖν appellere. προσ-έχω, V. an. 9) νεωλκ. navem extrahere.

3. Δημοσθένης ἐρωτηθεὶς· πῶς τῆς ῥητορικῆς[1]) περιεγένου; πλέον, ἔφη, ἔλαιον οἴνου δαπανήσας[2]). — Συνετῶν ἀνδρῶν, πρὶν[3]) γενέσθαι τὰ δυσχερῆ, προνοῆσαι, ὅπως μὴ γένηται, ἀνδρείων δὲ, γενόμενα εὖ θέσθαι[4]). — Τὸ μὲν ἰσχυρὸν γενέσθαι[5]) τῆς φύσεως ἔργον· τὸ δὲ λέγειν δύνασθαι τὰ συμφέροντα τῇ πόλει, ψυχῆς ἴδιον καὶ φρονήσεως. Εὐπορία δὲ χρημάτων πολλοῖς καὶ διὰ τύχην περιγίνεται[6]). — Γνῶθι[7]) σαυτόν. — Θαλῆς ἐρωτηθεὶς, τί δύσκολον, ἔφη· τὸ ἑαυτὸν γνῶναι[7])· τί δὲ εὔκολον; τὸ ἄλλῳ ὑποτίθεσθαι[8]). — Ἁμαρτάνων μετανοέε· γνοὺς πρᾶττε. — Δημώναξ ἐρωτηθεὶς, πότε ἤρξατο φιλοσοφεῖν, ὅτε καταγιγνώσκειν, ἔφη, ἐμαυτοῦ ἠρξάμην.

1) sc. τέχνης. De Verber, hvori ligger Begrebet af et Comparativ, f. Ex. περιγίνεσθαι, ἡττᾶσθαι, superior, inferior esse, styre Genitiv. jf. IV. 4. 6. 2) Middelets Partic. 3) πρίν, i. q. πρὶν ἤ, med Acc. c. Inf. 4) εὖ θέσθαι, æqui bonique con-

sulere, τίθημι. 5) nasci corpore robusto; ved Hjælp af Artikler er ἰσχυρὸν γενέσθαι Subjectet til det underforstaaede ἐστί. 6) περιγίνεσθαι τινί, contingere alicui. 7) γνῶθι, af γνῶμι, br. γιγνώσκω, Gr. V. an. 8) alteri dare consilium.

4. Ὁ μὲν εὔθυμος εἰς ἔργα ἐπιφερόμενος[1]) δίκαια καὶ νόμιμα, καὶ ὕπαρ καὶ ὄναρ χαίρει τε καὶ ἔῤῥωσται[2]), καὶ πανακήδης[3]) ἐστίν· ὃς δ᾽ ἂν δίκης ἀλογέῃ, καὶ τὰ χρέοντα μὴ ἔρδῃ[4]), τούτῳ πάντα τὰ τοιάδε ἀτερπέα εἴη[5]), ὅταν τευ[6]) ἀναμνησθῇ[7]), καὶ δέδοικε[8]), καὶ ἑωυτὸν κακίζει. — Εὐριπίδης εὐδοκίμησεν[9]) ἐν θεάτρῳ εἰπών·

Τί δ᾽ αἰσχρὸν, ἂν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ[10]);

καὶ Πλάτων, ἐντυχὼν[10]) αὐτῷ, Ὦ Εὐριπίδη, ἔφη

Αἰσχρὸν τό γ᾽ αἰσχρὸν, κἂν δοκῇ, κἂν μὴ δοκῇ. —

Βουλεύου μὲν βραδέως, ἐπιτέλει δὲ ταχέως τὰ δόξαντα[11]). — Υἱῷ τρέφειν[12]) τὸν πατέρα, μὴ διδαξάμενον[13]) τέχνην, ἐπάναγκες μὴ ἔστω.

1) εὔθ. εἰς ἔργ. ἐπιφ. qui alacri animo operi se accingit. 2) ῥώννυμι og ῥωννύω, V. an. ἔῤῥωμαι, er stærk, fuld af Mod, exsulto. 3) πανακ. παν-ἀκηδής, sine

ulla molestia. 4) ἔρδω og ῥέζω, Gr. V. an. 5) sunt, VII. a. 3. 2. τευ f. τοῦ, τινός, Gr. § 32. 6. Anm. 1. 7) ἀνα-μιμνήσκω, Gr. Verb. an. Om Aoristets σ see: Gr. Pag. 68. Aor. 1. Anm. 2. 8) δείδω, Gr. V. an. 9) celebratus est, fik Bifald, gjorde Opsigt. 10) δοκέω, V. an. 11) ἐν-τυγχάνω, V. an. 12) τρέφω, V. an. 13) qvi nullam ipsum artem docuit, διδάσκω, V. an.

5. Διζημένοισι[1]) τἀγαθὰ μόλις παραγίνεται, τὰ δὲ κακὰ μὴ διζημένοισι. — Μεγάλην παιδείαν νόμιζε, δι' ἣν δυνήσῃ[2]) φέρειν ἀγνοούντων ἀπαιδευσίαν. — Γύμναζε σεαυτὸν πόνοις ἑκουσίοις, ὅπως ἂν δύναιο καὶ τοὺς ἀκουσίους ὑπομένειν. — Ὑπενδύεσθαι[3]) δεῖ τῷ μὲν θώρακι χιτῶνα, τῇ δὲ λύπῃ νοῦν. — Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσῃ[4]) ἐφ' ἃ δεῖ. — Μηδέποτε ὀρεχθῇς κτήσασθαι φίλον, τὸν μήτε ψυχὴν, μήτε σῶμα εὖ ποιῆσαι δυνάμενον. — Πίνδαρος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί εὖ πράττοντι τὴν θυγατέρα οὐ δίδωσι, οὐ μόνον δεῖσθαί φησιν εὖ πράττοντος[5]), ἀλλὰ καὶ πράξοντος εὖ.[5]) — Διογένης, ἀποδράντος[6]) τοῦ οἰκέτου, οὐκ ἐφρόντιζε· δεινὸν[7]) εἶναι λέγων, εἰ Διογένης χωρὶς αὐτοῦ ζῆν οὐ δύναται, αὐτοῦ δ' ἐκεῖνος χωρὶς δύναται.

1) δίζημαι, quæro, V. an. 2) δύναμαι, V. an. 3) ὑπ-εν-δύω, V. an. 4) δαπανωμ., si sumtus facias — ὀλίγ. ἔσῃ, destitueris sumtibus.... 5) εὖ πράττειν, divitiis affluere; πράττειν εὖ, virtute excellere. 6) quum aufugisset, ἀπο-διδράσκω, V. an. 7) absurdum.

6. Χάριεν ἀληθῶς τὸ παρὰ Διογένους εἰρημένον[1]) πρὸς τὸν ἐρόμενον· πῶς ἀμυνοῦμαι τὸν ἐχθρόν; αὐτὸς καλὸς κἀγαθὸς γενόμενος. Εἰ γὰρ ἵππους ἐχθρῶν ὁρῶντες εὐδοκιμοῦντας ἀνιῶνται, καὶ χωρίον ἐκπεπονημένον, καὶ κύνας ἐπαινουμένους, τί ἂν οἴῃ τούτους παθεῖν[2]), εἰ ἑαυτὸν[3]) ἐπιδείξεις ἄνδρα δίκαιον καὶ χρηστόν; — Ἐάν τις μὴ τρέφῃ τοὺς γονέας, ἄτιμος ἔστω· ἀλλὰ καὶ ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς[4]) ὁμοίως. — Βίων πρὸς τὸν τὰ χωρία κατεδηδοκότα, τὸν μὲν Ἀμφιάραον, ἔφη, ἡ γῆ κατέπιε[5]), σὺ δὲ τὴν γῆν. — Διογένης εἰσελθὼν[6]) εἰς διδασκάλου[7]), καὶ Μούσας μὲν ἰδὼν[8]) πολλὰς, μαθητὰς δὲ ὀλίγους, σὺν θεοῖς, ἔφη, διδάσκαλε, πολλοὺς μαθητὰς ἔχεις.

1) af det ubr. ῥέω. see Gr. εἴπω, V. an., om Augm. Gr. § 36. 1. Anm. 2. 2) πάσχω. 3) Pronomen reflex. ἑαυτοῦ rc. kan ogsaa bruges istedet for de med αὐτός sammensatte Pronomer af første og anden Pers. 4) af det gamle ἔδω bruges ἐσθίω, Gr. V. an. —

Perf. ἤδεκα, ἐδήδεκα, ἐδήδοκα, synes at komme af et Fut. ἔσω, og at forandre ε til ο. Paa samme Maade er ἀγήοχα dannet af ἄγω med Forandring af κ til χ. Om Augm. see Gr. § 36. 2. Anm. 6. 5) καταπίνω, Gr. V. an. 6) εἰσ-έρχομαι, V. an. 7) Undertiden udelades det Ord, som styrer Genitiv, besynderligen υἱός: Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος, og οἶκος eller δῶμα. 8) af det ubr. εἴδω. see: Gr. ὁράω.

7. Σωκράτης, ἰδὼν[1]) πλούσιον ἀπαίδευτον, ἔφη· ἰδοῦ[2]) καὶ τὸ χρυσοῦν ἀνδράποδον. — Ὁ κόσμος σκηνὴ, ὁ βίος πάροδος· ἦλθες[2]), ἴδες[3]), ἀπῆλθες[2]). — Μὴ πάντα ἐπίστασθαι[4]) προθύμεο, μὴ πάντων ἀμαθὴς γένου[5]) — Ζήνων ὁ Στωϊκὸς Φιλόσοφος, ὁρῶν τινα τῶν γνωρίμων ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ περισπώμενον[6]), εἶπεν· ἐὰν μὴ σύ τοῦτον ἀπολέσῃς[7]), οὗτός σε ἀπολέσει[7]). — Τίς πονηρὸς, καὶ τίνι τούτων τί ποτε πέπρηκται, μὴ μέλοιμι[8]), εἰδείην[9]) δὲ τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ τούτους μεταδιώκοιμι. — Βουλευόμενος παραδείγματα ποιοῦ τὰ παρεληλυθότα[10]) τῶν μελλόντων· τὸ γὰρ ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανεροῦ ταχίστην ἔχει τὴν διάγνωσιν. — Καταναλίσκε[11]) τὴν τοῦ βίου σχολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοΐαν[12])· οὕτω γὰρ τὰ τοῖς ἄλλοις χαλεπῶς εὑρημένα[13]) συμβήσεταί[14]) σοι

ῥᾳδίως μανθάνειν. — Ἔοικεν[15]) ὁ βίος θεάτρῳ. — Ἐλπὶς ἐγρηγορότος[16]) ἐνύπνιον.

1) see foregaaende Anm. 8. 2) ἔρχομαι, Gr. V. an. 3) ἴδες, en sjælden Form for εἶδες. σκηνή, scena, s. tabernaculum. 4) ἐπίσταμαι, X. b. 1. 2. 5) γίνομαι. 6) περι — ἕπω — ἕπομαι, Gr. V. an. Aor. 2. ἕσπον, ἑσπόμην har denne Egenhed, at det uden for Indicat. bortkaster ε, som om det var et Augment. Det samme skeer med ἔσχον, ἐσχόμην af ἔχω, see følg. No. Anm. 8. ὑπὸ τ. ἀγρ. περισπ. curis et negotiis agri nimis intentum, omtrent vort: medtagen af.... 7) ἀπόλλυμι, Gr. Verb. an. 8) μὴ μέλοιμι, ne curem. Gr. V. an, 9) εἰδείην, dannet ligesom af εἴδημι, Gr. § 41. VIII. 10) παρ-έρχομαι. 11) κατ-αναλίσκω, V. an. consumo. 12) εἰς τ. τ. λογ. φιληκ. in doctrina studiose audienda. 13) εὑρίσκω, Gr. V. an. 14) συμ-βαίνω. 15) εἴκω, Gr. V. an. 16) ἐγείρω, Gr. V. an.

8. Γνώμης ἀνδρὸς ἀρίστου ἀπόδεξις[1]) ἥδε· μὴ ἐπὶ τὸ σιτέεσθαι ἑωϋτὸν νομίζειν γεγονέναι[2]), μηδὲ ἐν τούτῳ τὴν ζωὴν ἡγέεσθαι, μόνου δὲ αὐτοῦ τοῦ ζώειν[3]) ἕνεκα ἀνθρώποις τροφὴν νομίζειν εὑρῆσθαι[4]). — Ἐν εὐτυχίῃ φίλον εὑρεῖν[4]) εὔπορον, ἐν δὲ δυστυχίῃ πάντων ἀπορώτατον. — Μήκοτε[5]) συγγνοίην[6]) ἐμαυτῷ κακοῦ τευ[7]) τινὶ αἰτίαν παρασχόντι[8]) — Τὸν τεθνηκότα[9]) μηδεὶς κακῶς ἀγορευέτω. — Ζῶν μὲν ἐπαινοῦ, ἀποθανὼν[9]) δὲ μακαρίζου. —

Ταυτόν ἐστιν, ἐν γυμνικῷ ἀγῶνι ἡττηθέντα ὕβρεως δίκην τῷ ἀνταγωνιστῇ λαχεῖν[10]), καὶ ἐν τῷ ζῆν, νικώμενον ὑπὸ τῆς τύχης, ἐγκαλεῖν αὐτῇ, ἀγνοοῦντα, ἐφ' οἷς δικαίοις[11]) εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ ζῆν συγκαταβεβήκαμεν. — Πρᾶττε τὰ μεγάλα, μὴ ὑπισχνούμενος[12]) μεγάλα.

1) jon. f. ἀπόδειξις, Gr. and. Till. 5. Anm. 2) γεγονέναι natum esse, γίνομαι 3) ζώω, en sjældnere Form f. ζάω. 4) εὑρίσκω. Hermed kan sammenlignes det latinske: esse (edere) oportet, ut vivas, vivere non ut edas. 5) f. μήποτε, Gr. and. Till. 5. 6) συγγιγνώσκω, Gr. V. an. 7) f. τινὸς. 8) παρ-έχω. Om Formationen see foreg. No. Anm. 7. — κακοῦ αἰτίαν τινὶ παρέχειν, occasionem mali alicui præbere. 9) θνήσκω, Gr. V. an. 10) λαγχάνω, Gr. V. an. ὕβρεως δίκην τινὶ λαχεῖν, contumeliæ actionem alicui intendere. 11) qvo jure, quibus legibus. 12) Gr. see: ἔχω. nihil magni promittens.

9. Κριτὴς μὴ κάθισο[1])· εἰ δὲ μή, τῷ ληφθέντι[2]) ἐχθρὸς ἔσῃ. — Ὁ γέρων νέος ἐγένετο· ὁ δὲ νέος ἄδηλον εἰ ἐς γῆρας ἀφίξεται[3]). — Βίων κατεγίνωσκε τῶν τοὺς ἀνθρώπους κατακαόντων[4]) μὲν, ὡς ἀναισθήτους, παρακαόντων[5]) δὲ, ὡς αἰσθανομένοις. — Οἱ Λάκωνες, οἱ ἐπὶ τὸ ὑποσχεῖν[6]) δίκας ὑπὲρ τῶν κηρύκων ὡς τὸν

Πέρσην [7]) ἐλθόντες, ἀφείθησάν [8]) τε, καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν ἠξίου [9]), αὐτοὺς παρ' αὐτῷ μένειν. Καὶ πῶς, ἔφασαν, ἂν δυναίμεθα ταύτην τὴν πατρίδα καταλιπεῖν [10]), ὑπὲρ ἧς τοσαύτην ὁδὸν ἤλθομεν ἀποθανούμενοι. — Τὸν σπουδαῖον φίλον πρὸς μὲν τὰς εὐφροσύνας κληθέντα [11]) δεῖ παρεῖναι· πρὸς δὲ τὰς περιστάσεις αὐτόκλητον δεῖ συμπαρεῖναι.

1) ἵζω, καθίζω, V. anom. 2) λαμβάνω, V. an. verte: damnato odio eris. 3) ἱκνέομαι, ἀφικνέομαι, V. an. 4) κατα-καίω, V. an. ἀνθρ. homines sc. vita functos. ὡς ἀναισθ. tanqvam sensu carentes. 5) subintell. αὐτοῖς ἄλλα. 6) ὑπ-έχω, verte: ut poenas darent, ὑπέρ, propter. 7) ὡς τ. Π. ad regem Persarum. ὡς bruges for εἰς og πρὸς meest foran levende Væsener. 8) ἀφ-ίημι. 9) voluit, rogavit, sc. ὁ Πέρσης, ἀξιόω. 10) κατα-λείπω. 11) καλέω, V. an. περιστάσεις, casus adversi. αὐτόκλ. sponte.

10. Πέρσαις νόμος ἦν, ὁπότε βασιλεὺς ἀποθάνοι, ἀνομίαν εἶναι πέντε ἡμερῶν, ἵν' αἴσθοιντο, ὅσου ἄξιός ἐστι βασιλεὺς καὶ ὁ νόμος. — Ἀνακρέων ὁ μελοποιὸς, λαβὼν [1]) τάλαντον χρυσίου παρὰ Πολυκράτους τοῦ τυράννου, ἀπέδωκεν, εἰπών· μισῶ δωρεὰν, ἥτις ἂν ἀναγκάζῃ ἀγρυπνεῖν. — Εἰ δέ τις ὑπείληφε [2]), βεβαίως ἔχειν τὸν

πλοῦτον, καὶ οὐδέποτε προλείψειν, οὗτος ἔοικε[3]) τύχης καὶ παραδόξων πραγμάτων καταπεφρονηκέναι, καὶ οὐκ εἰδέναι, ὅτι πεπλανημένον τὸ εὖ πράττειν[4]), καὶ οὐκ ἀεὶ παρὰ τοῖς αὐτοῖς[5]). — Ἀρχὴν λαβὼν μὴ ἐπαίρεο, ὤυτος[6]) δὲ διατέλεε· οὕτω γὰρ καὶ ἀποθέμενος[7]) οὐκ ἀφῃρῆσθαι τοῦ σεμνύνοντός σε νομισθήσεαι. — Μηδέποτε μηδὲν[8]) αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν[9])· καὶ γὰρ ἂν τοὺς ἄλλους λάθῃς[9]), σαυτῷ γε συνειδήσεις. — Ἅπαντα δόκει ποιεῖν, ὡς μηδένα λήσων· καὶ γὰρ ἂν παραυτίκα κρύψῃς, ὕστερον ὀφθήσῃ[10]).

1) λαμβάνω. 2) si qvis opinetur; om Augmentet ει see Gr. § 36. 1. Anm. 2. βεβ. εχ. τ. πλ. firmas ,esse divitias. 3) videtur. 4) τὸ εὖ πρ. prosperitas. 5) καὶ οὐκ... nec iisdem semper adhærescens. 6) ὤυτος jon. f. αὐτός s. ὁ αὐτός. 7) sc. ἀρχήν, magistratu deposito. ἀφῃρῆσθαι, privatum esse, ἀφ-αιρέω. 8) VII. b. 3. 1. 9) λανθάνω, V. an. 10) Gr. see: ὁράω.

11. Ὅστις δὲ ἑτέρους δέδοικε[1]), δοῦλος ὢν λέληθεν ἑαυτόν. — Δημόκριτος, θεασάμενός τινα, πολλὰ μὲν, ἀπαίδευτα δὲ διαλεγόμενον· οὗτος, ἔφη, οὐ λέγειν μοι δοκεῖ δυνατὸς, ἀλλὰ σιωπᾶν ἀδύνατος. — Ἐπεὶ ὁ Ἀντισθένης πολλοὺς προὔτρεπεν[2])

ἐπὶ Φιλοσοφίαν, οἱ δὲ οὐδὲν αὐτῷ προσεῖχον, τέλος[3]) ἀγανακτήσας οὐδένα προσίετο[4]). Καὶ Διογένην οὖν ἤλαυνεν[5]) ἀπὸ τῆς συνουσίας αὐτοῦ. Ἐπεὶ δὲ ἦν λιπαρέστερος[6]) ὁ Διογένης, καὶ ἐνέκειτο[7]), ἐνταῦθα ἤδε καὶ τῇ βακτηρίᾳ καθίξεσθαι[8]) αὐτοῦ ἤπειλε[9]), καί ποτε καὶ ἔπαισε[10]) κατὰ τῆς κεφαλῆς. Ὁ δὲ οὐκ ἀπηλλάττετο, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἐνέκειτο φιλοπόνως, ἀκούειν αὐτοῦ διψῶν, καὶ ἔλεγε· Σὺ μὲν παῖε, εἰ βούλει[11]), ἐγὼ δὲ ὑποθήσω τὴν κεφαλήν· καὶ οὐκ ἂν οὕτως ἐξεύροις βακτηρίαν σκληρὰν, ὥστε με ἀπελάσαι[12]) τῶν διατριβῶν τῶν σῶν. Ὁ δὲ ὑπερησπάσατο[13]) αὐτόν.

1) δείδω, V, an. 2) f. προέτρεπε ved Crasis, af προτρέπω. 3) tandem, Tidsbegreber staae ofte i Accusativ, som Adverbier. 4) προσ-ίεμαι, admitto, af προσ-ίημι. 5) ἐλαύνω, V. an. 6) λιπαρὸς εἶναι, assiduus adesse alicui, eg. klæbende, som Fedt, λίπος. 7) ἔγκειμαι. 8) καθικνεῖσθαι τινος βακτερίᾳ, baculo aliquem percutere. 9) ἀπ-ειλέω. 10) παίω, V. an. 11) βούλομαι, Gr. § 37. A. 2. a. Anm. 3. Undt. 12) ἀπελαύνω, V. an. 13) maximo eum amore complexus est.

12. Πλάτων, λοιδορούμενος ὑπό τινος, λέγε, ἔφη, κακῶς, ἐπεὶ καλῶς οὐ μεμά-

θηκας[1]). — Οὔτε τέχνη οὔτε σοφία ἐφικτὸν[2]), εἰ μὴ μάθῃ[1]) τις. — Βίας τοὺς αἰτουμένους παρὰ τῶν θεῶν φρένας ἀγαθὰς, καὶ μὴ ἑαυτοὺς παιδεύοντας[3]), ἀναισθήτους ἔφασκεν εἶναι. Οὔτε γὰρ ζωγράφον εὐχόμενον τοῖς θεοῖς, δοῦναι αὐτῷ γραμμὴν καὶ εὔχροιαν λαβεῖν ἂν, εἰ μὴ μάθοι[1]) τέχνην, οὔτε μουσικὸν γενέσθαι ποτ' ἂν ἕνεκεν εὐχῆς, εἰ μὴ τὰ μουσικὰ μάθοι· τὸν δὲ αὐτὸν τρόπον[4]) οὔτ' ἂν φρόνιμον τινὰ γενέσθαι εὐχόμενον, εἰ μὴ τούτων τὴν μάθησιν λάβοι. — Τὸ εἱμαρμένον[5]) διαφυγεῖν[6]) ἀδύνατον. — Δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα μεμνῆσθαι[7]) μὲν τῶν γεγενημένων, πράττειν δὲ τὰ ἐνεστῶτα[8]), περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἀσφαλίζεσθαι[9]). — Ἀντισθένης, ἐρωτηθεὶς, τί τῶν μαθημάτων ἀναγκαιότατον, ἔφη· τὰ κακὰ ἀπομαθεῖν.

1) μανθάνω, V. an. 2) ἔφικτος, Verbale af ἐφ-ικνέομαι, qui potest acqviri. 3) qui se ipsos non erudiunt. 4) Maadens Accusativ, jf. foregaaende No. Anm. 3. 5) μείρομαι — μέρος — pars — εἵμαρται, fatale est. εἱμαρμένον, fatum. 6) δια-φεύγω. 7) μιμνήσκω. 8) ἐν-ίστημι. 9) cautionem adhibere.

13. Τότε τὰς πόλεις ἀπόλλυσθαι συμβαίνει[1]), ὅταν μὴ δύνωνται οἱ κρατοῦν-

τες τοὺς Φαύλους ἐκ τῶν σπουδαίων διακρίνειν. — Ζήνων δοῦλον ἐπὶ κλοπῇ ἐμαστίγου. Τοῦ δὲ εἰπόντος, εἵμαρτό[2]) μοι κλέψαι, καὶ δαρῆναι,[3]) ἔφη. — Βίων, πλέων μετὰ πονηρῶν, λησταῖς περιέπεσε[4])· τῶν δὲ, ἀπολώλαμεν[5]), εἰπόντων, εἰ γνωσθῶμεν[6]), ἐγὼ δὲ, Φησίν, ἐὰν μὴ γνωσθῶμεν[6]). — Ἀντισθένης, γνωρίμου ποτὲ πρὸς αὐτὸν ἀποδυρομένου, ὡς εἴη τὰ ὑπομνήματα ἀπολωλεκώς[7]), ἔδει γὰρ, ἔΦη, ἐν τῇ ψυχῇ αὐτὰ καὶ μὴ ἐν τοῖς χάρταις γράΦειν. — Κακοῖσι μὴ προσομίλει ἀνδράσιν, ἀλλ' ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχου· θεοὺς δείδιθι[8])· ἐπίορκον μὴ ἐπόμνυθι[9]). — Ἐν συλλόγῳ πρῶτος λέγειν μὴ ἐπιτήδευε, μετὰ γὰρ πλείονας λέγων, ὄψει[10]) μᾶλλον τὰ συμΦέροντα.

1) ἀπόλλυσθαι συμβαίνει, interire solent. ἀπόλλυμι, V. an. 2) εἵμαρτο, see: XII. 12. 5. 3) δέρω. 4) περι-πίπτω, V. an. 5) ἀπ-όλλυμι, V. an. 6) γιγνώσκω. 7) Participium med εἰμι sættes ofte omskrivende, for det egentlige Verbum. 8) δείδιθι, sædvanl. δέδιθι af δείδω, V. an. 9) ἐπ-όμνυμι, V. an. 10) see Gr. V. an. ὁράω.

14. Ἄρχουσι ἡ ὀΦειλομένη[1]) αἰδὼς καὶ τιμὴ Φυλασσομένη κόσμον σώζει πόλεως

καὶ διατηρέει. — Ὀφείλοιμι[1]) μηδενὶ μηδέν[2]) · εἰ δέ ποτε ὑπ' ἀνάγκης μεγάλης εἰς τοῦτο κατασταίην[3]), γένοιτό μοι τάχιστα ἐλευθέρῳ γενέσθαι δυνηθῆναι. — Οἱ πεπαιδευμένοι, καθάπερ οἱ ἐκ παλαίστρας, κἂν πέσωσι[4]), ταχέως καὶ ἐπιδεξίως ἐκ τῆς ἀτυχίας ἐξανίστανται. — Ἐκτρέπονται[5]) πολλοὶ τοὺς φίλους, ἐπὴν ἐξ εὐπορίης εἰς πενίην μεταπέσωσι[4]). — Ἀνιηροῦ τευ[6]) προσπεσόντος[4]), εἴ τι τοῦ παρεστεῶτος ἐστὶν εὑρεῖν μεῖζον[7]), ἐπιλέγεο, καὶ εὑρὼν, ὅτι μὴ ἐκεῖνο, ἀλλὰ τὸ μεῖον[8]) ἔχεις, ἀσπάζεο.

1) ὀφείλω, V. an. 2) ne cui qvid debeam. ſ. VII. b. 3, 1. 3) εἰ-εἰς τ. κατασταίην, si — eo adigar... καθ-ίστημι. 4) πίπτω, V. an. 5) devitant. 6) jon. f. ἀνιαροῦ τινος προσπ. si qvid adversi acciderit. 7) num qvid aliud præsenti molestia gravius appareat. 8) μικρός.

15. Ἀντισθένης ἐρωτηθεὶς, διὰ τί πικρῶς τοῖς μαθηταῖς ἐπιπλήττει[1]), καὶ οἱ ἰατροὶ, φησὶ, τοῖς κάμνουσι[2]). — Διογένης, ἰδὼν τοξότην ἀφυῆ, παρὰ τὸν σκοπὸν ἐκάθισεν, εἰπών· ἵνα μὴ πληγῶ[1]). — Βίας ἐρωτηθεὶς ὑπ' ἀσεβοῦς ἀνθρώπου, τί ποτέ ἐστιν εὐσέβεια; ἐσίγα· τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν τῆς σιγῆς πυθομένου[3]), σιωπῶ, ἔφη,

ὅτι περὶ τῶν οὐδὲν σοι προσηκόντων πυνθάνῃ. — Παντὶ λαβεῖν δίκην ὑπὲρ τοῦ κακῶς πεπονθότος[4]) ἐξέστω. — Σόλων προσπτύσαντος αὐτῷ τινὸς, ἠνέσχετο[5])· μεμψαμένου δὲ αὐτῷ ἑτέρου ἐπὶ τούτῳ, εἶτα[6]) οἱ μὲν ἁλιεῖς, εἶπεν, ὑπομένουσι ῥαίνεσθαι τῇ θαλάσσῃ, ἵνα κώβιον θηράσωσιν· ἐγὼ δὲ ἀνάσχωμαι[5]) τὸ αὐτὸ παθεῖν[4]), ἵνα ἄνθρωπον ἁλιεύσω. — Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ, νεανίου τινὸς λάλου σχολάζειν αὐτῷ[7]) βουλομένου, διττοὺς ᾔτησε μισθούς. Τοῦ δὲ αἰτίαν πυθομένου[3])· ἕνα, ἔφη, μὲν, ἵνα λαλεῖν μάθῃς, τὸν δ' ἕτερον, ἵνα σιγᾷν.

1) πικρῶς τινι ἐπιπλήττειν, acriter in aliqvem invehi. πλήττω, V. an. 2) κάμνω, V. an. οἱ κάμνοντες, ægroti, langvidi. 3) πυνθάνομαι, V. an. 4) πάσχω, κακῶς πάσχειν, injuria affici. 5) ἀνέχομαι Gr. § 36. 3. Anm. 2. 6) εἶτα bruges med Affect; certe... 7) σχολάζειν τινί, aliquo magistro uti.

16. Νεανίσκου πολλὰ λαλοῦντος, Ζήνων ἔφη, τὰ ὦτά σου εἰς τὴν γλῶσσαν συνεῤῥύηκεν[1]). — Ποτὸν μὲν ἔσβεσε[2]) τὴν ποτοῦ ὄρεξιν, καὶ τροφὴ τὴν τροφῆς ἐπιθυμίαν ἠκέσατο[3]), φιλαργυρίαν δὲ οὐ σβέννυσι ἀργύριον ἢ χρύσιον. — Διογένης πρὸς τοὺς εἰπόντας· γέρων εἶ, καὶ λοιπὸν ἄνες[4])·

τί δὲ, ἔφη, εἰ δολιχὸν ἔδραμον[5]), πρὸς τῷ τέλει ἔδει με ἀνεῖναι[4]), καὶ μὴ μᾶλλον ἐπιτεῖναι; — Ὃ μέλλεις ποιεῖν, μὴ λέγε· ἀποτυχὼν γὰρ καταγελασθήσῃ. — Τί δὲ καὶ θαυμαστὸν, εἰ ὁ μῦς, φησὶν ὁ Βίων, τὸν θύλακον διέτραγεν[6]), οὐχ εὑρὼν ὅ, τι φάγῃ; τοῦτο γὰρ ἦν θαυμαστὸν, εἰ τὸν μῦν ὁ θύλακος κατέφαγεν[7]).

1) συῤῥέω, Gr. V. an. 2) σβέννυμι, Gr. V. an. 3) ἀκέομαι, medeor. 4) jam quiesce a labore; ἀν-ίημι. 5) τρέχω, Gr. V. an. δόλιχὸν τρ. in atadio currere. 6) δια-τρώγω, Gr. V. anom. 7) κατα-φάγω, Gr. V. an. ſee ogſaa ἐσθίω.

17. Πολλάκις ὁ Κράτης ἐκεῖνος ὁ παλαιὸς ἔλεγεν, ὅτι εἴπερ ἄρα δυνατὸν ἦν, ἀναβάντα[1]) ἐπὶ μετεωρότατον τῆς πόλεως ἀνακραγεῖν[2]) μέρος· Ὦ ἄνθρωποι, ποῖ φέρεσθε; οἵ τινες χρημάτων μὲν κτήσεως περὶ πᾶσαν ποιεῖσθε σπουδὴν[3]), τῶν δ' υἱέων, οἷς ταῦτα καταλείψετε, μικρὰ φροντίζετε. — Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ. — Τὸν εὐτυχοῦντα χρὴ σοφὸν πεφυκέναι. — Βίας ἐρωτηθεὶς, τί δυσχερὲς, τὸ ἐπὶ χεῖρον, ἔφη, μεταβολὴν εὐγενῶς ἐνεγκεῖν[4]). — Καὶ μήκοτε μὲν διενεχθείην[5]) πρὸς τοὺς οἰκειοτάτους, διενεχθεὶς δὲ διαλλα-

χθείην[6]) ὡς τάχιστα. — Τῷ γελοίῳ, καθάπερ ἁλὶ, πεφεισμένως δεῖ χρῆσθαι[7]).

1) ἀπο-βαίνω, verte: conscenso altissimo urbis loco. 2) ἀνα-κράζω, Gr. V. an. ff. § 35. 1. Anm. d. 3) χρημ. κτήσεως περὶ πᾶσ. ποιεῖσθαι σπουδήν, rei faciundæ omne impendere studium. μικρὰ φροντίζειν, parum curare. 4) εὐγ. ἐνεγκεῖν, fortiter ferre. φέρω. 5) nunquam dissidere me velim. 6) διαλλάττεσθαι, reconciliari. 7) χράομαι, Gr. V. an.

18. Διογένης πρὸς τὸν φιλόσοφον εἶναι φήσαντα[1]), ἐρωτῶντα δὲ ἐριστικῶς[2]), κακοδαίμων, ἔφη, τὸ βέλτιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ τοῦ φιλοσόφου λυμαινόμενος[3]), τῷ λόγῳ φιλοσοφεῖν φής. — Ἃ μὲν ἐπίστασαι, διαφύλαττε ταῖς μελέταις[4]), ἃ δὲ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε ταῖς ἐπιστήμαις[5]). Ὁμοίως γὰρ αἰσχρὸν, ἀκούσαντα χρήσιμον λόγον μὴ μανθάνειν, καὶ διδόμενόν τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων μὴ λαμβάνειν. — Γνωμέων τῶνδε εἴ τις ἐπαΐοι ξὺν νόῳ[6]), πολλὰ μὲν ἔρξει ἄνδρος ἀγαθοῦ ἄξια, πολλὰ δὲ φαῦλα οὐχ ἕξει.

1) φιλοσ. εἶν, φησ. qui se philosophum profitebatur. 2) ἐριστικῶς ἐρωτᾷν, litigiose interrogare. 3) λυμαινόμενος, qui perdis. 4) exercitatione fac conserves. 5) studio fac acqviras. 6) sententiis hisce si qvis aures animumque adverterit.

Græsk-Dansk Fortegnelse
over
alle i Læsebogen forekommende Ord.

Gr. betyder, at Ordet formedelst nogen Egenhed eller Anomalie særskilt er omhandlet i Grammatiken, og at denne altsaa er at eftersee. At et Ord er sammensat, tilkjendegives sædvanligen ved en Tværstreg, hvor Ordet uden videre Forandring lader sig opløse i flere. Ved derivata er Stammen ofte tilføiet. n. pr. bet. nomen proprium.

A.

ἀ-βέβαιος, ὁ, ἡ. usikker.
ἀβούλητος, ὁ, ἡ. uden, eller imod vor Villie.
ἀβουλία, ίας, ἡ. Ubesindighed.
ἄ-βυσσος, ου, ὁ. Svælg, Afgrund.
ἀγαθός, ή, όν. Gr. god, brav.
ἀγανακτέω. er uvillig, vredes.
ἄγγελος, ου, ὁ. et Sendebud.
ἀ-γέλαστος, ὁ, ἡ. som ikke leer, alvorlig.
ἀ-γέννητος, ο, ἡ. (γεννάω) ikke født.
ἀγκύριον, ου, τό. et lidet Anker.
ἀγνοέω, (νοέω) veed ikke.
ἄγνοια, ας, ἡ. Uvidenhed.
ἀγνώς, ῶτος. ubekjendt; som ikke kjendes.
ἀγορεύω. siger, taler.
ἀγρός, οῦ, ὁ. Ager, Jord.
ἀγρυπνέω. vaager.
ἀγχίνοια, ας, ἡ. Snildhed.
ἄγω, ομαι. Gr. fører, leder.
ἀγών, ῶνος, ὁ. Kamp, Veddestrid.
ἀγωνίζομαι. kæmper.
ἀγωνοθέτης, ου, ὁ. som anstiller Kamplege.
ἀδελφός, οῦ, ὁ. en Broder.
ἀδημοσύνη, ης, ἡ (ἄδος. *tædium*) Kedsomhed.
ἀδικέω. (δίκη) gjør Uret.
ἀδικία, ας, ἡ. Uretfærdighed.
ἄδικος, ὁ, ἡ. uretfærdig.
ἀδόκιμος, ὁ, ἡ. uprøvet, uægte, slet.
ἀδόλεσχος, ὁ, ἡ. som sladdrer, mundkaad.

ἀδοξέω. er uberømt.
ἀ-δύνατος, ὁ, ἡ. umuelig.
ἀεί. altid
ἀέξω for αὔξω, Gr. forøger.
ἀηδία, ἡ. Ulyst, Lede.
ἀ-θάνατος, ὁ, ἡ. udødelig.
Ἀθηνᾶ, ᾶς, og Ἀθήνη. Athene, Minerva.
Ἀθηναῖος, αία, αῖον. Atheniensisk; en Athenienser.
ἀθλητής, οῦ, ὁ. en Kæmper, en Athlet.
αἰδέομαι. agter, har Undseelse for.
αἰδώς, οῦς, ἡ. Ærbarhed, Undseelse.
Αἰνείας, οῦ. n. pr.
αἶνος, ου, ὁ. Tale, Sagn.
αἱρετός, ή, όν. ønskværdig, god.
αἱρέω. Gr. fanger. αἱρέομαι. vælger, vil.
αἰσθάνομαι. Gr. mærker, føler.
αἴσθησις, εως, ἡ. Følelse, Fornemmelse.
αἶσχος, εος, τό. Hæslighed.
αἰσχρός, ά, όν. hæslig.
αἰσχύνομαι. skammer mig.
αἰτέω, έομαι (τινά τι) beder om.
αἰτία, ας, ἡ. Aarsag.
ἄκαιρος, ὁ, ἡ. Adv. ἀκαίρως. (καιρός) utidig.
ἄκανθα, ης, ἡ. en Torn.
ἀκέομαι. (ἀκή) flikker, helbreder.
ἀκολουθέω. følger.
ἀκόνη, ης, ἡ. en Slibesteen.
ἄ-κοσμος, ὁ, ἡ. uordentlig, forvirret.
ἀκούσιος, ὁ, ἡ. ufrivillig.
ἀκούω, (pf. ἀκήκοα) hører.
ἀκρασία (κρᾶσις) Uorden; Umaadelighed.
ἀκράτεια (κράτος) Umaadelighed.
ἀκρατής, έος. ὁ, ἡ. (κράτος) tøileløs, uden Maadehold.
ἀκρίβεια, ας, ἡ. Nøiagtighed.
ἀλαζονεία, ας, ἡ. Pralerie.
ἀλεκτρυών, όνος. en Hane.
ἀλήθεια, ας, ἡ. Sandhed.
ἀληθεύω. taler Sandhed.
ἀληθής, έος, ὁ, ἡ. adv. ἀληθῶς. sand.
ἀληθινός, ή, όν. sandfærdig.
ἀληθομυθεύω. taler Sandhed.
ἁλιεύς, έος, ὁ. (ἅλς) en Fisker.
ἁλιεύω. fanger Fisk.
ἀλίσκομαι. Gr. fanger.
ἀλκή, ῆς, ἡ. Styrke.
ἀλλά. men, dog.
ἄλλος, η, ο. en anden.
ἀλλότριος, ία, ιον. fremmed; upassende.
ἀλογέω. er ufornuftig.
ἀλογία, ἡ. Ufornuft.
ἄ-λογος, ὁ, ἡ. ufornuftig.
ἅλς, ἁλός, ὁ. Salt; ἡ. Havet.
ἄλυπος, ὁ. ἡ. adv. ως. (λύπη) uden Kummer, Smerte.
ἀλώπηξ, εκος, ἡ. en Ræv.
ἅμα. tillige, derhos.
ἀμαθής, έος, ὁ, ἡ. (μανθάνω) uvidende.

ἀμαθία, ίας, ἡ. Uvidenhed.
ἁμαρτάνω. Gr. synder.
ἁμάρτημα, ατος, τό. Synd, Brøde.
ἁμαρτία, ας, ἡ. Feil, Forseelse.
ἀμείβομαι. svarer; gjengjælder.
ἀμελέω. er ubekymret.
ἄ-μεμπτος, ὁ, ἡ. (μέμφομαι) ulastelig.
ἀ-μετα-κίνητος, ὁ, ἡ. (μετα-κινέω) ubevægelig.
ἀμέτρως. uden Maade.
ἄ-μισθος, ὁ, ἡ. (μισθός) ubelønnet.
ἀμοιβή, ῆς, ἡ. Gjengjæld.
ἄμπελος, ου, ἡ. en Viinstok.
ἀμύνω. afværger, ομαι. forsvarer el. hævner mig.
'Αμφιάραος, ου. n. pr.
ἀμφορεύς, έως, ὁ. (ἀμφί φέρω) en Krukke.
ἄν for ἐάν el. ἤν. naar, ders[om].
ἄν giver Talen Uvished, hvor vi sige: jeg skulde, kunde, 2c.
ἀνά. c. accus. i, paa, over; i Sammensætninger ofte det lat. re.
ἀνα-βαίνω. Gr. bestiger.
ἀναγκάζω. nøder.
ἀναγκαῖος, αία, αῖον. nødvendig.
ἀνάγκη, ης, ἡ. Nødvendighed.
ἀνάθημα, ατος, τό. (τίθημι) en paa et helligt Sted hensat Gave.
ἀν-αιρέω. Gr. hæver i Veiret; modtager.
ἀναίσθητος, ὁ, ἡ. ufølsom, dum.
ἀνα-καλέω. kalder tilbage.
ἀνα-κράζω. skriger høit.
'Ανακρέων, οντος. n. pr.
ἀνα-λάμπω. fremskinner.
ἀν-αλίσκω. Gr. fortærer.
ἀνα-λύω. opløser; afreiser.
ἀνα-μένω. venter, bier paa.
ἀνα-μιμνήσκω. erindrer om, ομαι. husker paa.
ἀν-άξιος, ὁ, ἡ. uværdig.
ἀνά-παλιν. omvendt, paa den anden Side.
ἀνα-τίθημι. hensætter, indvier.
ἀναφαίρετος, ὁ, ἡ. (ἀφαιρέω) som ej kan fratages.
'Ανάχαρσις, ιος. n. pr.
ἀνδράποδον, ου, τό. en Slave.
ἀνδρεία, ας, ἡ. Mandighed, Tapperhed.
ἀνδρεῖος, εία, εῖον. mandig, tapper.
ἀνδριάς, άντος. (ἀνήρ) Billede, Statue.
ἀν-ελλιπής, ές, ὁ, ἡ. (ἐλλείπω) uadladelig.
ἄνεμος, ου, ὁ. Vinden.
ἄνεσις, εως, ἡ. (ἀν-ίημι) Slappelse, Hvile.
ἄνευ. c. gen. uden.
ἀν-έχω. Gr. hæver, løfter; ομαι. udholder, taaler.
ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ. en Mand.
ἄνθος, εος, τό. en Blomst.
ἀνθρώπινος, ίνη, ινον. menneskelig.

ἄνθρωπος, ου, ὁ. et Menneske.
ἀνιαρός, ά, όν. sørgelig, smertelig.
ἀνιάω. (ἀνία) volder Fortræd.
ἀν-ίημι. Gr. løslader, slapper.
Ἀννίβας, α. n. pr.
ἀνόητος, ὁ, ἡ. (νοέω) uforstandig.
ἀνομία, ας, ἡ. (νόμος) Lovløshed.
ἀνταγωνιστής, οῦ, ὁ. en Modstander.
Ἀνταλκίδας, α. n. pr.
ἀντ-αποδείκνυμι. Gr. viser til Gjengjæld; fører Modbeviis.
ἀντ-έχω, ἀνθ έξω. holder imod, modstaaer; ομαί τινος. holder fast ved noget.
ἀντίδοσις, εως, ἡ. Gjengjæld; Modgift.
ἀντι-μαίνομαι. raser imod.
ἀντι-λέγω. modsiger.
Ἀντισθένης, ους. n. pr.
ἀνωγή, ῆς, ἡ. Raad, Opmuntring, Underviisning.
ἄνωθεν. ovenfra, forfra.
ἄξιος, ία, ιον. værdig.
ἀξιόω. værdiger; forlanger, vil.
ἀ-ξύνετος, ὁ, ἡ. uforstandig.
ἀ-όρατος, ὁ, ἡ. (ὁράω) usynlig
ἀπάθεια, ας, ἡ. (πάθος) Følesløshed.
ἀπαιδευσία, ας, ἡ. Uvidenhed, Raahed.
ἀ-παίδευτος, ὁ, ἡ. (παιδεύω) uvidende, som intet har lært.
ἄ-παις, δος, ὁ, ἡ. barnløs.
ἀπ αιτέω. fordrer, fordrer tilbage.
ἀπ-αλλάττω. (σσ) bortfjerner. ομαι. drager bort.
ἅ-πας, ασα, αν. al, heel.
ἀπ-εικάζω. sammenligner.
ἀπ-ειλέω. truer.
ἄπ-ειμι. Gr. gaaer bort.
ἄπ-ειμι. Gr. er borte, fraværende. οἱ ἀπόντες. de Fraværende.
ἀπ-ελαύνω. Gr. driver bort.
ἀπ-έρχομαι. Gr. gaaer bort.
ἀπ-έχω. Gr. holder borte; er fjern fra. ομαι. c. gen. afholder mig fra.
ἄ-πιστος, ὁ, ἡ. troløs; utrolig.
ἁπλόος, οῦς, ἡ, οῦν. enkelt, oprigtig.
ἀπό, c. gen. af, udaf.
ἀπο-βάλλω. Gr. bortkaster, taber.
ἀπο-βλέπω. seer hen til.
ἀπόδειξις, εως, ἡ. et Beviis.
ἀπο-διδράσκω. Gr. løber bort.
ἀπο-δίδωμι. tilbagegiver, gjengjælder.
ἀπ-οδύρομαι. begræder.
ἀπο-θνήσκω. Gr. døer.
ἀπό-κειμαι. Gr. ligger hen, er opbevaret.

ἀπο-κρίνομαι. svarer.
ἀπολαύω, c. gen. nyder, har Fordeel.
ἀπ-όλλυμι. Gr. fordærver, υμαι, omkommer.
Ἀπόλλων, ωνος. Guden Apol.
ἀπο-μανθάνω. Gr. glemmer, vænner mig af med.
ἀπο-νέμω. Gr. tildeler.
ἀπο-πλανάω. forleder, ἀομαι. farer vild.
ἀπορέω. (πόρος) er i Nød, har Mangel.
ἀπορία, ας, ἡ. Hjælpeløshed, forladt Tilstand.
ἄ-πορος, ὁ, ἡ. uden Vei, hjælpeløs; vanskelig.
ἀπόρ-ρητος, ὁ, ἡ. forbuden, τὰ ἀπόῤῥητα. Hemmeligheder.
ἀπο-στέλλω. bortsender.
ἀπο-τίθημι. aflægger.
ἀπο-τυγχάνω. Gr. gaaer glip af, erholder ikke.
ἀπόφθεγμα, ατος, τό. klog Tale, Vittighed.
ἀπο-φθινύθω, i. q. ἀποφθίνω. fortærer, Neutr. omkommer.
ἀπραγέω. er ledig; er ulykkelig, har Uheld.
ἅπτω. antænder, ομαι. c. gen. rører ved, tager fat paa.
ἄρα og ἆρα. altsaa, dog. (oversættes sædvanligen ikke, naar der spørges ligefrem)

ἀργία, ας, ἡ. Uvirksomhed, Dorskhed.
ἀργός, ἡ, όν. (f. ἄεργος) uvirksom, ledig.
ἀργύριον, ου, τό. Sølv.
ἀρέσκω. behager.
ἀρετή, ῆς, ἡ. Dyd, Dygtighed.
Ἀρίστιππος, ου. n. p.
ἄριστος, η, ον. Gr. (ἀγαθός) ypperlig, bedst.
Ἀριστοτέλης, εος. n. pr.
ἁρμόζω. passer, lemper; ομαι. føier mig efter.
ἀρρωστέω. (ῥώννυμι) er svag, sygelig.
ἀρρωστία, ας, ἡ. Svaghed, Sygdom.
ἄρρωστος, ὁ, ἡ. syg.
ἀρτάω. knytter, fæster til.
ἄρτος, ου, ὁ. Brød.
ἀρχαῖος, αία, αῖον. gammel. οἱ ἀρχαῖοι. de Gamle.
ἀρχή, ῆς, ἡ. Begyndelse; Regjering.
ἄρχω, begynder. ομαι. forestaaer, regjerer.
ἄρχων, οντος. Regent, Herster.
Ἀσδρούβας, α. n. pr.
ἀσεβής, έος, ὁ, ἡ. ugudelig.
ἀσθενής, έος, ὁ. ἡ. svag.
ἀσκέω. øver, behandler.
ἀσκός, ου, ὁ. Pose, Læderpose.
ἀσμένως. gjerne, villigen.
ἀσπάζομαι. griber, omarmer, gjør af.
ἀσπίς, ίδος, ἡ. et Skjold.
ἀσυνεσία. ας, ἡ. Uforstand, Daarlighed.

ἀσφάλεια, ας, ἡ. (σφάλλω) Sikkerhed.
ἀσφαλής, έος, ὁ, ἡ. adv. ἀσφαλῶς. sikker.
ἀσφαλίζω. gjør sikker. ομαι. sikkrer mig noget.
ἀσώματος, ὁ, ἡ. ulegemlig.
ἀτελής, έος, ὁ, ἡ. (τέλος) uden Ende, ufuldbragt.
ἀτερπής, έος, ὁ, ἡ. (τέρπω) ubehagelig.
ἄτιμος, ὁ, ἡ. (τιμή) ærelɵs.
Ἀττικός, ή, όν. athenienſiſk, en Athenienſer.
ἀτυχέω. er ulykkelig.
ἀτυχία, ας, ἡ. Ulykke.
αὖθις. igjen, paa ny.
αὔξω. Gr. voxer.
αὐταρκής, έος, ὁ, ἡ. tilſtrækkelig.
αὐταρκία og αὐτάρκεια. Neiſomhed; Udkomme.
αὖτε. videre.
αὐτό-κλητος, ὁ, ἡ. ſelvbuden.
αὐτός, ή, ό. Gr. ſelv, i *casibus obliquis* ham, hende. ὁ αὐτός. den ſamme.
ἀφ αιρέω, ομαι. Gr. borttager.
ἀφανής, έος, ὁ, ἡ. (φαίνω) uſynlig; uberømt.
ἀφθονία, ας, ἡ. Mængde, Overflod.
ἀφ-ίημι. Gr. løslader.
ἀφ-ικνέομαι. Gr. kommer.
ἀφ-ίστημι borifjerner. αμαι c. gen. aflader fra noget.
ἀφροσύνη, ης, ἡ. Uforſtand, Dumhed.
ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ. uforſtandig.
ἀφυής, έος, ὁ, ἡ. (φυή) uſkikket, uden Anlæg.
ἄχθομαι. Gr. trykkes af en Vægt (ἄχθος) er vred.
ἀχρεῖος, εία, εῖον. ubrugbar, unyttig.

B.

βαδίζω, ομαι. gaaer.
βαιός, ά, όν. adv. βαιόν. liden, lidet, ikke langt.
βακτηρία, ας, ἡ. en Stok.
βαλάντιον, ου, τό. Poſe, Pengepoſe.
βάλλω. Gr. kaſter.
Βάρκας, α. n. pr.
βαρός, έος, τό. Tyngde, Vægt.
βάσανος, ου, ἡ. en Prøveſteen.
βασιλεύς, έως, ὁ. en Konge.
βάσις, εως, ἡ. Gang; et Fodſtykke.
βάτος, η, ον. fremkommelig.
βέβαιος, ὁ, ἡ. adv. ως. varig, ſikker.
βέλτερος, έρα, ερον. i. q. βελτίων, ίονος, ὁ, ἡ. bedre. ſ. ἀγαθός.
βέλτιστος, η, ον. bedſt. ſ. ἀγαθός.
Βίας, ντος. n. pr.
βιβλίον, ου, τό. en Bog.
βίος, ου, ὁ. Livet.
βιόω. Gr. lever.
Βίων, ωνος. n. pr.
βλαβερός, ά, όν. ſkadelig.
βλάπτω. ſkader.

βλάσφημος, ὁ, ἡ. badlesyg.
βλέπω. seer paa, betragter.
βοηθέω. hjælper, iler til Hjælp.
βοήθημα, ατος, τό. Hjælp.
βότρυς, υος, ὁ. en Drue.
βουλή, ῆς, ἡ. Villien.
βούλομαι. Gr. vil.
βραβεῖον, ου, τό. Kamppriis.
βραδέως. langsomt.
βραδύνοος, νους, ὁ, ἡ. seen til at fatte.
βραχύς, εῖα, ύ. kort, ringe.
βωμός, οῦ, ὁ. et Altar.

Γ.

γελάω. leer.
γελοῖος, οία, οῖον. latterlig.
γελωτοποιός, οῦ, ὁ. en Harlequin, som morer Gjæsterne.
γενναῖος, αία, αῖον. adv. ως. ædel, ypperlig.
γενναιότης, ητος, ἡ. Dygtighed, Fortræffelighed.
γένος, εος, τό. Slægt.
γεραίτερος. eg. Comparat. af γεραιός, men bruges ogsaa for γεραιός, ά, όν, gammel.
γέρων, οντος, ὁ. en Olding.
γεωργέω. (γῆ, ἔργον) dyrker Jorden.
γεωργός, οῦ, ὁ. en Jordbruger, Landmand.
γῆ, ῆς, ἡ. Jorden.
γῆρας, ατος, τό; sjælden: γῆρος, ους, τό. Alderdom, Ælde.

γηράσκω og γηράω. bliver gammel, ældes.
γίγνομαι og γίνομαι. Gr. bliver; nedstammer.
γιγνώσκω og γινώσκω. Gr. kjender, lærer at kjende.
γλυκύς, εῖα, ύ. sød, behagelig.
γλῶττα, (σσ) ης, ἡ. Tungen.
γνώμη, ης, ἡ. Mening, Forstand, Klogskab.
γνώριμος, ὁ, ἡ. bekjendt.
γονεύς, έως, ὁ. Fader. οἱ γονεῖς. Forældre.
Γοργώ, οῦς. n. pr.
γράμμα, ατος, τό. (γράφω) det Skrevne, et Skrift. τὰ γράμματα. Videnskaberne.
γραμμή, ῆς, ἡ. en Linie.
γράφω. skriver. ομαι. anklager.
Γρύλλος, ου. n. pr.
γυμνάζω. øver.
γυμνασίον, ου, τό. en Øvelsesskole.
γυμνικός, ή, όν, som hører til Legemsøvelser.
γυμνός, ή, όν. nøgen.
γυνή, αικός, ἡ. en Kone, et Fruentimmer.

Δ.

δάκνω. Gr. bider.
δαπανάω. gjør Udgivt.
δαπάνη, ης, ἡ. (δάπτω) Udgivt.
δέ. men; naar δέ sættes ef-

ter μέν, udtrykke begge Sætningernes Forhold.

δεῖ. Gr. man bør, maa.

δείδω. Gr. frygter.

δείκνυμι. viser, fremstiller.

δειλός, ή, όν. feig, frygtsom.

δένδρον, ου, τό. et Træe.

δέομαι. Gr. c. gen. behøver, trænger til noget.

δεινός, ή, όν. frygtelig, slem.

δέον, οντος. (δεῖ) det Vedbørlige, Nødvendige.

δεσπότης, ου, ὁ. en Herre.

δεύτερος, α, ον. den anden.

δέχομαι. modtager, vedtager.

δέω. binder.

Δημόκριτος, ου. n. pr.

Δημοσθένης, ους. n. pr.

Δημώναξ, ακτος. n. pr.

διά. c. gen. formedelst, ved, igjennem. c. accus. formedelst, paa Grund af. διὰ τί. hvorfor?

δια-βάλλω. Gr. omtaler ilde, bagvasker.

δια-βεβαιόω. (βέβαιος) gjør fast, sikker. ομαι. forsikkrer, lover.

δια-βολή, ῆς, ἡ. Bagtale, Beførelse.

διά-γνωσις, εως, ἡ. Undersøgelse.

δι-άγω. Gr. tilbringer Tiden.

διά-θεσις, εως, ἡ. Beskaffenhed.

δι-αιρέω, ομαι. Gr. deler, sønderlemmer.

δι-αιτάω. er Voldgiftsmand.

διά-κειμαι. Gr. c. adv. er i en vis Tilstand.

δια-κρίνω. adskiller; afgjør.

δια-λάμπω. skinner igjennem.

δια-λέγω. udvælger. ομαι. taler med.

διά-λιθος, ὁ, ἡ. besat med Ædelstene.

δι-αλλάσσω. (ττ) forandrer. ομαι. udsones med.

δια-λύω. opløser.

δια-μένω. Gr. vedbliver.

διάνδιχα, adv. paa to Maader.

διάνοια, ας, ἡ. Eftertænkning, Tanke.

δια-περάω. gaaer eller sætter over.

δια-πλανάω. fører vild.

διαρκής, έος, ὁ, ἡ. (ἀρκέω) tilstrækkelig.

δια-στρέφω. omvender, omdreier.

δια-τελέω. fuldbringer. c. partic. vedbliver at være, gjøre, &c.

δια-τηρέω. iagttager, bevarer.

δια-τίθημι. ordner, anordner.

δια-τρώγω. Gr. æder eller gnaver paa noget.

δια-φέρω. Gr. fører hid og did. c. gen. er forskjellig. ομαι. er uenig.

δια-φεύγω. Gr. undflyer.

δια-φθείρω. fordærver.

διαφυλάττω. vedligeholder.
διδάσκαλος, ου, ὁ. en Lærer.
διδάσκω. Gr. underviser.
διδαχή, ῆς, ἡ. Underviisning.
δίδωμι. giver.
δίζημαι. søger, leder om.
δίκαιος, αία, αιον. retfærdig.
δικαιοσύνη, ης, ἡ. Retfærdighed.
δίκη, ης, ἡ. Ret; Straf.
διό. hvorfor.
Διογένης, εος. n. pr.
δι-οικέω. anordner.
διπλάσιος, ία, ιον. dobbelt.
δίς. togange
διττός (σσ) ή, όν. (δίς, bis) dobbelt.
διψάω. torster.
διώκω. forfølger.
δοκέω. Gr. troer; synes.
δόκιμος, ὁ, ἡ. som har Bifald, god, dygtig.
δοκός, οῦ, ἡ. en Bjælke.
δόλιχος, ου, ὁ. Veddeløbsbanen.
δόξα, ης, ἡ. Berømmelse; Mening.
δουλεύω. træller, er Slave.
δοῦλος, ου, ὁ. en Slave.
δράω. gjør.
δρᾶμα, ατος, τό. Skuespil.
δριμύς, εῖα, ύ. skarp, barsk.
δρόμος, ου, ὁ. Løb, Veddeløb.
δύναμαι. Gr. kan.
δύναμις, εως, ἡ. Magt, Evne.
δυναστεία, ας, ἡ. Herredømme, Regjering.
δυνατός, ή, όν. mægtig, som kan.
δύο og δύω. to.
δυσ-θεράπευτος, ὁ, ἡ. vanskelig at helbrede.
δύσκολος, ὁ, ἡ. utilfreds.
δυστυχέω. er ulykkelig.
δυσφορέω. er fortrydelig over.
δυσχερής, έος, ὁ, ἡ. ubehagelig, besværlig.
δύω. Gr. indhyller. ομαι. iforer mig.
δυώδεκα og δώδεκα. tolv.
δωρεά, ᾶς, ἡ. en Skjenk, Gave.
δῶρον, ου, τό. en Gave.

E.

ἐάν. naar, dersom.
ἔαρ, ος, τό. Foraaret.
ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ. sin, sit.
ἐάω, lader, tillader.
ἑβδομήκοντα. 70.
ἐγγυάω. overgiver; tilsiger.
ἐγείρω. Gr. vækker.
ἐγ-καλέω. dadler, beskylder.
ἐγ-καλλωπίζομαι. gjør mig til af noget.
ἐγ-καυχάομαι. hoverer, bryster mig.
ἔγ-κειμαι. Gr. ligger paa.
ἐγκρατής, έος, ὁ, ἡ. afholden.
ἐγχειρέω. lægger Haand paa, begynder.
ἐγώ. jeg.
ἐθέλω og θέλω. Gr. vil.
εἶδος, εος, τό. Gestalt.
εἴδω. Gr. jeg veed.
εἴδωλον, ου, τό. Billede, Afbildning.

εἰκῆ. adv. *temere*. uden Orden, ubefindigen.
εἴκοσι. 20.
εἰκοστός, ή, όν. den tyvende.
εἴκω. Gr. ligner; ἔοικα.
εἴκω. viger, giver efter.
εἰκών, όνος, ἡ. et Billede.
εἰμί. Gr. jeg er.
εἶμι. Gr. jeg gaaer.
εἰπεῖν. Gr. at sige.
εἰρήνη, ης, ἡ. Fred.
εἰς, jon. ἐς. c. accus. i, til.
εἷς, μία, ἕν. een, eet.
εἰσ άγω. Gr. fører ind.
εἴσ-ειμι. Gr. gaaer ind.
εἰσ-έρχομαι. Gr. gaaer ind.
εἶτα. derpaa.
ἐκ og ἐξ. c. gen. af, udaf.
ἕκαστος, η, ον. enhver.
ἑκατοστός, ή, όν. den hundrede.
ἑκάτερος, α, ον. een af begge, hver af begge.
ἐκ-βάλλω. Gr. kaster ud.
ἐκεῖ. der.
ἐκεῖνος, η, ο. hin, hint.
ἐκ-καίω. Gr. brænder, afbrænder.
ἐκ-λέγω. udvælger.
ἑκούσιος, ὁ, ἡ. adv. ως. frivillig.
ἐκτός. udentil. τὰ ἐκτός. det Udvendige.
ἐκ-τρέπω. bortvender. ομαι. vender mig fra noget.
ἐκ-τρέφω. opføder, ernærer.
ἐκ φαίνω. fremviser.
ἔλαιον, ου, τό. Olie.
ἐλαύνω. Gr. driver.
ἐλαφρός, ά, όν. let, hurtig.
ἐλάχιστος, η, ον. (μικρός) den mindste.
ἔλεγχος, ου, ὁ. et Beviis.
ἐλέγχω. dadler; beviser.
ἐλεέω. føler Medlidenhed.
ἔλεος, ου, ὁ. Medlidenhed.
ἐλευθερία, ας, ἡ. Frihed.
ἐλεύθερος, α, ον. fri.
ἔλλειψις, εως, ἡ. som efterlades, det Manglende.
Ἕλληνες, οἱ. Grækerne.
ἐλλιπής, έος, ὁ, ἡ. som har Mangler.
ἐλπίς, ίδος, ἡ. Haabet.
ἐμ-βλέπω. seer paa.
ἐμποδίζω. (ποῦς) forbinder.
ἔμπορος, ου, ὁ. en Kjøbmand.
ἔμφρων, ὁ, ἡ. adv. όνως. klog, forstandig.
ἐν. c. dat. i, ved, paa.
ἐναντίος, ία, ίον. modsat. ὁ ἐναντίος. Fienden.
ἐνάρετος, ὁ, ἡ. (ἀρετή) dydig, god.
ἐνδεής, έος, ὁ, ἡ. som mangler noget.
ἔνδεια, ας, ἡ. Mangel.
ἐν-δείκνυμι. Gr. fremstiller, beviser.
ἐν-δέω. binder i, til.
ἐν-δέω og ομαι. Gr. mangler, behøver.
ἕνεκα, c. gen. formedelst.
ἐνθάδε. herhen.
ἐνιαυτός, οῦ, ὁ. Aaret.
ἐν-ίστημι. Gr. stiller ved; i. ἐνέστην. stod i, ved. τὸ ἐνεστώς. det Nærværende.

ἐνταῦθα. her, der.
ἔντιμος, ὁ, ἡ. (τιμή) æret.
ἐν-τινάττω. (σσ) støder mod, paa.
ἐντός. *intus*. inden. τὰ ἐντός. det Indvendige.
ἐν-τυγχάνω. (τεύχω) træffer paa, omgaaes med.
ἐνύπνιον, ου, τό. (ὕπνος) en Drøm.
ἐξ see ἐκ.
ἐξ-αν-ίστημι. Gr. opstiller. ἐξανέστην. stod op.
ἔξ-ειμι. Gr. gaaer ud.
ἔξ-εστι. (εἰμί) det er tilladt.
ἐξετάζω. prøver. ομαι. viser mig.
ἐξ-ευρίσκω. Gr. udfinder.
ἑξήκοντα. 60.
ἐξουσία, ας, ἡ. Magt.
ἐξωμίς, δος, ἡ. etslags Trøie uden Ærmer.
ἐπ-αγγέλλω. forkynder.
ἐπ-αινετός, ή, όν. som roses, rosværdig.
ἐπ-αινέω, έσω og ήσω. roser, billiger.
ἔπ-αινος, ου, ὁ og ἡ. Ros, Bifald.
ἐπ-αίρω. hæver, opløfter. ομαι. er stolt.
ἐπ-αισχύνομαι. undseer mig ved noget.
ἐπ-αΐω. hører; forstaaer.
ἐπάναγκες. (egentl. Neutr. af ἐπανάγκης) nødvendigen.
ἐπαν-ορθόω. gjenopretter, forbedrer.

ἐπεί. da, eftersom.
ἔπειξις, εως, ἡ. Skynding, Hastværk.
ἐπεισ-άγω. Gr. indfører.
ἔπειτα. derefter, derpaa.
ἐπήν. (ἐπ-εάν) eftersom.
ἐπί. c. gen. paa, under. (ἐπὶ Κύρου) c. dat. ved, hos, paa. c. acc. imod, til.
ἐπι-γράφω. skriver paa, sætter Indskrift.
ἐπι-δείκνυμι. Gr. viser, gjør. (*reddo*)
ἐπι-δεξίως. behændigen.
ἐπι-δίδωμι. giver dertil.
ἐπιείκεια, ας, ἡ. Billighed, Maadehold.
ἐπιεικῶς. eftergivende, villigen.
ἐπιζήμιος, ὁ, ἡ. (ζημία) skadelig.
ἐπιθυμέω. (θυμός) attraaer.
ἐπιθυμία, ας, ἡ. Begjerlighed.
ἐπι-καλύπτω. bedækker.
Ἐπίκουρος, ου. n. pr.
ἐπι-λέγω. jeg vælger til.
ἐπι-μείζων. i. q. μείζων, ὁ, ἡ. (Gr. μέγας) større.
ἐπιμέλεια, ας, ἡ. Omsorg, Flid.
ἐπι-μελέομαι. sørger for.
ἐπί-ορκος, ὁ, ἡ. menedig; ogsaa subst. ου, ὁ. Meneed.
ἐπι-πλήττω. (σσ) Gr. dadler, bruger Strænghed.
ἐπί-πονος, ὁ, ἡ. adv. ως. møisommelig.

ἐπίσημος, ὁ, ἡ. (σῆμα) med Tegn, udmærket.
ἐπι-σκιάζω. fordunkler.
ἐπι-σκοπέω. beseer.
ἐπισκοτέω. (σκότος) formørker.
ἐπι-σκώπτω. spotter.
ἐπίσταμαι. Gr. veed, har Kundskab om.
ἐπιστήμη, ης, ἡ. Videnskab, Kundskab.
ἐπι-στρέφω. omvender. ομαι. er opmærksom paa.
ἐπισφαλής, έος, ὁ, ἡ. (σφάλλω) slibrig, farlig.
ἐπίτασις, εως, ἡ. (τείνω) Spænding, Forstærkelse.
ἐπι-τείνω. spænder, anstrænger.
ἐπι-τελέω. fuldbringer.
ἐπιτερπής, έος, ὁ, ἡ. som fornøier, behagelig.
ἐπιτήδευσις, εως, ἡ. Idræt, Beskæftigelse.
ἐπιτηδεύω. foretager noget, behandler.
ἐπι-τίθημι. paalægger, sætter paa. εμαι. angriber.
ἐπι-τιμάω. c. dat. irettesætter.
ἐπιτίμησις, εως, ἡ. Irettesættelse, Straf.
ἐπί-τροπος, ὁ, ἡ. (τρέπω) Opsynsmand, Formynder.
ἐπιφανής, έος, ὁ, ἡ. (φαίνω) adv. ῶς. synlig, tydelig; udmærket.
ἐπι-φέρω. Gr. fører, bærer til; ομαι. er ivrig for.
ἐπ-όμνυμι. Gr. sværger paa noget.
ἔπος, εος, τό. et Ord.
ἔρανος, ου, ὁ. *symbola.* Bidrag, Sammenskud; Gjengjæld.
ἐργάζομαι. gjør, udvirker.
ἔργον, ου, τό. Værk, Gjerning, Virkning.
ἔρδω. Gr. (ῥέζω) gjør.
ἐρέω. Gr. (εἴπω) τὸ εἰρημένον. det Sagte.
ἐρίζω. strider, trættes.
ἔρις, ιδος, ἡ. Trætte.
ἐριστικῶς. med Trætte, klammende.
ἔρομαι. Gr. spørger.
ἐρυθριάω. rødmer.
ἔρχομαι. Gr. kommer.
ἔρως, ωτος, ὁ. Kjerlighed.
ἐρωτάω. spørger.
ἐσθέω. (*vestio*) iklæder.
ἐσθής, ῆτος, ἡ. Klædning.
ἐσθίω. Gr. æder, spiser.
ἕτερος, α, ον. den ene (af to) den anden.
ἑτοιμάζω. bereder.
ἕτοιμος, ὁ, ἡ. beredt.
ἔτος, εος, τό. Aaret.
εὖ. vel. εὖγε. vel i Sandhed!
εὐαισθησία, ας, ἡ. (αἰσθάνομαι) stærke og gode Sandser.
εὐανδρία, ας, ἡ. Tapperhed.
εὐγένεια, ας, ἡ. ædel Byrd; ædel Tænkemaade.
εὐγενής, έος, ὁ, ἡ. fornem, ædel.

εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ. venſka=
belig, billig.
εὐδαιμονέω. er lykkelig.
εὐδαιμονία, ας, ἡ. Lykke,
Lykſalighed.
εὐδία, ας, ἡ. klar Luft, godt
Veir.
εὐδοκιμέω. faaer Bifald.
εὐδοξέω. er beromt.
εὔ-ελπις, ιδος, ὁ, ἡ. ſom har
godt Haab.
εὐεργεσία, ας, ἡ. Velgjø=
renhed.
εὐεργετέω. er velgjørende.
εὔθετος, ὁ, ἡ. pasſende, tjen=
lig.
εὐθυμέω, έομαι. er vel til=
mode.
εὔ-θυμος, ὁ, ἡ. vel tilmode,
velſindet.
εὔκολος, ὁ, ἡ. let, beqvem.
εὐκτός, ἡ, όν. (εὔχομαι) øn=
ſket.
εὐλαβέομαι. er forſigtig,
handler forſigtigen.
εὐλαβής, έος, ὁ, ἡ. betænk=
ſom, forſigtig.
εὔ-λογος, ὁ, ἡ. adv. ως. for=
ſtandig.
εὔμορφος, ὁ, ἡ. (μορφή) ſom
har ſmuk Skabning.
εὐ-νοέω. jeg er velſindet, hen=
given.
εὔνοια, ας, ἡ. Velvillie.
εὐνομέομαι. (νόμος) har go=
de Love.
εὔνοος og εὔνους, ὁ, ἡ. ſom
har Velvillie.
εὐπλοέω. har heldig Seilads.
εὐποιΐα, ας, ἡ. Velgjørenhed.
εὐπορέω, έομαι. c. gen. har
Overflodighed af, er lyk=
kelig.
εὐπορία, ας, ἡ. Rigdom,
Overflod.
εὕρεσις, εως, ἡ. Opfindelſe.
Εὐριπίδης, ου. n. pr.
εὑρίσκω. Gr. finder.
εὐσέβεια, ας, ἡ. Gudsfrygt.
εὐ-σύνετος, ὁ, ἡ. (συν-ίημι)
ſom let indſeer, letnæm.
εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ. af godt
Udſeende.
εὔτακτος, ὁ, ἡ. (τάσσω) vel
ordnet.
εὐταξία, ας, ἡ. (τάττω) god
Orden.
εὐτυχία, ας, ἡ. Held, Lykke.
εὐφραίνω. (φρήν) glæder, op=
muntrer.
εὐφρονέω. er velſindet.
εὐφροσύνη. ης, ἡ. Munter=
hed, Glæde.
εὐφυής, έος, ὁ, ἡ. (φυή) med
god Natur, gode Anlæg.
εὐχή, ῆς, ἡ. Lofte, Bøn.
εὔχομαι. onſker; lover.
εὔχροια, ας, ἡ. (χρόα) Far=
vens Godhed, ſmuk Farve.
ἐφικτός, ὁ, ἡ. ſom kan er=
holdes.
ἐφόδιον, ου, τό. (ὁδός) *via-
ticum*. Reiſepenge, hvad
der behøves til en Reiſe.
ἔφορος, ου, ὁ. (ὁράω) en Op=
ſynsmand; οἱ ἔφοροι. viſ=
ſe Øvrighedsperſoner.
ἔχθρα, ας, ἡ. Fiendſkab.

ἐχθρός, ά, όν. fiendsk. ὁ ἐχθρός. Fienden.
ἔχω. Gr. har. εὖ ἔχει. *bene est.*
ἕως. indtil, saalænge.

Ζ.

ζάω. Gr. lever.
Ζεύς, Διός og Ζηνός. Jupiter.
ζηλόω. efterligne, kappes med.
ζημία, ας, ἡ. Tab.
Ζήνων, ωνος. n. pr.
ζητέω. søger.
ζωγράφος, ου, ὁ. en Maler.
ζωή, ῆς, ἡ. Livet.
ζώω. i. q. ζάω. lever.
ζωώδης, εος, ὁ, ἡ. dyrisk.

Η.

ἤ. eller, (efter comp.) end; ἤ — ἤ. enten — eller.
ἡβάω og ἡβάσκω, (ἥβη) bliver Mand ell. mandbar.
ἡγεμών, όνος, ὁ. en Fører, Leder.
ἡγέομαι. anfører; holder for, mener.
ἤδη. allerede.
ἡδονή, ῆς, ἡ. Vellyst; Fornøielse.
ἡδύς, εῖα, ύ. sød, behagelig.
ἦθος, εος, τό. Skik; Sæder; Opholdssted.
ἥκιστα. mindst, saare lidet.
ἥκω. kommer.
ἡλικία, ας, ἡ. *ætas.* Alder.
ἥλιος, ου, ὁ. Solen.
ἡμέρα, ας, ἡ. en Dag.
ἡμερήσιος, α, ον og ὁ, ἡ. daglig, som er om Dagen.
ἥμερος, ὁ, ἡ. tam; forædlet.
ἡμισύς, εῖα, ύ. halv.
ἡνίοχος, ου, ὁ. (ἡνία, ἔχω) en Kudsk.
Ἥρα, ας. Juno.
Ἡράκλειτος, ου. n. pr.
ἡσυχία, ας, ἡ. Rolighed.
ἥσυχος, ὁ, ἡ. adv. ως. rolig.
ἡττάω. overvinder.
ἥττων. (σσ) Gr. κακός. svagere, ringere.
Ἥφαιστος, ου. Guden Vulcan.

Θ.

θάλασσα, ης, ἡ. Havet.
Θαλῆς, οῦ. n. pr.
θάνατος, ου, ὁ. Døden.
θαῤῥέω. har Mod.
θαῤῥούντως. med Tillid, modigen.
θάτερον ɔ: το ἕτερον. det ene af begge, det andet.
θαυμαστός, ή, όν. underlig, beundringsværdig.
θεάμα, ατος, τό. Syn; Skuespil.
θεάομαι. seer, skuer.
θέατρον, ου, τό. Skueplads.
θέλω. s. ἐθέλω.
θεός, οῦ, ὁ. Gud. ἡ θεός. Gudinde.
θεοφιλής, έος, ὁ, ἡ. elsket af Gud; som elsker Gud.

θεραπεύω. opvarter, pleier; helbreder.
θέρος, εος, τό. Sommer.
θεωρέω. seer, betragter.
θηράω, άομαι. jager efter, attraaer.
θηρεύω. jager.
θηρίον, ου, τό. et Dyr.
θηριώδης, εος, ὁ, ἡ. dyrisk.
θνήσκω. Gr. døer.
θνητός, ή, όν. dødelig.
θρασέω f. θαρσέω og θαρρέω. er modig.
θράσος, εος, τό. Dristighed.
θρόνος, ου, ὁ. et Sæde; et Throne.
θυγάτηρ, τερος og τρος, ἡ. en Datter.
θύλακος, ου, ὁ. en Sæk, Pose, især af Læder.
θυμέομαι. vredes.
θυμός, οῦ, ὁ. Sind, Vrede.
θύω. offrer.
θώραξ, ακος, ὁ. Brynie, Harnisk.

I.

ἰάομαι. læger, helbreder.
ἰατρεύω. er Læge, driver Lægekonsten.
ἰατρός, οῦ, ὁ. en Læge.
ἴδιος, ία, ιον. egen; privat.
ἰδιώτης, ου, ὁ. en privat Mand; ulærd, uvidende.
ἱδρώς, ῶτος, ὁ. Sved.
ἱερόν, οῦ, τό. et Tempel.
ἱκανός, ή, όν. passende, tilstrækkelig.
ἱκέτης, ου, ὁ. en Bedende.
ἱμάτιον, ίου, τό. en Klædning.
ἵνα. forat; hvor.
ἰός, οῦ, ὁ. Gift.
ἵππος, ου, ὁ. en Hest.
Ἰσμήνιας, ίου. n. pr.
ἴσος, η, ον. lige, lige stor. τὸ ἴσον. Billighed, Retfærd.
ἵστημι. Gr. opstiller, opreiser. ἕστηκα, ἔστην. jeg stod.
ἰσχυρός, ά, όν. stærk.
ἰσχύς, ύος, ἡ. Styrke.
ἰσχύω. er stærk.
Ἰσοκράτης, ους. n. pr.
Ἰωνικός, ή, όν. jonisk.

K.

καθάπερ. ligesom.
καθ-εύδω. Gr. sover.
κάθ-ημαι. Gr. sidder.
καθ-ίζω. Gr. sætter. ομαι. sætter mig.
καθ-ικνέομαι. Gr. slaaer, hugger.
καθ-ίστημι. Gr. indsætter, sætter i en vis Tilstand.
καί. og; καί—καί. saavel — som.
καιρός, οῦ, ὁ. Tid, den beqvemme Tid; Omstændigheder.
κακία, ας, ἡ. Uduelighed, Feighed, Ondskab.
κακίζω. dadler nogen. ομαι. er feig; er misfornøiet.
κακο-δαίμων, ονος, ὁ, ἡ. ulykkelig.

κακός, ή, όν. adv. -ῶς. slet; feig; ond.
κάλλος, εος, τό. Skjønhed.
καλοκαγαθία, ας, ή. skjøn og ædel Tænkemaade.
καλός, ή, όν. adv. -ῶς. smuk, ædel, god.
κάμνω. Gr. arbeider; lider.
κἄν. (καὶ ἐάν) og om, om end.
καπηλεύω. høkrer, søger Fordeel.
καρπός, οῦ, ὁ. en Frugt.
καρπόω. sætterFrugt. όομαι. bærerFrugt, faaer, nyder.
Καρχηδών, ονος, ή. Carthago.
κατά. c. gen. ned, ned ad; imod. c. accus. efter, ifølge, overeensstemmende med, &c.
κατα-βάλλω. Gr. nedkaster, omstyrter.
κατα-γέλαστος, ὁ, ή. latterlig.
κατα-γελάω. c. gen. udleer.
κατα-γιγνώσκω. Gr. lærer at kjende.
κατα-καίω. Gr. forbrænder.
κατά-κειμαι. Gr. ligger.
κατα-κρίνω. fordømmer, domfælder.
κατα-λείπω, ομαι. forlader, tilbagelader.
κατ-αναλίσκω. Gr. fortærer, øder.
κατα-παύω. lader ophøre. ομαι. ophører.
κατα-πίνω. Gr. nedsluger.
κατα-σκευάζω, ομαι. anordner, bereder.
κατα-φαίνω. viser.
κατα-φρονέω. c. gen. foragter, overseer.
κατα-φυγή, ῆς, ή. Tilflugt.
κατ-έδω. Gr. (ἐσθίω) fortærer.
κατ-ευθύνω og κατ-ιθύνω. styrer, leder.
κατ-έχω. Gr. holder fast, besidder.
κατ-οκνέω. efterlader, forsømmer.
κάτοπτρον, ου, τό. et Speil.
κελεύω. befaler.
κενός, ή, όν. tom.
κέντρον, ου, τό. en Braad.
κέρας, ατος, τό. et Horn.
κέρδος, εος, τό. en Gevinst, Fordeel.
κεφαλή, ῆς, ή. et Hoved.
κήρυξ, υκος, ὁ. en Udraaber, en Herold.
κιβωτός, οῦ, ή. en Kiste, en Kasse.
κίνδυνος, ου, ὁ. Fare.
κλαίω. Gr. græder.
Κλεάνθης, ου. n. pr.
κλέπτης, ου, ὁ. en Tyv.
κλέπτω. stjæler.
κληρονομέω. faaer ved Lod; arver.
κλίνη, ης, ή. en Seng.
κλίνω. boier.
κλοπή, ῆς, ή. Tyverie.
κοιλαίνω. udhuler.
κοινός, ή, όν. adv. ῶς. fælleds, almindelig.

κολάζω. straffer.
κολακεία, ας, ἡ. Hykleri.
κόλαξ, ακος, ὁ. en Hykler.
κόπος, ου, ὁ. Udmattelse.
κόρη, ης, ἡ. en Pige.
κόρος, ου, ὁ. Mættelse.
κοσμέω. udsmykker.
κόσμιος, ία, ιον og ὁ, ἡ. vel ordnet, prydet.
κοσμιότης, ητος, ἡ. Anstand.
κόσμος, ου, ὁ. Prydelse; Verden.
κοῦφος, η, ον. let; letsindig.
κρατέω. c. gen. har Magt over, beherster.
Κράτης, ητος. n. pr.
κράτιστος, η, ον. Gr. (ἀγαθός) den bedste, dueligste.
κράτος, εος, τό. Styrke.
κρείσσων (ττ) Gr. (ἀγαθός) bedre, stærkere.
κρίνω. dømmer, vælger.
κριτής, οῦ, ὁ. en Dommer.
Κροῖσος, ου. n. pr.
κρύπτω. skjuler, dølger.
κτάομαι. erhverver. κεκτημένος. som besidder.
κτῆμα, ατος, τό. Eiendom, det som eies.
κτῆσις, εως, ἡ. Eiendom, Besiddelse.
κτίσμα, ατος, τό. Anlæg, Colonie.
κυβερνήτης, ου, ὁ. en Styrmand.
κύλιξ, ικος, ἡ. et Bæger.
κυνηγός, οῦ, ὁ. en Jæger.
κυνώδης, εος, ὁ, ἡ. hundagtig, uforskammet.
κύπτω. bukker mig.
Κυρηναῖος. af Cyrene.
κύριος, ίου, ὁ. Herre, som har Magt over.
κύων, κυνός, ὁ, ἡ. en Hund.
κωβιός, οῦ, ὁ. etslags Søfisk eller Qvabbe.
κωλύω. hindrer.

Λ.

λαγχάνω. Gr. kaster Lod om, erholder ved Lod.
λαγώς, ὡ og λαγωός, οῦ, ὁ. en Hare.
λάθρα. hemmeligen.
Λάκαινα, ης, ἡ. en Lacedæmonierinde.
Λακεδαιμόνιος. en Lacedæmonier.
λαλέω. taler, snakker.
λαλία, ίας, ἡ. Tale, Snak.
λάλος, ὁ, ἡ. snaksom.
λαμβάνω Gr. faaer, tager.
λαμπρός, ά, όν glimrende, udmærket.
λανθάνω. Gr. er skjult, ubemærket; mærker ikke.
λέγω. siger, taler.
λευκός, ή, όν. hvid.
λέων, οντος, ὁ. en Løve.
Λεωνίδας, ου. n. pr.
ληρέω, ogsaa ληραίνω. (λῆρος. nugæ) taler, handler, som en Daare.
λῃστής, οῦ, ὁ. en Røver.
λίαν. overmaade, i en saare høi Grad.
λιβανωτός, οῦ, ὁ. Røgelse.

λίθινος, η, ον ogsaa ὁ, ἡ. af Steen.
λιμός, οῦ, ὁ. (sjælden ἡ) Hunger.
λιπαρός, ά, όν. klæbende; vedholdende.
λογίζομαι. betænker, overlægger.
λογισμός, οῦ, ὁ. Fornuft.
λόγος, ου, ὁ. Ord, Tale, Fornuft.
λοιδορέω, ομαι. c. dat. udskjelder.
λυμαίνω, ομαι. gjør Skade, fordærver.
λυπέω. bedrøver, krænker.
λύπη, ης, ἡ. Kummer, Sorg.
λυπερῶς. sørgeligen.
λυσιτελής, έος, ὁ, ἡ. nyttig, gavnlig.
λύχνος, ου, ὁ. en Lyseſtage; et Lys.
λύω. løser, ophæver.
λῷων. Gr. (ἀγαθός) bedre.

M.

μάθημα, ατος, τό. Underviisning, Lærdom.
μάθησις, εως, ἡ. Lærdom, Studeren.
μαθητής, οῦ, ὁ. en Discipel.
μαίνομαι. raser.
μακαρίζω. priser lykkelig.
μακάριος, ία, ιον. lykkelig, salig.
Μακεδονία, ας, ἡ. Macedonien.
μακρός, ά, όν. Gr. lang.
μάλα. meget, høiligen. comp. μᾶλλον. sup. μάλιστα.
μανθάνω. Gr. lærer, faaer Kundskab om.
Μαντινεία, ας, ἡ. en By i Arcadien.
μαστιγόω. pidsker.
μάχομαι. Gr. strider.
μεγαλόδωρος, ὁ, ἡ. som gjør store Foræringer.
μεγαλοψυχία, ας, ἡ. Stormodighed, høi Sjæl.
μέγας, άλη, α. Gr. stor.
μέγιστος. Gr. (μέγας) størst.
μέθη, ης, ἡ. Drukkenskab.
μείζων. Gr. (μέγας) større.
μειράκιον, ου, τό. en Yngling.
μείρομαι. Gr. (μέρος) har Andeel i; εἵμαρται. det er bestemt; εἱμαρμένον. Skjæbne.
μέλας, αινα, αν. sort.
μελετάω. over mig.
μελέτη, ης, ἡ. Øvelse, Forberedelse.
μέλιττα, (σσ) ης, ἡ. en Bie.
μέλλω. Gr. nøler; c. infinit. er ifærd med, har i Sinde.
μέλομαι. sædv. ἐπιμέλομαι og ἐπιμελέομαι. sørger for, drager Omsorg for.
μελοποιός, οῦ, ὁ, ἡ. en Digter, en Sangdigter.
μέμφομαι. vredes.
μέν. vel, vistnok (viser til et følgende δέ).
μέρος, εος, τό. en Deel.
μέσος, η, ον. som er i Midten; midaldrende.

μεσότης, τητος, ἡ. Middelmaadighed.
μετά. c. gen. med, iblandt. c. dat. (sjælden) med, imellem.
μεταβολή, ῆς, ἡ. Forandring.
μετ-άγω. fører andetsteds hen, forandrer.
μετα-δίδωμι. meddeler, gjør deelagtig i.
μετα-διώκω. forfølger; søger ivrigen.
μετα-λαμβάνω. Gr. c. gen. tager Deel i.
μετ-αλλάσσω. (ττ) forandrer, ombytter.
μετα-νοέω. forandrer Mening; fortryder.
μετα-πίπτω. falder anderledes ud.
μετα-φέρω. Gr. overfører; flytter.
μετα-φυτεύω. omplanter.
μετέωρος, ὁ, ἡ. hævet i Veiret, høi.
μέτριος, ία, ιον. adv. -ως. maadelig, maadeholden.
μέτρον, ου, τό. Maal; Maadehold; Middelvei.
μή. ikke, at ikke. ne.
μηδείς, μηδεμία, έν. ingen, intet.
μηδέποτε. ingensinde.
μήποτε. ingensinde.
μήτε. hverken, ikke heller.
μητρό-πολις, εως, ἡ. Moderstad; Ophav.
μικρός, ά, όν. Gr. liden.
μισέω. hader.
μῖσος, εος, τό. Had.
μνῆμα, ατος, τό. Mindesmærke; Gravminde.
μνημονεύω. erindrer mig, husker paa.
μόλις. neppe, med Nød.
μόνιμος, ὁ, ἡ. blivende, varig.
μόνος, η, ον. allene. adv. μόνον.
μορφή, ῆς, ἡ. Gestalt, Skabning.
Μοῦσα, ης, ἡ. en Muse.
μουσική, ῆς, ἡ. (sc. τέχνη) Tonekunsten, Musik.
μουσικός, ή, όν. som hører til Musik, en Tonekonstner; som kjender Videnskaberne.
μοχθέω. arbeider.
μοχθηρός, ά, όν. møisommelig; slet.
μῦθος, ου, ὁ. Tale; Sagn; Fabel.
μυρίος, ία, ίον. titusindfold; uendelig.
μύρον, ου, τό. Salve.
μῦς, ός, ὁ. en Muus.
μυστήριον, ου, τό. en Hemmelighed.
μυχός, οῦ, ὁ. Vinkel, Hjørne.
μωμητός, ή, όν. lastværdig, som fortjener at dadles.
μῶμος, ου, ὁ. Dadel.

N.

ναυάγιον, ίου, τό. Skibbrud.
ναῦς, ναός (νεώς) ἡ ogsaa νηῦς, νηός. et Skib.

νεανίας, ου, ὁ. en Yngling, en ung Mand.
νεανίσκος, ου. ὁ. en Dreng, en Yngling.
νέμεσις, εως, ἡ. Uvillie; Gjengjæld; Straf.
νέος, νέα, νέον. ung. ὁ νέος. en Yngling.
νέφος, εος, τό. en Sky.
νεωλκέω (ναῦς, ἕλκω) drager Skibet paa Land.
νεώς (att. for ναός) ώ. ὁ. et Tempel.
νεώτερος (νέος) Yngre, Yngling; Ubefindig.
νή med en Guds Navn bruges i Forsikkringer og Eder νὴ τὴν Ἥραν. ved Juno.
νήπιος, ὁ, ἡ liden; uerfaren.
νικάω. seirer.
νίκη. ης, ἡ en Seier.
νομίζω troer, mener.
νόμιμος, ὁ, ἡ. lovlig, retfærdig.
νόμισμα, ατος, τό. Mynt.
νόμος, ου. ὁ. en Lov.
νόος og νοῦς, οῦ, ὁ. Forstand.
νοσέω er syg.
νόσος, ου, ἡ Sygdom.
νουθετέω (νοῦς, τίθημι) formaner, paaminder.

Ξ.

ξένος, ου, ὁ. en Fremmed.
Ξενοφῶν, ῶντος. n pr.
ξίφος. εο., τό et Sværd.
ξύλον, ου, τό Veed, Træe.
ξυν... see: συν...

O.

ὁ, ἡ, τό. den bestemte Artikel, saavel Substantivets, som Adjectivets. (Tydskernes: der, die, das)
ὀγδοήκοντα. 80.
ὄγδοος, όη. ον. den aattende.
ὁδηγος, ου, ὁ, ἡ. en Veiviser.
ὁδός, οῦ, ἡ. en Vei
ὀθνεῖος, εία, εῖον. fremmed.
οἶδα. Gr. veed.
οἴημα, ατος, τό. Mening, Fordom.
οἰκεῖος, εία, εῖον. som hører til Huset, eiendommelig.
οἰκέτης, ου, ὁ. en Tjener, Slave.
οἰκέω. beboer; bestyrer.
οἰκονομία, ας, ἡ. Sparsomhed.
οἶκος, ου, ὁ. Huus. οἴκοι. adv. hjemme.
Οἰνοπίδης, ου. n. pr.
οἶνος, ου, ὁ. Viin.
οἴομαι. Gr. troer.
οἷος, οἵα, οἷον. (*correlat.* af τοῖος og τοιοῦτος) *qualis.*
ὄλεθρος. ου, ο. Fordærvelse.
ὀλίγος, η, ον. liden, ringe.
ὀλιγοσιτία, ας. ἡ. liden Føde.
ὀλισθαίνω s. άνω. s. έω. glider, snubler.
ὀλισθηρός, ρά. ρόν. slibrig.
ὅλος, η, ον. heel, ganske.
Ὀλυμπία, ας, ἡ. en Bye i Elis, hvor de Olympiske Lege, τὰ Ὀλύμπια, holdtes.

'Ολύμπιος, ία, ιον. olympisk.
'Ομήρος, ου. n. pr.
ὁμιλέω. omgaaes med.
ὁμιλία, ας, ἡ. Omgang.
ὅμοιος, α, ον. adv. -ως. lig, lignende.
ὁμῶς. dog, desuagtet.
ὄναρ, τό. en Drom; staaer ligesom ὕπαρ oftest *adverbialiter*.
ὀνειδίζω. bebreider, dadler.
ὄνειδος, εος, τό. Skam.
ὄνειρος, ου, ὁ. Drøm.
ὄνομα, ατος, τό. Navn.
ὀνομάζω. nævner.
ὄντως. (ὤν, ὄν, εἰμί) virkeligen, i Sandhed.
ὀξυδερκέω. har skarpt Syn.
ὀξύς, εῖα, ύ. skarp, hæftig.
ὅπλον, ου, τό. Vaaben.
ὁπότε. naar, saa ofte som.
ὅπου. *ubi*. hvor.
ὄπτω. Gr. seer.
ὅπως. forat.
ὅρασις, εως, ἡ. Synet.
ὁράω. Gr. seer.
ὄργανον, ου, τό. Redskab, Instrument.
ὀργή, ῆς, ἡ. Vrede.
ὀργίζομαι. vredes.
ὀρέγομαι. c. gen. stræber efter.
ὄρεξις, εως, ἡ. Attraae.
ὀρθοσύνη, ης, ἡ. Ligefremhed, Oprigtighed.
ὅρκος, ου, ὁ. en Eed.
ὁρμίζω. fører i Havn; sikkrer.
ὀρφάνος, η, ον. *orbus*. faderløs.
ὅς, ἥ, ὅ og ὅστις, ἥτις, ὅ, τι. som, hvilken.
ὅσος, η, ον. *qvantus*. saa stor som.
ὅταν. naar.
ὅτι. at.
οὐ, οὐκ, ουχ. ikke.
οὗ. hvor, hvorhen.
οὐδείς, μία, έν ingen, intet.
οὐδέποτε. endnu ikke.
οὖν. altsaa.
οὔπω. endnu ikke.
οὖς, ὠτός, τό. et Øre.
οὐσία, ας, ἡ. Eiendom, Besiddelse.
οὔτε. heller ikke. οὔτε — οὔτε. hverken, heller ikke.
οὗτος, αὕτη, τοῦτο. denne, dette.
οὕτω og οὕτως. saaledes, paa denne Maade.
οὐχί. ikke.
ὀφείλω. Gr. er skyldig; bør, maa.
ὄφελος, εος, τό. Gavn, Nytte.
ὄχλησις, εως, ἡ. Trængsel, Bryderie.
ὄχλος, ου, ὁ. Folket, Mængden.
ὄψις, εως, ἡ. Synet; et Ansigt.
ὄψον, ου, τό. Suul, Eftermad.

Π.

πάθος, εος, τό. Følelse; Lidelse.
παιδεία, ας, ἡ. Underviisning; Dannelse, Videnskab.

παιδεύω. underviser, danner.
παιδίον, ου, τό. et Barn.
παῖς, δός, ὁ. en Dreng; en Søn.
παίω. Gr. slaaer.
παλαιός, ά, όν. gammel.
παλαιστής, οῦ, ὁ. en Fægter.
παλαίστρα, ας, ἡ. Fægtestolen.
πάλιν. atter, igien.
παν-ακήδης, εος, ὁ, ἡ. sorgløs, sorgfri.
πανήγυρις, εως, ἡ. høitidelig Forsamling, Fest.
πανοπλία, ας, ἡ. fuld Rustning, Rustning.
παντελῶς. aldeles.
παντοδαπῶς. alleslags, paa alslags Maade.
παρά. c. gen. fra, af. c. dat. ved, hos. c. acc. til, mod.
παρα-γίγνομαι. Gr. kommer etsteds hen; erholdes.
παρά-δειγμα, ατος, τό. Exempel, Beviis.
παρα-δίδωμι. overgiver.
παράδοξος, ὁ, ἡ, uventet.
παρ-αιτέομαι frabeder mig noget; undgaaer.
παρα-καίω. Gr. opbrænder tillige.
παρα-καλέω. Gr. formaner, opfordrer.
παρακαταθήκη, ης, ἡ. (παρακατατίθημι) *depositum*. det som gives i Forvaring.
παρα-κατα-τίθημι. nedlægger. -εμαι. overgiver.
παρα-κελεύομαι. udraaber, opmuntrer.
παραμυθία, ας, ἡ. Lindring, Trøst.
παραμύθιον, ου, τό. Trøst.
παρα πλήσιος, ὁ, ἡ. som kommer nær, ligner.
παρα-σκευάζω. indretter, tilbereder.
παρα-τίθημι. sætter for, lægger for.
παρ-αυτίκα. strax.
παρα-χρῆμα. strax, uden Ophold.
πάρ-ειμι. er tilstede. τὰ πάροντα. det Nærværende.
παρ-έρχομαι. Gr. gaaer forbi.
παρ-έχω. yder; skaffer.
παρ-ίημι. Gr. lader gaae forbi, bryder mig ikke om.
παρ-ίστημι. Gr. stiller hos. παρ-έστην. stod ved, hos.
πάρ-οδος, ου, ἡ. Gjennemgang.
παῤῥησία, ας, ἡ. Frimodighed.
πᾶς, πᾶσα, πᾶν. al, enhver. διὰ παντός. aldeles.
πάσχω. Gr. lider, er i en vis Tilstand.
πατήρ, τρος, ὁ. en Fader.
πατρίς, ίδος, ἡ. Fædrenelandet.
πατρῷος, ὁ, ἡ. *patrius*. fæderlig. τὰ πατρῷα. Fædrenearv.
παύω. bringer til at ophøre. -ομαι. ophører.

πεδίον, ου, τό. Mark, Slette.
πείθω. overtaler. -ομαι. adlyder.
πεινάω. hungrer.
πεῖρα, ας, ἡ. Forsøg, Prøve.
πειράω, ομαι. forsøger, gjør Prøve.
πεῖσμα, ατος, τό. et Toug til at fæste Skibet til Landjorden.
πέλαγος, εος, τό. Havet, Dybet.
πένης, ητος, ὁ. fattig.
πενία, ας, ἡ. Armod.
πένομαι. er fattig.
πέντε. 5.
περ i Forbindelse med ὅς, ἥ, ὅ, det lat. *cunqve*.
περί. c. gen. om, angaaende, c. dat. om, ved, c. acc. om, omkring.
Περίανδρος, ου. n. pr.
περι-βάλλω. Gr. omringer, indhyller. ομαι. er ifort.
περιβολή, ῆς, ἡ. Paaklædning.
περι-γίγνομαι. Gr. er tilovers; overvinder; erhverver.
περί-ειμι. (ἰέναι) gaaer omkring.
περί-ειμι. (εἶναι) er tilovers; er Herre over.
περι-έπω. sysler med.
περι-πίπτω. Gr. falder i, geraader i.
περί-στασις, εως, ἡ. Omstændighed; Fare.
περι-στέλλω. bedækker, skjuler.
περι-τέμνω. Gr. afskjærer.
περι-τίθημι. omgiver.
περιττός, (σσ) ἡ, όν. over Tallet, Maalet; overflødig.
περι-τυγχάνω. træffer paa.
Πέρσης, ου, ὁ. en Perser; Perserkongen.
πέτρα, ας, ἡ. en Steen, en Klippe.
πεττεία, ας, ἡ. Spil i Brættet.
πεφεισμένως. (φείδω) med Sparsomhed.
πηλός, οῦ, ὁ. Dynd, Leer.
πιθανός, ἡ, όν. (πείθω) som er skikket til at overtale.
πίθηκος, ου, ὁ. en Abe.
πικρός, ά, όν. adv. -ως. bitter, skarp.
Πίνδαρος, ου. n. pr.
πίπτω. Gr. falder.
πιστεύω. troer.
πιστός, ἡ, όν. troe, paalidelig.
Πιττακός, οῦ. n. pr.
πλάσσω. (ττ) danner.
πλαστής, οῦ, ὁ. Billedhugger, Konstner.
Πλάτων, ωνος. n. pr.
πλεῖστος, η, ον. Gr. (πολύς)
πλείων, ονος, ὁ, ἡ. Gr. (πολύς)
πλέω. Gr. seiler, er paa Søen.
πληγή, ῆς, ἡ. et Slag.
πλήθω. er fuld.
πλήν. desuden.
πλησίον. nærved. ὁ πλησίον. Naboe, Næste.

πλήττω. (σσ) saarer, slaaer.
πλούσιος, ία, ιον. rig.
πλουτέω. er rig.
πλοῦτος, ου, ὁ. Rigdom.
πνεῦμα, ατος, τό. Vind; Aande.
ποδήρης, εος, ὁ, ἡ. (ποῦς. ἄρω) om Klædning; sid, som gaaer til Fødderne.
ποθητός, ή, όν. (ποθέω) attraaet, ønsket.
ποιέω. gjør, handler.
ποίημα, ατος, τό. Verk; Digt.
ποιμήν, ένος, ὁ. en Hyrde.
πολέμιος, ία, ιον. fiendsk. οἱ πολέμιοι. Fjenderne.
πόλεμος, ου, ὁ. Krig.
πόλις, εως, ἡ. en Stad; en Stat.
πολιτεία, ας, ἡ. Statsforfatning.
πολίτης, ου, ὁ. en Borger.
πολλάκις. ofte.
Πολύκρατης, εος. n. pr. en Tyran paa Samos.
πολυμαθής, έος, ὁ, ἡ. lærd.
πολυπραγμονέω. har meget at gjøre.
πολύς, πολλή, πολύ. Gr. stor; megen. οἱ πολλοί. Mængden.
πολυτελής, έος, ὁ, ἡ. adv. -ῶς. kostbar.
πολύτιμος, ὁ, ἡ. (τιμή) af meget Værd, kostbar.
πολυφαγία, ας, ἡ. Graadighed.
πολυφροσύνη, ης, ἡ. (πολύς, φρήν) megen Forstand.
πονέω. arbeider, bearbeider.
πονηρός, ρά, ρόν. besværlig; ond.
πόνος, ου, ὁ. Arbeide.
πορεία, ας, ἡ. Gang. Vei.
πορεύομαι. gaaer, reiser.
πορφύρα, ρας, ἡ. Purpur.
πότε. naar? ποτέ (encl.) engang.
ποτόν, οῦ, τό. en Drik.
ποῦς, ποδός, ὁ. Foden.
πρᾶγμα, ατος, τό. en Sag, en Forretning.
πρᾶξις, εως, ἡ. en Handling, et Foretagende.
πράττω. (σσ) handler, foretager.
πρέπον. det Sømmelige.
πρέσβυς, υος, ὁ. Gr. gammel.
πρίν og πρὶν ἤ. førend.
πρό. c. gen. før, foran.
προ-αίρεσις, εως, ἡ. et Forsæt.
προ-αιρέω. Gr. borttager; ομαι. foretager mig.
προ-βουλεύω, ομαι. overlægger i Forveien.
πρόγονος, ου, ὁ. οἱ πρόγονοι. Forfædrene.
προ-δείκνυμι. Gr. viser forud eller før.
προδότης, ου, ὁ. en Forræder.
προ-έχω. Gr. har Fortrin.
προθυμέω. er modig. ομαι. har Lyst til.
προ-ΐστημι. stiller foran ὁ προ-εστώς. en Forstander.
προ-κόπτω. gjør Fremgang.
προ-λείπω. forlader, lader i Stikken.

προ-νοέω. betænker forud.
προπάτωρ, ορος, ὁ. Bedstefader; Stamfader.
προπέτεια, ας, ἡ. Tilbøielighed; Overilelse.
πρός. c. gen. fra. c. dat. til, ved. c. acc. til, mod.
προσ-αγγέλλω. melder, forkynder.
προσ-δέχομαι. modtager; venter.
πρόσ-ειμι. er ved, hos.
προσ-έρχομαι. Gr. kommer til.
προσ-έχω. Gr. holder ved, τὸν νοῦν. er opmærksom.
προσ-ήκει. det sømmer, passer.
προσ-ίημι. Gr. sender, kaster hen til. εμαι. giver Adgang, billiger.
προ-σκοπεύω. forudseer.
προσ-λαμβάνω. Gr. tager til, forbinder med.
προσ-ομιλέω. c. dat. omganes.
προσ-πίπτω. Gr. indtræffer.
προσ-ποίησις, εως, ἡ. Forstillelse.
προσ-πτύω. spytter ad eller paa.
προσ-τίθημι. lægger til.
προσ-φέρω. Gr. fører til. εμαί τινι. omgaaes med.
πρόσωπον, ου, τό. et Ansigt; en Person.
πρότερος, α, ον. som er før, foran.
προ-τρέπω. tilskynder.
προ-τρέχω. Gr. c. gen. løber foran.
πρόφασις, εως, ἡ. Paaskud, Skinguund.
πρῶτος, η, ον. den første.
πτοέω. forskrækker, indjager Frygt.
Πτολεμαῖος, αίου. n. pr.
Πυθάγορας, α. n. pr. -ειος og -ικος. en Discipel af Pyth.
πυνθάνομαι. Gr. erfarer; hører.
πῦρ, ρός, τό. Ild.
πῶς. hvorledes? πως (enclitisk) paa en Maade.

P.

ῥᾴδιος, ία, ιον. Gr. adv. ως. let.
ῥαθυμία, ας, ἡ. Sorgløshed, et let Sind.
ῥαίνω. bestænker, væder.
ῥαστώνη, ης, ἡ. Lethed, Hastværk.
ῥέω. Gr. flyder.
ῥήτωρ, ορος, ὁ. en Taler; en Lærer i Veltalenheden.
ῥητορική, ῆς, ἡ. (sc. τεχνή) Veltalenhedskonst; Veltalenhed.
ῥιγόω. (*frigeo*) fryser.
ῥίζα, ης, ἡ. en Rod.
Ῥοδιακός. fra Rhodus.
ῥυπάω. er ureen, smudsig.
ῥώμη, ης, ἡ. Styrke.
ῥώννυμι. Gr. styrker.

Σ.

σαλεύω. (σάλος. *salum*) bevæger, tumler; intrans. omtumles, er ustadig.
σάρξ, κός, ἡ. Kjød.
σβέννυμι Gr. slukker, stiller.
σέβας, τό. Ærefrygt.
Σειρήν, ῆνος, ἡ. en Sirene. Sirenerne forførte ved deres Tryllesange de Lyttende til at glemme Ære og Pligt
σεμνύνω. smykker. -ομαι. er stolt af.
σημαίνω. betegner, befaler.
σιγάω. tier.
σιγή, ῆς, ἡ. Taushed.
σίδηρος, ου, ὁ. Jern.
Σιλουΐος, ου. n. pr.
Σιμωνίδης, ου. n. pr.
σιτέω. nærer. ομαι. spiser, tager Næring.
σῖτος, ου, ὁ. τὰ σῖτα. Korn; Brød, Mad.
σιωπάω. tier.
σιωπή, ῆς, ἡ. Taushed, Fortielse.
σκευή, ῆς, ἡ. Rustning, Dragt, Pynt.
σκηνή, ῆς, ἡ. (*scena*) Telt; Skueplads.
σκληρός, ά, όν. haard, raa.
σκοπέω (εύω) seer hen til, har til Hensigt.
σκοπός, οῦ, ὁ. et Maal, det Tilsigtede.
Σκύθης, ου, ὁ. en Skyther.
Σόλων, ωνος. n. pr.
σός, σή, σόν. din, dit.
σοφία, ας, ἡ. Viisdom.
σοφιστής, οῦ, ὁ. en Viis; en Lærer i Veltalenhed og Philosophie.
σοφός, ή, όν. viis.
σπάνιος, ία, ιον. som lider Mangel, fattig.
σπεύδω. anvender Flid, gjør mig Umage.
σπληνικός, ή, όν. som hører til Milten, miltsyg.
σπουδάζω. arbeider paa, er ivrig for.
σπουδαῖος, α, ον. duelig; retskaffen.
σπουδή, ῆς, ἡ. (*studium*) Flid, Stræben.
σταγών, όνος, ἡ. en Draabe.
σταδιοδρομέω. løber paa Stadium eller Kampbanen.
στασιαστής, οῦ, ὁ. en Oprører.
στέφανος, ου, ὁ. en Krands.
στεφανόω. krandser; belønner.
στῆθος, εος, τό. Brystet.
στιβάς, άδος, ἡ. et Straaleie.
στόμα, ατος, τό. Munden.
στρατεία, ας, ἡ. et Feldtog.
στρατηγέω. anfører en Hær.
σύ, σοῦ du.
συγγενής, έος, ὁ. en Beslægtet.
συγ-γιγνώσκω Gr. tilgiver; er mig bevidst.
σύγ-γνώμη, ης, ἡ. Tilgivelse.

συγ-κατα-βαίνω. Gr. stiger ned med, gaaer ned med; indlader mig i noget.
συγ-κολυμβάω. svømmer med.
σύλ-λογος, ου, ὁ. en Forsamling.
συμ-βαίνω. kommer sammen. impers. træffer; τὸ σύμβαινον. Tilfældet.
συμ-βουλεύω. raader.
σύμβουλος, ου, ὁ, ἡ. Raadgiver.
σύμμετρος, ου, ὁ, ἡ. passende, beqvem.
σύμ-πάρ-ειμι. Gr. er tilstede ved.
σύμ-πας, πασα, παν. heel, gandske.
συμ-πλέω. Gr. seiler med.
συμ-πληρόω. udfylder.
συμπόσιον, ου, τό. Gjæstebud.
συμ-φέρω. Gr. bidrager til, nytter. τό συμφέρον. det Nyttige.
συμφορά, ᾶς, ἡ. Uheld, Ulykke.
συν-απο-λαύω. nyder med, tager Deel i.
συν-δια-τρίβω. (τινί) omgaaes med; har til Lærer.
συν-είδω. Gr. veed med.
σύν-ειμι. Gr. er med, omgaaes.
σύνεσις, εως, ἡ. Forstand, Indsigt.
συνετός, ή, όν. klog, forstandig.
συνεχής, έος, ὁ, ἡ. adv. ῶς. tilgrændsende; vedholdende.
συνηθεία, ας, ἡ. Vane.
συν-ίημι. Gr. mærker, forstaaer.
συν-οικίζω. bebygger; ομαι. lever med, er forenet med.
συνουσία, ας, ἡ (σύν-ειμι) Samliv, Omgang.
συν-τάττω (σσ) sammenstiller, anordner.
συῤ-ῥέω. Gr flyder sammen.
σφέτερος, έρα, ερον. deres.
σφόδρα. meget, hæftigen.
σφοδρός, ά, όν. hæftig.
σχεδόν. (ἔχω) nær, næsten.
σχῆμα, ατος, τό. Gestalt, Beskaffenhed.
σχολή, ῆς, ἡ. Frihed fra Forretninger; en Skole.
σώζω. Gr. redder, befrier.
σῶμα, ατος, τό. Legeme.
σωτηρία, ας, ἡ. Redning, Frelse.
σωφρονέω. er forstandig; sædelig.
σωφροσύνη, ης, ἡ. Ærbarhed, Maadehold.

T.

τάλαντον, ου. τό. en Talent, (en Pengesum)
ταπεινόω. fornedrer, nedtrykker. οῦμαι. nedtrykkes, taber Modet.
ταράττω. (σσ) forstyrrer.
τάχος, εος, τό. Hurtighed.
ταχύς, εῖα, ύ. Gr. adv. -έως. hurtig, hastig.

ταχύτης,ητος,ἡ. Hurtighed.
ταῶς, ὠ, ὁ. en Paafugl.
τεῖχος, εος, τό. en Muur.
τεκμαίρομαι. slutter af noget.
τεκμήριον, ου, τό. Beviis; Vidnesbyrd.
τέκνον, ου, τό. et Barn.
τελευτάω. fuldbringer, ender (τὸν βίον) doer.
τελευτή, ῆς, ἡ. Endeligt, Døden.
τέλος, εος, τό. Ende, adv. endeligen.
τέρμα, ατος, τό. en Grændse.
τερπνός, ἡ, όν. glædelig.
τεχνή, ῆς, ἡ. Konst.
τηλικοῦτος, αύτη, οῦτο. slig, saa stor, ꝛc.
τηρέω. bevarer.
τίθημι. sætter, ordner.
τίκτω. Gr. føder, avler.
τιμάω. ærer.
τιμή, ῆς, ἡ. Ære.
τιμωρέω. hjælper. τινί. hævner nogen. ἐομαί τινα. jeg hævner mig paa nogen.
τιμωρία, ας, ἡ. Hævn, Straf.
τίς, τί. hvo? hvad?
τίς, τί. nogen, noget.
τιτρώσκω. Gr. saarer.
τοίνυν. da, altsaa.
τοιοῦτος, αύτη, οῦτο. en saadan.
τόλμα, ης, ἡ. Dristighed.
τοξότης, ου, ὁ. en Bueskytte.
τόπος, ου, ὁ. et Sted; en Plads.
τοσοῦτος, αύτη, οῦτο ogsaa τοσοῦτον. saa stor, saa meget.
τότε. da, dengang.
τράπεζα, ης, ἡ. Bord.
τραχύς, εῖα, ύ. skarp, steil, haard.
τρεῖς, τρία. tre.
τρέφω. Gr. føder, nærer.
τρέχω. Gr. løber.
τρίτος, η, ον. tredie.
τρόπος, ου, ὁ. Maade, Art; Sæder.
τροφή, ῆς, ἡ. Føde, Næring.
τρυφάω. lever i Overdaad.
τρυφή, ῆς, ἡ. Overdaadighed.
τυγχάνω. Gr. c. gen. opnaaer. c. partic. er tilfældigen....
τυραννέω. er Tyran.
τύραννος, ου, ὁ. Selvhersker, Tyran.
τυφλός, ἡ, όν. blind.
τυφλόω. forblinder, gjør blind.
τύφος, ου, ὁ. Opblæsthed, Stolthed.
τύχη, ης, ἡ. Lykken, Skjæbnen.

Υ.

ὕβρις, εως, ἡ. Overmod.
ὑγίεια, ας, ἡ. Sundhed.
ὕδωρ, ατος, τό. Vand.
υἱός, οῦ, it. υἱεύς, έος, ὁ, ogsaa υἷς, υἷιος, ct. υἷος. en Søn.
ὕπαρ. vaagen. s. ὄναρ.
ὑπ·άρχω. er.

ὑπ-είκω. viger.
ὕπ-ειμι. Gr. er under, tilstede.
ὑπ-εν-δύω. Gr. iførerenUnderklædning.
ὑπ-εξ-αιρέω. Gr. borttager nedenfra eller hemmeligen.
ὑπέρ. c. gen. over, formedelst. c. acc. over.
ὑπερ-ασπάζομαι. har nogen overmaade kjær.
ὑπερ-βάλλω. kaster over; er meget stor.
ὑπερβολή, ῆς, ἡ. Overdrivelse.
ὑπερήφανος, ὁ, ἡ. overmodig.
ὑπέρ-λαμπρος, ὁ, ἡ. meget glimrende, prægtig.
ὑπέρμετρος, ὁ, ἡ. som er over Maalet, overmaade.
ὑπ-εύθυνος, ὁ, ἡ. jon. harAnsvar, som er skyldig.
ὑπ-έχω, ὑφ-έξω. udholder, taaler.
ὑπισχνέομαι. Gr. (ἔχω) lover, tilsiger.
ὕπνος, ου, ὁ. Søvn.
ὑπό. c. gen. af, ved. c. dat. under, ifølge. c. acc. under, imod.
ὑπό-δημα, ατος, τό. (δέω) en Skoe.
ὑπο-λαμβάνω. Gr. antager, troer; tager Ordet.
ὑπο-μένω. Gr. vedbliver, udholder.
ὑπό-μνημα, ατος, τό. Erindring, Minde; Optegnelse; *commentarii.*
ὑπο-μονή, ῆς, ἡ. Udholdenhed, Afholdenhed.
ὑπο-νοέω. formoder; har i Sinde.
ὑπόνοια, ας, ἡ. Formodning, Mening.
ὕποπτος, ὁ, ἡ. mistænkelig.
ὑπο-τάττω. (σσ) underordner, underkaster.
ὑπο-τίθημι. indgiver, bringer paa den Tanke.
ὑστερέω. bliver tilbage.
ὕστερον. senere.
ὑφ-αιρέω. Gr. tager bort.

Φ.

φάγω. Gr. (ἐσθίω) æder, fortærer.
φαίνω. viser. ομαι. viser mig.
φανερός, ρά, ρόν. adv. ῶς. aabenbar.
φαντασιόω. har Syner.
φάρμακον, ου, τό. Lægemiddel; Gift.
φασιανός, οῦ, ὁ. (sc. ὄρνις) en Fasan.
φάσκω. siger.
φαῦλος, η, ον. slet, uret.
φαυλότης, ητος, ἡ. Ringhed; Daarlighed.
φειδώ, όος, ἡ. Sparsomhed.
φέρω. Gr. fører, bærer.
φεύγω. Gr. flygter.
φημί. Gr. siger.
φθινόπωρον, ου, τό. (φθίνω, ὀπώρα) Høsten.
φθονερός, ά, όν. misundelig.

Φθόνος, ου, ὁ. Misundelse.
Φιλαργυρία, ας, ἡ. Gjerrighed.
Φιλαυτία, ας, ἡ. Egenkjerlighed.
Φιλέω. elsker.
Φιληκοΐα, ας, ἡ. (ἀκούω) Lyst til at høre.
Φιλία, ας, ἡ. Venskab.
Φίλιππος, ου. n. pr.
Φιλομαθής, έος, ὁ, ἡ. lærvillig.
Φιλομεμφής, έος, ὁ, ἡ. dadlesyg.
Φιλονεικία, ας, ἡ. Trættesyge, Ufredsomhed.
Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ. (eg. som elsker sin Fader) et Tilnavn.
Φιλο-πονέω. er flittig, arbeidsom.
Φιλό-πονος, ὁ, ἡ. adv. -ως. arbeidsom.
Φίλος, η, ον. elsket. ὁ Φίλος. en Ven.
Φιλοσοφέω. studerer Philosophien; er Philosoph.
Φιλοσοφία, ας, ἡ. Philosophie, Viisdomslære.
Φιλόσοφος, ου, ὁ. en Philosoph, en Viis.
Φλαῦρος, α, ον. i. q. Φαῦλος.
Φλυαρέω. sladdrer.
Φοβερός, ά, όν. frygtelig.
Φοβέω. forskrækker. ομαι. frygter.
Φόβος, ου, ὁ. Frygt.
Φορτίον, ου, τό. en Vare.
Φράζω. siger, tilkjendegiver, ομαι. fornemmer.
Φρήν, νός, ἡ. Forstand.
Φρονέω. tænker. μέγα Φρ. er indbildsk.
Φρόνησις, εως, ἡ. Forstand.
Φρόνιμος, ὁ, ἡ. forstandig.
Φροντίζω. c. gen. jeg sørger for, tænker paa.
Φυγαδεύω. forjager.
Φυή, ῆς, ἡ. i. q. Φύσις. Naturen.
Φυλάσσω. (ττ) vogter.
Φύσις, εως, ἡ. Naturen.
Φυτόν, οῦ, τό. Vært, Plante.
Φύω. Gr. avler.
Φωκίων, ωνος. n. pr.

X.

χαίρω. Gr. glæder mig.
χαλεπαίνω. vredes.
χαλεπός, ἡ, όν. tung, svær.
χαλινός, οῦ, ὁ. Tømme, Bidsel.
χαρίεις, εσσα, εν. adv. -έντως. behagelig, artig, vittig.
χαρίζομαι. forærer, skjenker.
χάρις, ιτος, ἡ. Skjenk, Tak. τιμωρίας χάριν. til Straf.
χαριστικός, ἡ, όν. velgjørende; der fortjener Tak.
χάρτης, ου, ὁ. Papir.
χειμάζομαι. tumles af Storm.
χειμών, ῶνος, ὁ. Vinter, Storm.
χείρ, χειρός, ἡ. Haanden.
χείριστος. Gr. (κακός) værst.
χελιδών, όνος, ἡ. en Svale.

Χίλων, ωνος. n. p.
χιτών, ῶνος, ὁ. *tunica.* Kjortel.
χολόομαι. bliver vred.
χράομαι. Gr. bruger.
χρεία, ας, ἡ. Nødvendighed; Nytte.
χρεών. τό. vedbørlig, som maa skee.
χρή. Gr. *oportet.*
χρήζω. behøver.
χρῆμα, ατος, τό. en Sag. τὰ χρήματα. Penge.
χρήσιμος, η, ον. nyttig.
χρηστός, ή, όν. nyttig, god, ædel.
χρόνος, ου, ὁ. Tiden.
χρυσέος, έα, έον og οῦς, ῆ, οῦν. gylden.
χρυσίον, ου, τό. Guld.
χρυσός, οῦ, ὁ. Guld.
χρυσόω. forgylder.
χρῶμα, ατος, το. Farve.
χωλός, ή, όν. lam.
χωρέω. rummer, omfatter.
χωρίον, ίου, τό. Jordstrøg; Ager.
χωρίς. c. gen. uden.

Ψ.

ψέγω. dadler.
ψεῦδος, έος, τό. Løgn.
ψῆφος, ου, ἡ. en liden Steen; Brikke; Stemmesteen.
ψίθυρος, ὁ, ἡ. som hvisler; bagtalersk.
ψόγος, ου, ὁ. Dadel.
ψυχή, ῆς, ἡ. Sjælen; Livet.

Ω.

ὠμός, ή, όν. umoden; raa, vild.
ὦμος, ου, ὁ. Skulderen.
ὥρα, ας, ἡ. Time, Tid, Aarstid.
ὡραΐζω. udsmykker.
ὡς. ligesom; at; omtrent; til.
ὥσ-περ. ligesom.
ὥσ-τε. som, ligesom.
ὠφελέω. nytter, hjælper.
ὠφέλιμος, ὁ, ἡ. nyttig. ὠφελιμώτατα. paa den nyttigste Maade.

P. 2. L. 5. for αεί læs ἀεί. — P. 3. L. 17. f. κάκω l. κακώ. — For κἤν oftere l. κἄν. — P. 6. L. 23. f. μίσος l. μῖσος. — P. 41. L. 3. for ριγοῦν l. ῥιγοῦν. — P. 43. L. 10. f. κηβερνήτου l. κυβερνήτου. — P. 61. L. 3. f. γέρους l. γήρους. — P. 79. L. 20. f. Φρονίζετε l. Φροντίζετε. — P. 81. L. 25. f. ἀχκύριον l. ἀγκύριον.

Tillæg om den Græske Udtales Bestemmelse ved Qvantitet og Accenter:

1) Med Hensyn til Qvantiteten udtales alle ved deres Natur eller ved Position lange Stavelser, Gr. § 6. som lange, men alle de øvrige som korte. 2) med Hensyn til Accenterne, forlænger *circumflexus* (˜) endnu mere den allerede forhen lange Stavelse, hvilken den tillige betoner; *acutus* (´) derimod giver allene Vocalen en høiere Lyd, uden egentligen at forlænge den. For os er vel Qvantiteten den vigtigste; ogsaa ligger den til Grund for den Græske Versebygning: men dog bør den rette Betoning under Læsningen ingenlunde forsømmes. Med Hensyn paa begge udtale man ἄνθρωπος, ἔτυπτε, omtrent som: únstērblich*), únārtig; nemlig den første Vocal som høi, den anden som lang. Den lærde Matthiæ oplyser dette ved følgende Schema, hvori [lang node] betegner en lang Stavelse, [kort node] en kort:

ἄν-θρω-πος ἔ-τυ-πτε ἔ-λε-γε σῶ-μα

κα-λός ἐ-νός λά-λος τυ-πτό-με-νος

τυ-πτο-μέ-νη αὐ-τάρ-κης αὔ-ταρ-κες.

*) Exempler i Modersmaalet ere efter deres rigtige Udtale: Ánvīisning, nédstāmmer, &c. men den daglige Udtale synes oftest at forbinde Længden med den forangaaende Tone, saa at man næsten hører: Ánviisning, nédstammer.

